

ພາກ ໒:
ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ
ການຄ້າມະນຸດ
ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

3

ບົດທີ 3: ການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ? ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນຫຍັງ?

ຈຸດປະສົງ: ຜູ້ເຂົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈນິຍາມຂອງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ແລະ ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ

ເວລາ: 80 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ເຈ້ຍເອກະສານສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ແລະ ຄຳເວົ້າກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຝຶກແອບ.
- ❖ ບິກຂຽນ ຫຼື ສໍສີ. ຫຼຽນອັນໜຶ່ງໃສ່ຖົງ
- ❖ ເອກະສານອ້າງອີງ 3 ຂ: ການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ? ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນຫຍັງ?
- ❖ ປຶ້ມນ້ອຍຂໍ້ມູນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ

ການກະກຽມ:

ຕັດເລື່ອງສ່ຽງຫຼຽນເປັນຕອນໆ, ຮັບປະກັນວ່າແຕ່ລະເລື່ອງການຄ້າມະນຸດໃຫ້ສອດຄ່ອງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໂດຍການພັບເປັນກໍ່ແລ້ວເກັບໄວ້ໃນຖົງ.

ການແນະນຳ:

ຍິນດີຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:

ໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:

ໂດຍການໃຊ້ເກມຈາກລາຍການທີ່ມີຢູ່.

ທວນຄືນ:

ເຈົ້າໄດ້ສັງເກດບໍ່ວ່າຄົນໃນຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າມີເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດ?

ເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ: ຢ່າເຮັດໃຫ້ເດັກຄົນອື່ນໆອາຍທີ່ວ່າບໍ່ສາມາດຕອບຄຳຖາມ. ເປັນສິ່ງທີ່ດີຖ້າເດັກນ້ອຍມ່ວນຊື່ນກັບການຫຼິ້ນ ແລະ ມາຮວມຕະຫຼອດ.

ນິຍາມ: ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຶ່ງເປັນວົງ.

ໃຫ້ທຸກຄົນໃນກຸ່ມຄິດໃນເລື່ອງທີ່ວ່າໂລກເຮົາມີການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດເວລາ 20 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ. ຖ້າຍາກທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມ, ໃຫ້ກຸ່ມອະທິບາຍບາງສິ່ງຈາກຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາໃນບ້ານໃນເມືອງທີ່ມີການປ່ຽນແປງໃນ 3 ປີຜ່ານມາ. ແລ້ວອະທິບາຍໂລກເຮົາປ່ຽນແປງມີເດັກໜຸ່ມຫຼາຍຄົນມີການເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດເພື່ອຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳຫຼາຍກວ່າປະຫວັດຕິການ.

ໃຫ້ຜູ້ໃດໜຶ່ງເລົ່າເລື່ອງທີ່ເຂົາຮູ້ກັບຜູ້ທີ່ອອກຈາກບ້ານໄປຊອກວຽກເຮັດງານທຳ

ຄຳວ່າ **“ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ”** ໝາຍຄວາມວ່າ: ເມື່ອທ່ານເຄື່ອນຍ້າຍໄປຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳ. **ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ** ຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ທີ່ຍ້າຍຖິ່ນ. ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ: ພວກເຂົາຄິດແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ? ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນເປັນຄຳເວົ້າ ຫຼື ແຕ້ມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພົວພັນ ແລະ ສະແດງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂຽນສາມາດໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນໄດ້. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີຖ້າຂຽນນິຍາມປະໄວ້ບ່ອນໃດໜຶ່ງພໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແນມເຫັນໃນເວລາຫຼິ້ນກິດຈະກຳ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ມັນຊ່ວຍໃຫ້ໄວໜຸ່ມຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ຫຼື ເຫັນສະຖານທີ່ໃໝ່, ຫຼື ໄດ້ຮັບການສຶກສາ. ມີຫຼາຍຄົນໃນຫ້ອງນີ້ຄິດວ່າຈະເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ. ແຕ່ວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານກໍ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍເຊັ່ນກັນ. ມີຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ເອົາປຽບ ຫຼື ລອກລວງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໄວໜຸ່ມເພື່ອຫາເງິນຈາກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນໃສ່ຕົນເອງ. ເລ່ກົນເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດເຮັດໃຫ້ໄວໜຸ່ມຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ.

ອະທິບາຍວ່າ ຍັງມີບົດຮຽນສອງສາມຕອນທີ່ເວົ້າເຖິງກ່ຽວກັບໄພອັນຕະລາຍທີ່ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ປະເຊີນ. ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງເອກະສານນີ້ຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງວິທີເຮັດໃຫ້ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊອກຫາງເລືອກທີ່ດີກວ່າ.

ຈົ່ງອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າ: ບາງຄັ້ງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານກໍ່ໄດ້ **“ຖືກຫຼອກເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ”**.

ອະທິບາຍວ່າການຄ້າມະນຸດແມ່ນ**ການຫຼອກລວງ** ຫຼື **ບັງຄັບຄົນໂດຍການຂູດຮີດແຮງງານ**, ເຊິ່ງວ່າຜູ້ທີ່ຖືກເປັນເຫຍື່ອຈາກການຄ້າມະນຸດມີຊີວິດທີ່ລຳບາກ. ການຄ້າມະນຸດແມ່ນກ່ຽວພັນເຖິງການຫຼອກລວງເອົາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກບ່ອນທີ່ເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໄປຍັງອີກສະຖານທີ່ແຫ່ງອື່ນ, ໂດຍການບັງຄັບ ຫຼື ຫຼອກລວງ. ເພື່ອຂູດຮີດແຮງງານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍ້າຍຖິ່ນກໍ່ມີສິດຖືກຫຼອກເໝືອນກັນ.

ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ: ພວກເຂົາຄິດແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ? ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນເປັນຄຳເວົ້າ ຫຼື ແຕ້ມທີ່ພວກເຂົາພົວພັນ ແລະ ສະແດງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂຽນສາມາດໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນໄດ້. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີຖ້າຂຽນນິຍາມປະໄວ້ບ່ອນໃດໜຶ່ງພໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແນມເຫັນໃນເວລາຫຼິ້ນກິດຈະກຳ.

ການບັງຄັບ: ອະທິບາຍວ່າເມື່ອຄົນຖືກຂາຍແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຖືກບັງຄັບທາງດ້ານຈິດໃຈໃນທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ບາງຄົນກໍ່ຖືກ**ຫຼອກລວງ**ວ່າເມື່ອໄປເຖິງທີ່ນັ້ນກໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ດີ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຕ່າງຈາກທີ່ເວົ້າ. ບາງຄົນກໍ່ຖືກຂັງໃນໂຮງງານນັ້ນເລີຍຫຼືເຮືອຫາປາ ແລະ ບໍ່ສາມາດໜີໄປໄດ້ອີກເລີຍ. ບາງຄົນບອກວ່າຖ້າເຈົ້າລັກໝິນາຍໜ້າຈະມາທຳຮ້າຍກັບສຳມະຊິກຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນຮູບການທີ່ຖືກບັງຄັບຈາກຜູ້ຄ້າມະນຸດ.

ການຫຼອກລວງ: ຕົວຢ່າງຂອງການຫຼອກລວງແມ່ນການກະທຳທີ່ບິດບັງທີ່ບັດສະຈາກຄວາມຈິງ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ສັດ-ຊື່.

ອະທິບາຍຄຳວ່າ **“ການຊຸດຮິດ”** ໝາຍຄວາມວ່າຄົນໜຶ່ງໃຊ້ອີກຄົນໜຶ່ງເຮັດວຽກເພື່ອເອົາຜົນປະໂຫຍດ. ເມື່ອຄົນທີ່ຖືກຄ້າ, ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍຖືກເອົາປະໂຫຍດຈາກ: ໂດຍການບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ. ບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນ, ບັງຄັບໃຫ້ຂາຍບໍລິການທາງເພດ ຫຼື ຕັດອາໄວຍະວະໃນຮ່າງກາຍເອົາອອກໄປຂາຍ.

ຖາມວ່າໃຜມີຄຳຖາມຫຍັງ. ອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາຍັງຈະໄດ້ຮຽນເພີ່ມຕື່ມໃນທົວຂັ້ນໃນຕອນຕໍ່ໄປຂອງເອກະສານສະບັບນີ້.

(ຜູ້ຄ້າມະນຸດແມ່ນບຸກຄົນໜຶ່ງຜູ້ເຊິ່ງຫຼອກຄົນໄປຂາຍ)

ຈິ່ງບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໝົດທຸກຄົນວ່າຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຈະສະເໜີງານໃຫ້ໄວໜຸ່ມເກີນຄວາມຈິງ. ໄວໜຸ່ມທີ່ຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ກໍພົບວ່າເມື່ອໄປເຖິງທີ່ໝາຍກໍຖືກຫຼອກແລ້ວ. ເມື່ອໄວໜຸ່ມເຫັນວຽກດັ່ງກ່າວຢາກຄິດກັບບ້ານ, ແຕ່ວ່າບໍ່ສາມາດກັບບ້ານໄດ້. ບາງຄັ້ງນາຍໜ້າກໍຂັງເດັກໃນໂຮງງານນັ້ນເລີຍ. ບາງຄັ້ງພວກເຂົາກໍໄດ້ບອກວ່າບໍ່ສາມາດກັບບ້ານໄດ້ເພາະພວກເຂົາຕິດໜີ້ນາຍໜ້າຄ່າເດີນທາງມາ, ບາງຄັ້ງ ນາຍໜ້າກໍຈະຂົ່ມຂູ່ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ, ນາຍໜ້າກໍໄດ້ໃຊ້ຫຼາຍໆວິທີທາງເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກ ແລະ ເມື່ອຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄດ້ເຮັດວຽກແລ້ວພວກເຂົາກໍເຮັດໃນສະພາບທີ່ລຳບາກໄດ້ຮັບເງິນເດືອນໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເລີຍກໍມີ.

ອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ**ການຄ້າມະນຸດ** ແລະ **ການລັກລອບເຂົ້າເມືອງ**ທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຫຼາຍຄົນເລືອກທີ່ຈະລັກລອບເຂົ້າເມືອງຜິດກົດໝາຍ. ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຫາກໄດ້ຖືກລັກລອບ, ພວກເຂົາຈ້າງໃຫ້ຄົນອື່ນລັກພາຂ້າມຊາຍແດນທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຄົນທີ່ຈ້າງເງິນພາຂ້າມຊາຍແດນເພື່ອລັກລອບ, ເມື່ອການເດີນທາງສິ້ນສຸດລົງພວກເຂົາກໍມີອິດສະຫຼະໃນການໄປ, ເມື່ອພວກເຂົາຫາກຮອດປາຍທາງ. ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກຄ້າຈະບໍ່ມີອິດສະຫຼະໃນການຈາກໄປ. ນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍວ່າການລັກລອບເຂົ້າເມືອງຈະປອດໄພ. ຜູ້ທີ່ລັກລອບຂ້າມດ່ານສາກົນກໍມີຄວາມສູງໆຫຼາຍໆຢ່າງ. ຕົວຢ່າງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນອາດຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກຜູ້ນຳພາໄປ, ຫຼື ຖືກລັກເງິນ. ເມື່ອເຖິງທີ່ໝາຍອາດຖືກລອກລວງເພາະວ່າພວກເຂົາລັກລອບເຂົ້າເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີໜັງສືເດີນທາງ.

ຈິ່ງບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າການຄ້າແບບນີ້ມັກເກີດຂຶ້ນກັບເດັກຊາຍ, ຍິງ, ຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ຍິງໜຸ່ມ.

ກິດຈະກຳ ການສ່ຽງຈິກຫຼຽນ

ບອກໃຫ້ກຸ່ມຕົບມື. ສິ່ງຖົງຫຼຽນຕ່ຽງອ້ອມກຸ່ມ. ອະທິບາຍວ່າເມື່ອພວກເຂົາຍົກມືຂຶ້ນກໍໃຫ້ເຊົາຕົບມື. ໃຜທີ່ຖືຖົງຢູ່ນັ້ນຕ້ອງຫຼັບຕາ, ຈົກເອົາຫຼຽນອອກແລ້ວໂຢນຖົງລົງພື້ນ. ເມື່ອຫຼຽນຫາກໄດ້ສິ່ງຕໍ່ແລ້ວກໍໃຫ້ທຸກຄົນຢຸດຕົບມື ແລະ ກໍອ່ານຫຼຽນດັ່ງໆ.

ໃຫ້ກຸ່ມສົນທະນາວ່າກໍລະນີນີ້ແມ່ນການຄ້າມະນຸດບໍ່ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແລ້ວຖາມພວກເຂົາອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງ. ເມື່ອອະທິບາຍແລ້ວພັບຫຼຽນ ແລະ ຂ້າງອື່ນ. ໃຫ້ກຸ່ມອະທິບາຍຂ້າງນັ້ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ.

ສຶກສາເຖິງນິຍາມ

ເອົາປື້ມນ້ອຍ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພອອກມາ. ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າປື້ມສະບັບນີ້ໄດ້ຮວບຮວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຊຽນຊື່ຂອງໃຜລາວໃສ່ປື້ມດັ່ງກ່າວນີ້ເຊິ່ງວ່າພວກເຮົາ

ຈະນຳໃຊ້ມັນຄຽງຄູ່ກັບເຄື່ອງມືນີ້ ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນເກັບໄວ້ນຳກັນກັບປື້ມບັນທຶກລາຍວັນ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເສຍ. ເມື່ອຮຽນຈົບຫຼັກສູດນີ້ແລ້ວທຸກຄົນຈະຕ້ອງຖືໄວ້ປະຈຳຕົວຕະຫຼອດໄປ

ໃຫ້ອະທິບາຍກົດໝາຍຕ່າງໆທີ່ພົວພັນເຖິງ**ການຄ້າເດັກນ້ອຍ**, ວ່າມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນແນວໃດກ່ຽວກັບກົດໝາຍ **ການຄ້າຜູ້ໃຫຍ່**. ຖ້າເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຫາກຖືກຊຸດຮິດແຮງງານ, ຊຸດຮິດທາງເພດ ຫຼື ຊຸດຮິດທາງກາຍ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍແມ່ນການຄ້າມະນຸດ. ສຳລັບເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາວ່າຖືກຄ້າແລ້ວພວກເຂົາກໍບໍ່ຕ້ອງການສະແດງອອກວ່າພວກເຂົາຖືກບັງຄັບ ຫຼື ຖືກຄວບຄຸມ. ເທົ່ານີ້ກໍພຽງພໍແລ້ວທີ່ຈະສະແດງວ່າແມ່ນການກະທຳຂອງທຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນນັ້ນຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຖືກຊຸດຮິດແຮງງານ.

ຈິ່ງອະທິບາຍວ່າການຄ້າມະນຸດນີ້ມັກກ່ຽວພັນຢູ່ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ຕ້ອງມີການເຄື່ອນຍ້າຍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຖືກຄ້າມະນຸດ.

ບອກບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດແບ່ງເປັນສອງກຸ່ມເອົາສຳເນົາເອກະສານ **3 ຂ: (ການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ?)** ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນ? ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານຈົນໝົດຢູ່ໃນໜ້ານັ້ນພ້ອມກັນ ແລະ ໃຫ້ກຳນົດວ່າມີຄຳຖາມອັນໃດທີ່ພວກເຂົາເຫັນວ່າພວກເຂົາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນນຳໃຊ້ເອກະສານຂໍ້ມູນກ່ອນ, ກ່ອນຖ້າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ ແລະ ພວກເຂົາກໍຖາມເຮົາກ່ຽວກັບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

 ຂຽນບັນທຶກປະຈຳວັນ

ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນ ຫຼື ແຕ້ມຮູບໃສ່ບັນທຶກລາຍວັນຂອງພວກເຂົາທີ່ພັນລະນາເຖິງຄົນທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຜູ້ເຊິ່ງຈາກບ້ານໄປຊອກວຽກເຮັດງານທຳຢູ່ຖິ່ນອື່ນ, ອະທິບາຍເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຂົາໄປ ແລະ ວຽກງານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ. ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນກ່ຽວກັບບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນວ່າມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່. ພາຍຫຼັງ (15 ນາທີ) ຜ່ານໄປ, ໄປເກັບເອົາບັນທຶກລາຍວັນມາຮັກສາໃນກ່ອງໄວ້. ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນເລົ່າເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຂຽນ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- **ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ**ແມ່ນອະທິບາຍເຖິງຄົນເຮົາຍ້າຍຖິ່ນຖານໄປຊອກວຽກເຮັດງານທຳ, **ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ**ແມ່ນອະທິບາຍເຖິງບຸກຄົນໜຶ່ງເຊິ່ງວ່າເຄື່ອນຍ້າຍໄປ. ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໝົດທຸກຄົນຈະຖືກຄ້າມະນຸດ.
- **ການຄ້າມະນຸດມີສາມອົງປະກອບ**
 - **(ການກະທຳ).** ການຊອກຫາແຮງງານ, ການຂົນສົ່ງ, ການນຳສົ່ງ, ການມອບສົ່ງ ຫຼື ການໄປຮັບເອົາຄົນ.
 - **(ວິທີການ: ບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການສະເພາະວ່າແຕ່ເດັກ 18 ປີ ຫຼື ໜຸ່ມກວ່າ)**
 - ການຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ໃຊ້ແບບບັງຄັບ ຫຼື ຮູບການຂົ່ມຂູ່ອື່ນໆ, ລັກພາຕົວ, ການຕົວະຍົວະ, ການຫຼອກລວງ, ການໃຊ້ອຳນາດຂົ່ມຂູ່.
 - ຈຸດປະສົງ). ການຊຸດຮິດ-ຊຸດຮິດແຮງງານ / ການເປັນຂ້າທາດ, ການເປັນໂສເພນີ ຫຼື ການຕັດອະໄວຍະວະເພື່ອໄປຂາຍ.

- ການຄ້າເດີກນ້ອຍ.ຖ້າເດີກນ້ອຍຜູ້ໃດໜຶ່ງຫາກຖືກຂູດຮິດແຮງງານ, ຂູດຮິດທາງເພດ ຫຼື ທາງຮ່າງກາຍ ກໍລະນີຮຽກວ່າແມ່ນ: ການຄ້າມະນຸດ. ສໍາລັບເດີກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດແລ້ວພວກເຂົາມັກຈະບອກວ່າ ບອກເຂົາຖືກບັງຄັບ ຫຼື ຖືກຄວບຄຸມ.
- ການຄ້າມະນຸດແມ່ນ ແຕກຕ່າງກັບການລັກລອບເຂົ້າເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍເພາະວ່າຄົນເຮົາສ່ວນຫຼາຍ ນັ້ນເລືອກທີ່ຈະລັກລອບເຂົ້າເມືອງຜິດກົດໝາຍ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເລືອກໃຫ້ໄປເປັນຜູ້ຖືກຄ້າມະນຸດ.

ບົດທ້າຍບົດຮຽນ:

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອບແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ບອກວ່າພວກເຮົາຍັງມີເວລາອີກ 10 ນາທີ ຖ້າບຸກຄົນໃດໃນກຸ່ມນີ້ຫາກມີຄໍາຖາມ ຫຼື ຢາກຈະລົມ ເປັນການສ່ວນຕົວ.

ຂອບໃຈໝົດທຸກຄົນທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກຄັ້ງນີ້. ກໍານົດເວລາໃນການຝຶກຄັ້ງໜ້າ.ໃຫ້ບອກໝົດທຸກ ຄົນວ່າຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມນີ້ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ຮັບດາວຜູ້ລະ 1 ດາວ.

ເອກະສານອ້າງອິງ 3 ກ: ເກມສ່ຽງຫຽນ

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

ນ. ແອັດ ອາຍຸ 19 ປີ ອາໄສຢູ່ປະເທດລາວ ບ້າຂອງລາວໄດ້ບອກກັບແອັດ ວ່າ ລາວຈະຊອກວຽກ ທີ່ດີໃຫ້ແອັດ ຢູ່ປະເທດໄທ. ນ. ແອັດ ກໍໄດ້ຕົກລົງ ນ. ແອັດໄດ້ຖືກພາມາທີ່ນະຄອນຫຼວງປະເທດໄທ ກຸງເທບ ແລະ ແລ້ວກໍໄດ້ປະໂຫັນ. ແອັດຢູ່ໃນເຮືອນແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ມີຍິງສາວຫຼາຍໆຄົນອາໄສຢູ່. ນ. ແອັດໄດ້ອາໄສ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມອາທິດມີຍິງຄົນໜຶ່ງຜູ້ເຊິ່ງດູແລພວກຜູ້ຍິງ, ຜູ້ທີ່ຖືໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ເອກະສານ ຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ໃນທີ່ສຸດ, ນ. ແອັດກໍໄດ້ບິນໄປທີ່ປະເທດໄທ, ລາວໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ກັບຄອບຄົວໜຶ່ງ. ແອັດຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ວຽກຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມປີ, ລາວໄດ້ຮັບເງິນເດືອນໜ້ອຍ.

ການຄ້າມະນຸດ

ນ. ແອັດ ອາຍຸ 19 ປີ ອາໄສຢູ່ປະເທດລາວ ບ້າຂອງລາວໄດ້ບອກກັບ ແອັດ ວ່າ ລາວຈະຊອກວຽກ ທີ່ດີໃຫ້ແອັດ ຢູ່ປະເທດໄທ. ນ. ແອັດ ກໍໄດ້ຕົກລົງ ນ. ແອັດໄດ້ຖືກພາໄປທີ່ນະຄອນຫຼວງຂອງປະເທດ ໄທ (ກຸງເທບ) ແລະ ແລ້ວກໍໄດ້ປະໂຫັນ. ແອັດ ຢູ່ໃນເຮືອນແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ມີຍິງສາວຫຼາຍໆຄົນອາໄສຢູ່. ນ. ແອັດໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມອາທິດມີຍິງຄົນໜຶ່ງຜູ້ເຊິ່ງດູແລພວກຜູ້ຍິງ, ຜູ້ທີ່ຖືໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ເອົາອາຫານມາໃຫ້ແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອອກຈາກ ເຮືອນ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໃນທີ່ສຸດ ນ. ແອັດກໍໄດ້ບິນໄປທີ່ປະເທດມາເລເຊຍ, ລາວໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ກັບຄອບຄົວໜຶ່ງ.ພວກເຂົາໄດ້ ບອກກັບລາວວ່າລາວໄດ້ຕິດໜີ້ຄ່າບ້ຳຍິນ ແລະ ກໍຄ່າເຮັດໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ຄ່າອາຫານຕ່າງໆ ເຊິ່ງ ນ.ແອັດຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາ3ປີກ່ອນທີ່ເຂົາຈະຈ່າຍເງິນໃຫ້ແກ່ລາວ. ພວກເຂົາຂັງລາວໄວ້ຢູ່ ໃນເຮືອນໜ້ອງແຖວ ແລະ ບອກກັບລາວວ່າບໍ່ໃຫ້ລາວອອກຈາກເຮືອນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂທຫາຄອບຄົວອີກ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

ທ. ວີ ເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ປະເທດລາວ. ລາວມີເພື່ອນຫຼາຍຄົນທີ່ໄປເຮັດວຽກຢູ່ປະເທດໄທ ແລະ ວີກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈຕາມພວກເຂົາໄປລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ບອກກັບວີວ່າຈະຫາວຽກຢູ່ໂຮງ ງານປາກະປ່ອງແຫ່ງໜຶ່ງ. ຊາຍຄົນນັ້ນບອກກັບວີວ່າລາວຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໃຫ້ວີ ແລະ ວີ ກໍຈະຈ່າຍ ໃຫ້ລາວຄືນເມື່ອ ວີ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ວີກໍໄດ້ເດີນທາງກັບຊາຍຄົນນັ້ນຂ້າມຊາຍແດນໄປປະເທດໄທເມື່ອ ລາວໄປຮອດສະຖານທີ່ບ່ອນເຮັດວຽກລາວໄດ້ເລີ່ມເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ໂຮງງານນັ້ນ.ເປັນວຽກທີ່ຫຍຸ້ງຍາກລໍາບາກ ແລະ ລາວກໍໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຫຼາຍຊົ່ວໂມງ. ລາວໄດ້ຮັບເງິນເດືອນໜ້ອຍພໍແຕ່ໄດ້ຊື້ກິນ ວີ ໄດ້ ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ໂຮງງານນັ້ນເປັນເວລາສາມປີ

3 ເອກະສານອ້າງອີງ: ການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ? ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນຫຍັງ?

ການຄ້າມະນຸດ

ທ. ວີ ເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ປະເທດລາວ. ລາວມີເພື່ອນຫຼາຍຄົນທີ່ໄປເຮັດວຽກຢູ່ປະເທດໄທ ແລະ ວີກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈຕາມພວກເຂົາໄປລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ບອກກັບວີວ່າຈະຫາວຽກຢູ່ໂຮງງານປາກະປ່ອງແຫ່ງໜຶ່ງ. ຊາຍຄົນນັ້ນບອກກັບວີວ່າລາວຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໃຫ້ວີ ແລະ ວີ ກໍຈະຈ່າຍໃຫ້ລາວຄືນເມື່ອ ວີ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ວີກໍໄດ້ເດີນທາງກັບຊາຍຄົນນັ້ນຂ້າມຊາຍແດນໄປປະເທດໄທ ເມື່ອລາວໄປຮອດສະຖານທີ່ບ່ອນເຮັດວຽກມັນກໍບໍ່ແມ່ນວຽກທີ່ລາວໄດ້ເຄີຍບອກກັບວີໄວ້ນັ້ນ ວີ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ແລະ ເຮັດວຽກກັບນາຍໜ້າທີ່ເປັນຄົນບໍ່ດີເຂົາໄດ້ລົງໂທດວີ ໂດຍການເອົາໄມ້ແສ່ເຫຼັກຕີເຂົ້າທີ່ເກງດັງ, ວີຄິດຢາກຈະໜີແຕ່ວ່າລາວຍັງຕິດໜີ້ຄ່າເດີນທາງຖ້າລາວຄິດຈະໜີເຈົ້າຂອງໂຮງງານກໍຈະໂທຫາຕໍາຫຼວດມາຈັບເອົາວີໄປ

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

ນ. ເອັມ ເປັນຍິງສາວຈາກປະເທດລາວ ແມ່ຂອງລາວບໍ່ສະບາຍດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເພື່ອນບ້ານທີ່ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ໃຫ້ເຂົາຊ່ວຍຫາວຽກໃຫ້ເຮັດເພື່ອນບ້ານໄດ້ບອກກັບເອັມວ່າຈະຫາວຽກໃຫ້ເຮັດຢູ່ທີ່ນະຄອນປະເທດໄທ (ກຸງເທບ) ຄືເປັນຜູ້ລ້າງຈານ ທີ່ຮ້ານອາຫານແຫ່ງໜຶ່ງ. ນາງເອັມກໍຕົກລົງ ແລະ ເດີນທາງໄປປະເທດໄທ, ແລະ ເລີ່ມເຮັດເປັນລ້າງຈານ, ຜູ້ອານາໄມ ວຽກໜັກ ແລະ ເຮັດວຽກຄົນດຽວ ແຕ່ວ່າ ລາວໄດ້ໂຮມເງິນ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ແມ່ຂອງລາວ.

ການຄ້າມະນຸດ

ນ. ເອັມ ເປັນຍິງສາວຈາກປະເທດຫວຽດນາມແມ່ຂອງລາວບໍ່ສະບາຍດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເພື່ອນບ້ານທີ່ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ໃຫ້ເຂົາຊ່ວຍຫາວຽກໃຫ້ເຮັດເພື່ອນບ້ານໄດ້ບອກກັບເອັມວ່າຈະຫາວຽກໃຫ້ເຮັດຢູ່ທີ່ນະຄອນໂຮ່ຈິມິນຄືເປັນຜູ້ລ້າງຈານຢູ່ທີ່ຮ້ານອາຫານ. ນ ເອັມກໍໄດ້ຕົກລົງເມື່ອລາວໄປເຖິງນະຄອນໂຮ່ຈິມິນລາວກໍໄດ້ພົບວ່າຄວາມຈິງແລ້ວຮ້ານອາຫານນັ້ນແມ່ນຮ້ານຂາຍບໍລິການ. ມັນກໍຊ້າໄປແລ້ວເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍບໍລິການນັ້ນໄດ້ບອກກັບເອັມວ່າ ລາວຄວນນອນຢູ່ທີ່ນີ້ກ່ອນຄືນໜຶ່ງແລ້ວມີອື່ນເຊົ່າຈຶ່ງອອກໄປ. ແຕ່ວ່າເຊົ່າຕໍ່ມາເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການໄດ້ບອກກັບເອັມວ່າເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ກັບຮ້ານຂ້ອຍ ແລ້ວເຈົ້າຂອງຮ້ານໄດ້ບອກກັບເອັມເຈົ້າຕ້ອງຂາຍບໍລິການທາງເພດເພື່ອແລກກັບເງິນຄ່າໄຖ່ຕົວ ຫຼື ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຕໍາຫຼວດກໍຈະໄປທຳຮ້າຍແມ່ຂອງເຈົ້າ. ເອັມໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ເຮັດວຽກເປັນໂສເພນີໃນຮ້ານຂາຍບໍລິການ.

ການກະທຳ	ວິທີການ	ຈຸດປະສົງ
ການຊອກຫາແຮງງານ, ການຂົນສົ່ງ, ການນຳສົ່ງ, ການມອບສົ່ງ ຫຼື ຮັບຄືນ	ການຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ໃຊ້ແບບ ບັງຄັບ ຫຼື ຮູບການຂູ່ເຂັນ ອື່ນໆ. + ລັກພາຕົວ, ການຕົວະ ຍົວະ, ການລອກລວງ, ການໃຊ້ອຳນາດຂົ່ມຂູ່.	ການຂູດຮີດ-ຂູດຮີດແຮງ ງານ, ການເປັນຂ້າທາດ, ການເປັນໂສເພນີ ຫຼື ການຕັດອະໄວຍະວະ ເພື່ອໄປຂາຍ.
		= ການຄ້າມະນຸດ

ການຄ້າມະນຸດແມ່ນ: ການຕົວະຍົວະຂູດຮີດແຮງງານຄົນໃນຮູບການຕ່າງໆ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມລຳບາກ. ການຄ້າມະນຸດແມ່ນພົບເຫັນໄດ້ຈາກການເອົາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກບ່ອນທີ່ເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໄປອີກສະຖານທີ່ອື່ນ ໂດຍການບັງຄັບເພື່ອຈຸດປະສົງຂູດຮີດແຮງງານ.

ການບັງຄັບ: ເມື່ອຄົນໃດຫາກຖືກຄ້າມະນຸດແລ້ວພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍຖືກບັງຄັບຕາມວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ບາງຄົນນັ້ນກໍຖືກຫລອກວ່າຈະມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ດີເມື່ອໄປເຖິງຈຸດໝາຍ ແລະ ບາງຄົນກໍຖືກຫລອກບັງຄັບເຮັດວຽກໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງບໍ່ມັກ. ອີກຫຼາຍໆຄົນກໍໄດ້ຖືກຂັງໄວ້ຢູ່ໃນໂຮງງານ ຫຼື ຢູ່ເຮືອເຊິ່ງບໍ່ສາມາດໜີໄປທາງໃດໄດ້ອີກ. ແລະ ມີຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍກໍໄດ້ຖືກນາຍໜ້າຂູ່ເຂັນວ່າຖ້າພວກເຂົາລັກໜີນາຍໜ້າກໍຈະໄປທຳຮ້າຍສະມາຊິກຄອບຄົວຜູ້ນັ້ນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຮຽກວ່າ: ຮູບການບັງຄັບ.

ການຂູດຮີດແຮງງານ: ອະທິບາຍວ່າສະຖານະການແບບນີ້ແມ່ນບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ສວຍໂອກາດໃຊ້ຄົນອື່ນເພື່ອທຳງານ, ປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນເພື່ອຫວັງເອົາຜົນກຳໄລຈາກບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫຼາຍຄົນທີ່ຖືກຫລອກພວກເຂົາກໍຖືກຂູດຮີດແຮງງານໂດຍການບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຢາກຈະເຮັດ, ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນ, ບັງຄັບໃຫ້ມີເພດສຳພັນ ຫຼື ຂາຍບໍລິການທາງເພດ ຫຼື ບາງຄັ້ງກໍມີການບັງຄັບຕັດເອົາອະໄວຍະວະຮ່າງກາຍອອກມາຂາຍ.

ການຄ້າເດັກນ້ອຍ: ຖ້າເດັກນ້ອຍຫາກໄດ້ຖືກຂູດຮີດແຮງງານ, ຂູດຮີດທາງເພດ ຫຼື ຂູດຮີດທາງຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ຮຽກວ່າການຄ້າມະນຸດ. ສຳລັບເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ອາດຈະບອກໃຜເລີຍວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບ ແລະ ຖືກຄຸມຕົວ ຫຼື ຖືກຖານເຫຼົ່ານີ້ກໍພຽງພໍແລ້ວວ່າແມ່ນການກະທຳຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການຖືກຂູດຮີດແຮງງານ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ: ເມື່ອເຈົ້າເຄື່ອນຍ້າຍໄປເຮັດວຽກ. ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຍ້າຍຖິ່ນ.

4 ບົດທີ 4: ການຄ້າມະນຸດ ສາມາດເກີດຂຶ້ນ ໄດ້ທຸກບ່ອນ

ຈຸດປະສົງ: ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດນິຍາມ “ຜູ້ຄ້າມະນຸດ” ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການຄ້າມະນຸດສາມາດເກີດໄດ້ ໃນທຸກສະຖານທີ່ເຊິ່ງຜູ້ຄ້າມະນຸດນັ້ນອາດມີຫຼາຍຄົນຮ່ວມໃນຂະບວນການ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດເປັນ ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອນບ້ານ, ຄົນແປກໜ້າ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເອງ

ເວລາ:
80 ນາທີ

ການກະກຽມ

ແຂວນເອກະສານອ້າງຂ: ປ້າຍບອກ
ສະຖານທີ່ ໃສ່ຝາແຕ່ລະປ້າຍ
ຫ່າງກັນປະມານ 2 ແມັດ.

ອຸປະກອນ

- ❖ ສໍາເນົາເອກະສານອ້າງຂອງ 4 ກ ຢ່າງໜ້ອຍ 5 ສະບັບ: (ຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງ) ຕັດເປັນຕອນໆ (ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທຸກຄົນຕ້ອງມີໄວ້ຄົນລະອັນ ແລະ ມີ 5 ຢ່າງຢູ່ໃນການເດີນທາງ ເຫຼົ່ານີ້)
- ❖ ຊຽນສໍາເນົາ 4 ຂ: ເປັນຕົວອັກສອນໃຫຍ່ປ້າຍບອກສະ ຖານທີ່
- ❖ ສໍາເນົາ 4 ຄ: ໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດເຊິ່ງໄດ້ອະທິບາຍ ໃສ່ກ້ອງແຕ່ລະພາບເພື່ອອ້າງອີງແຕ່ຕອງລວມເຂົ້າໃນບົດຮຽນ

ການແນະນຳ:

ຍິນດີຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:
ໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:
ເລືອກເອົາເກມທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍການ.

ທວນຄືນບົດຮຽນ:
ໂດຍການຕັ້ງຄໍາຖາມ
(ບອກໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງຄືນທີ່ເອກະສານຂໍ້ມູນຈາກອາທິດກ່ອນຖ້າວ່າຍັງສັບສົນຢູ່).
ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແມ່ນຫຍັງ?
ການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ?
ການລັກລອບເຂົ້າເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍແຕກຕ່າງກັບການຄ້າມະນຸດແນວໃດ?

ການເດີນທາງ ແລະ ອຸບາຍຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ

ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ: ມີຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ປະໂຫຍດແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການຄ້າມະນຸດ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ອີງໃສ່ນາຍໜ້າ. ຜູ້ຄ້າມະນຸດແມ່ນບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ຮູ້ດີວ່າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກ ການ: ຈັດຫາຄົນງານ, ນໍາສົ່ງ, ກັກຕົວ ຫຼື ຊຸດຮິດແຮງງານຄົນຜູ້ນັ້ນ. ຈະບໍ່ແມ່ນແຕ່ມີຜູ້ຄ້າມະນຸດພຽງຄົນ ດຽວ ແຕ່ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນຂະບວນການນີ້ຢູ່.

ອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນນີ້ ເຖິງການເດີນທາງຂອງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ພາໃຫ້ພວກເຂົາຈາກບ້ານເກີດ ເມືອງນອນໄປຫາຊອກວຽກເຮັດງານທຳຢູ່ສະຖານທີ່ບ່ອນໃໝ່.

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າບົດຮຽນຕອນນີ້ຈະກວມເອົາເລື່ອງທີ່ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຖືກຫລອກໃນລະ ຫວ່າງການເດີນທາງນັ້ນວ່າຖືກຫລອກແນວໃດ ແລະ ເມື່ອໃດ.

ຢ່າຍຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງ.

ຊື່ໃສ່ປ້າຍບອກສະຖານທີ່ຢູ່ເທິງຝາທີ່ຕິດໄວ້. ອ່ານດັງໆ. ອະທິບາຍແຕ່ລະປ້າຍທີ່ຕິດໄວ້ຕາມລຳດັບນັ້ນ ວ່າພວກເຂົາບົ່ງບອກເຖິງຕອນໃດແລ້ວຂອງການເດີນທາງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 3 – 5 ຄົນໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງໃນກຸ່ມຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ໄປຍື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງປ້າຍດັ່ງກ່າວບ່ອນທີ່ມັນສະແດງເຖິງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຖືກ ຫລອກຕາມບົດເລື່ອງທີ່ໄດ້ອ່ານ. ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກປ້າຍຂຶ້ນມາຖ້າບຸກຄົນໃດຍົກປ້າຍໃນລັກສະນະດຽວກັນ ແຕ່ຍື່ນໃນສະຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແນະນຳໃຫ້ພວກເຂົາສົນທະນາກັນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກສະຖານທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຄ່ອຍດັດແກ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດດັ່ງກ່າວ. ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານວ່າພວກ ເຂົາສາມາດຖືກຫລອກໃນປະເທດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ບັດນີ້ປິດປ້າຍບອກສະຖານທີ່ລົງມາໂດຍເອົາໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດໄປຕິດໃສ່ແທນ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຍື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບພາບທີ່ໄດ້ແຕ້ມໄວ້, ທີ່ສະແດງເຖິງຜູ້ຄ້າມະນຸດທີ່ຊຽນໄວ້ຕາມຂໍ້ ຄວາມທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງ ໂດຍທີ່ສະແດງເຖິງຜູ້ຄ້າມະນຸດມີຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຈາກບົດເລື່ອງດັ່ງກ່າວລະດັບ ໃຫ້ປຶກສາຫາລືກັນວ່າການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງກໍຍັງໄດ້ລະດັບໃຫ້ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບ ການເລືອກຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ໃຫ້ຄ່ອຍໆດັດແກ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດດັ່ງກ່າວ.

ສົນທະນາ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຶ່ງເປັນວົງມົນ ແລະ ຖາມຄໍາຖາມ:

- ເຈົ້າຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນບໍ່ທີ່ໄດ້ຮຽນໃນມື້ນີ້?
- ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າການຄ້າມະນຸດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກໆບ່ອນໃນເວລາເດີນທາງ
- ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຜູ້ຄ້າມະນຸດນັ້ນອາດແມ່ນເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ພີ່ນ້ອງ, ຄົນແປກໜ້າຕ່າງໆ ຫຼື ອາດແມ່ນຄົນ ໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ?
- ເຈົ້າຈະນຳເອົາບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນໃນມື້ນີ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຈົ້າແນວໃດ?

ການຂຽນບັນທຶກລາຍວັນ:

ເມື່ອສົນທະນາຈົບລົງແລ້ວ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອາດຕ້ອງການເວລາເພື່ອດຳເນີນການໃຊ້ຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວ. ຖ້າ ຍັງມີເວລາໃຫ້ໂອກາດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນໃສ່ປຶ້ມບັນທຶກລາຍວັນ.

ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນ 8 - 12 ຄົນ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກະກຽມເລື່ອງບົດບາດສົມມຸດໂດຍອີງໃສ່ເລື່ອງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ບົດເລື່ອງ. ຕົວລະຄອນຫຼັກແມ່ນຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຄົນໜຶ່ງຂີ່ລົດເມຄັນໜຶ່ງ. ບຸກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃກ້ກັບລາວນັ້ນຊັກຊວນລາວໄປເຮັດວຽກກັບເຂົາພ້ອມທັງສະເໜີໃຫ້ເງິນເດືອນສູງ. ໃຫ້ກຸ່ມນັ້ນຊ່ວຍລາວໃນການຄິດຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ **“ບໍ່ໄປ”**.

ບອກໃຫ້ກຸ່ມປັບປຸງການສະແດງບົດບາດສົມມຸດປະມານ (5 ນາທີ) ແລ້ວກໍເລີ່ມຕົ້ນສະແດງ.

ຄູຝຶກຄວນຊຽນລາຍການທັງໝົດໂດຍທີ່ວ່າຜູ້ໂດຍສານນັ້ນເວົ້າວ່າ **“ບໍ່”** ແລກປ່ຽນສິ່ງທີ່ໄດ້ຊຽນລົງກັບກຸ່ມ”

- “ໂອ້ຂ້ອຍໄດ້ນັດກັບນາຍຈ້າງຂອງຂ້ອຍແລ້ວ”
- “ໂອ້ຂ້ອຍຊິເອົາຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປລົມກັບພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍກ່ອນ ແລ້ວຂ້ອຍຊິໂທຫາເຈົ້າ”
- “ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າ”.
- “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຄຳຖາມນີ້ກັບຂ້ອຍ, ເຈົ້າບໍ່ມີພັນອງ ຫຼື ເພື່ອນຜູ້ທີ່ເຂົາຕ້ອງການວຽກນີ້ບໍ່?”
- ງຽບງຽບເວົ້າຫຍັງເຮັດຄືບໍ່ສົນໃຈກັບຄຳເວົ້າທັນໄປລົມກັບຜູ້ໂດຍສານຄົນອື່ນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຖາມຫຼາຍໆຄຳຖາມກັບຜູ້ໂດຍສານຄົນອື່ນໆ

ບົດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອນແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈທຸກໆຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນນີ້, ພົບກັນອາທິດໜ້າ, ທຸກໆຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນໄດ້ຮັບດາວຜູ້ລະ 1 ອັນນີ້.

ຖ້າມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ກັບເພື່ອນໆ, ຄອບຄົວ ຫຼື ເພື່ອນບ້ານ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ, ເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນການຕິດຕາມພວກເຂົາ ຫຼັງຈາກສຳເລັດກິດຈະກຳສະໂມສອນເດັກ, ຖ້າມັນຈະບໍ່ເປັນການລົບກວນພວກເຂົາ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- ຄົນເຮົາສາມາດຖືກຫລອກໄດ້ໃນທຸກສະຖານທີ່: ທີ່ເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ລະຫວ່າງການເດີນທາງ, ລະຫວ່າງການໄປຮອດ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ຖາມເຖິງວຽກເຮັດງານທຳ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດສາມາດເປັນ “ເພື່ອນ” ເພື່ອນບ້ານເຮົາເອງ, ຄົນແປກໜ້າຕ່າງ, ນາຍຈ້າງເຮົາເອງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດທັງຫຼາຍອາດມາຈາກບ້ານເຈົ້າເອງ, ແຂວງເຈົ້າເອງ ຫຼື ມາຈາກບ່ອນອື່ນ.

ບົດເລື່ອງທີ 1

ນ. ບີ ອາຍຸ 18 ປີ ລາວຍ້າຍເຂົ້າໄປຢູ່ໃນເມືອງ ແລະ ໄດ້ວຽກເຮັດຢູ່ທີ່ໂຮງງານຕັດຫຍິບແຫ່ງໜຶ່ງ. ລາວບໍ່ໄດ້ມັກວຽກນີ້ເລີຍ, ລາວໄດ້ພົບກັບຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມາຈາກແຂວງດຽວກັນ ຜູ້ເຊິ່ງເວົ້າວ່າຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາວນັ້ນມີວຽກທີ່ດີກວ່ານີ້.

ນ. ບີ ກໍໄດ້ເຊື່ອລາວ ແລະ ໄດ້ໄປກັບລາວບ່ອນໂຮງງານແຫ່ງໃໝ່ ບ່ອນທີ່ ນ. ບີໄດ້ຈ່າຍຄ່າຕິດທີ່ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ, ເຈົ້າຂອງໂຮງງານບອກວ່າຈະຕັດຄ່າຈ້າງຂອງລາວ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຮງງານກໍໄດ້ເອົາເອກະສານທັງໝົດຂອງລາວນັ້ນໄວ້ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ລາວໜີ.

ນ. ບີ ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນເລີຍເພາະວ່າລາວເປັນໜີ້.

ນ. ບີ ໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຢ່າງຈາກເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວ.ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວໝົດທຸກຄົນກໍໄດ້ຈ່າຍຄ່າໜີ້ຄືກັນກັບລາວ.

ບົດເລື່ອງທີ 2

ທ. ວີ ອາຍຸ 19 ປີ ລາວອາໄສຢູ່ໃນໜູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ປະເທດລາວເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ ໄດ້ມາສະເໜີໃຫ້ກັບລາວວ່າຈະທາວຽກໃຫ້ລາວຢູ່ໂຮງງານປາກະປ່ອງທີ່ປະເທດໄທ. ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວເປັນນາຍໜ້າຄົນໜຶ່ງ ແລະ ລາວໄດ້ບອກກັບວິວ່າຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໃຫ້ຈົນເຖິງໂຮງງານເມື່ອ ວີ ໄດ້ເຮັດງານແລ້ວແມ່ນຈ່າຍໃຫ້ລາວຄືນ.

ປະມານໜຶ່ງເດືອນຕໍ່ມາ ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວກໍໄດ້ພາວິໄປຫາອີກຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ເຊິ່ງຖືເອກະສານວີໄວ້ ແລະ ພາວິຂ້າມຊາຍແດນເຂົ້າປະເທດໄທ,ເມື່ອໄປເຖິງທ່າເຮືອປາກນ້ຳຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ບອກກັບວີວ່າ: ລາວຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ເຮືອຫາປາແຫ່ງນີ້ເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນກ່ອນທີ່ຈະໄປເຮັດວຽກຢູ່ໂຮງງານ.

ວີ ກໍບໍ່ຕ້ອງການຢາກເຮັດວຽກດັ່ງກ່າວແຕ່ວ່າລາວບໍ່ຮູ້ກັບໃຜທີ່ຢູ່ປະເທດໄທ ແລະ ລາວກໍບໍ່ມີເງິນພຽງພໍທີ່ຈະກັບບ້ານ, ຊ້າບໍ່ພໍລາວຍັງຕິດໜີ້ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວອີກ

ວີ ກໍໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ກໍຖືກບັງຄັບເຮັດວຽກຢູ່ໃນເຮືອໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເປັນເວລາ 2 ປີ.

ບົດເລື່ອງທີ 3

ນ. ພີ ອາຍຸ 16 ປີອາໄສຢູ່ໜູ່ບ້ານນ້ອຍທາງພາກເໜືອຂອງປະເທດລາວ, ລາວໄດ້ຂີ່ລົດເມແຕ່ບ້ານຂອງລາວໄປກຸງເທບເພື່ອຊອກຫາວຽກເຮັດ, ບ້າຂອງລາວຈະມາຮັບເອົາລາວຢູ່ທີ່ສະຖານີລົດເມ, ເມື່ອເວລາລາວມາຮອດສະຖານີລົດເມໃນກຸງເທບກໍບໍ່ເຫັນບ້າຂອງລາວ.

ພີກໍຍ້ານກົວ, ແຕ່ມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຖາມລາວ, ວ່າລາວຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອບໍ່, ພີໄດ້ບອກກັບຍິງຄົນນັ້ນວ່າມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນກັບລາວ, ຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ສະເໜີໃຫ້ພີກເຊົາ ແລະ ຈະຊ່ວຍລາວຕິດຕໍ່ຫາຄອບຄົວ, ແຕ່ຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາລາວໄປຮ້ານຂາຍບໍລິການ.

ຍິງຄົນນັ້ນບອກກັບພີວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນີ້ຄົນດຽວ, ພີບອກຍິງຄົນນັ້ນວ່າລາວຍ້ານລາວບໍ່ຢາກຢູ່ຄົນດຽວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ ກ: ຂໍ້ຄວາມບອກສະຖານທີ່ 4

ບົດເລື່ອງທີ 4

ເມື່ອທ. ບີ ອາຍຸໄດ້ 16 ປີ ລາວໄດ້ຈ່າຍເງິນໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລາວຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ແລ້ວລາວກໍໄດ້ຂີ່ລົດເມມຸ່ງໜ້າລົງທີ່ພາກໃຕ້ຄົນດຽວ.

ລາວໄດ້ມີເພື່ອນຫຼາຍຄົນ ພ້ອມກັບມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນລົດເມຜູ້ເຊິ່ງທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ລາວກໍສາມາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ ບີ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເງິນເດືອນສູງ, ເພື່ອນຄົນນີ້ກໍໄດ້ພາບີໄປຂຶ້ນລົດເມອີກຄັ້ນໜຶ່ງເພື່ອທີ່ຈະພາໄປໂຮງງານ.

ເມື່ອລາວໄປເຖິງທີ່ໂຮງງານ, ເຈົ້າຂອງໂຮງງານໄດ້ບອກ ບີ ວ່າເຈົ້າໄດ້ຕິດໜີ້ຄ່າລົດເມຂ້ອຍ, ລາວຈຳຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກໃຊ້ໜີ້. ບີບໍ່ຮູ້ວ່າຈະກັບບ້ານແນວໃດ ເພາະລາວມີເງິນພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນລາວກໍບໍ່ໄດ້ພົບກັບໝູ່ຂອງລາວອີກເລີຍ

ບົດເລື່ອງທີ 4

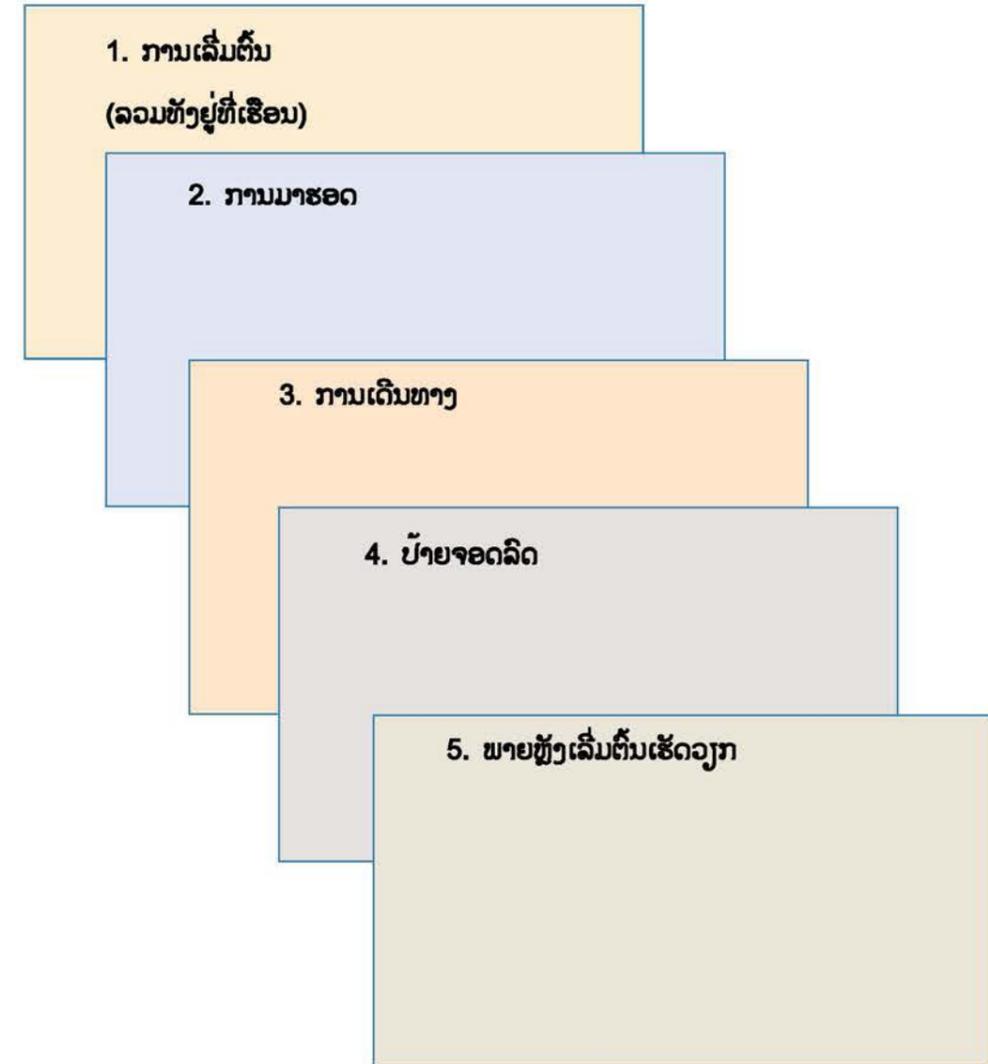
ນາງ ທີ ມາຈາກຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກທີ່ປະເທດລາວ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຈາກບ້ານເຂົາຈັກເທື່ອ, ແຕ່ວ່າ ທີ ເປັນຄົນທີ່ມີພື້ນຮູ້ທີ່ຮຸ່ງມີ ທີ່ຢູ່ຕົວເມືອງ ເມື່ອ ທີ ໄດ້ອາຍຸ 16 ປີ ພື້ນຮູ້ລາວຜູ້ທີ່ຮຸ່ງມີນັ້ນໄດ້ພາທີມາຢູ່ນຳໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ເຮັດວຽກທີ່ຮ້ານອາຫານ. ລາວເວົ້າວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີແລ້ວທີ່ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ.

ເມື່ອ ທີ ມາຮອດເມືອງແລ້ວ ລາວໄດ້ອາໄສນຳພື້ນຮູ້, ລາວໄດ້ຊ່ວຍເຮັດວຽກເຮືອນແຕ່ວ່າບໍ່ພໍເທົ່າໃດນັ້ນ, ພື້ນຮູ້ຂອງລາວກໍໄດ້ພາໄປເຮືອນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງອີກ. ເພື່ອນບ້ານໄດ້ບອກກັບທີ່ວ່າຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີເພດສຳພັນກັບຊາຍຄົນນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວຽກເຮັດເລີຍ. ນາງທີ່ກໍຍອມ.

ຄຳຕອບຕ່າງໆ (ຈະບໍ່ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈົນກວ່າເກມຈະຈົບລົງ).

ສະຖານທີ່	ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດ
ເລື່ອງທີ 1 ກ່ຽວກັບການມາຮອດ	ເລື່ອງທີ 1. ເພື່ອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ.
ເລື່ອງທີ 2 ຢູ່ທີ່ບ້ານຕົນເອງ	ເລື່ອງທີ 2. ເພື່ອນບ້ານ, ຊາຍຄົນອື່ນ ແລະ ເຈົ້າຂອງເຮືອນ.
ເລື່ອງທີ 3 ຄົວລົດເມ	ເລື່ອງທີ 3. ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ສະຖານີລົດເມ ແລະ ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍບໍລິການ.
ເລື່ອງທີ 4 ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ	ເລື່ອງທີ 4. ເພື່ອນທີ່ພົບກັນໃນລົດເມ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ.
ເລື່ອງທີ 5 ຫຼັງຈາກການເລີ່ມເຮັດວຽກ	ເລື່ອງທີ 5. ພື້ນຮູ້ທີ່ເປັນຄົນຮຸ່ງມີ.

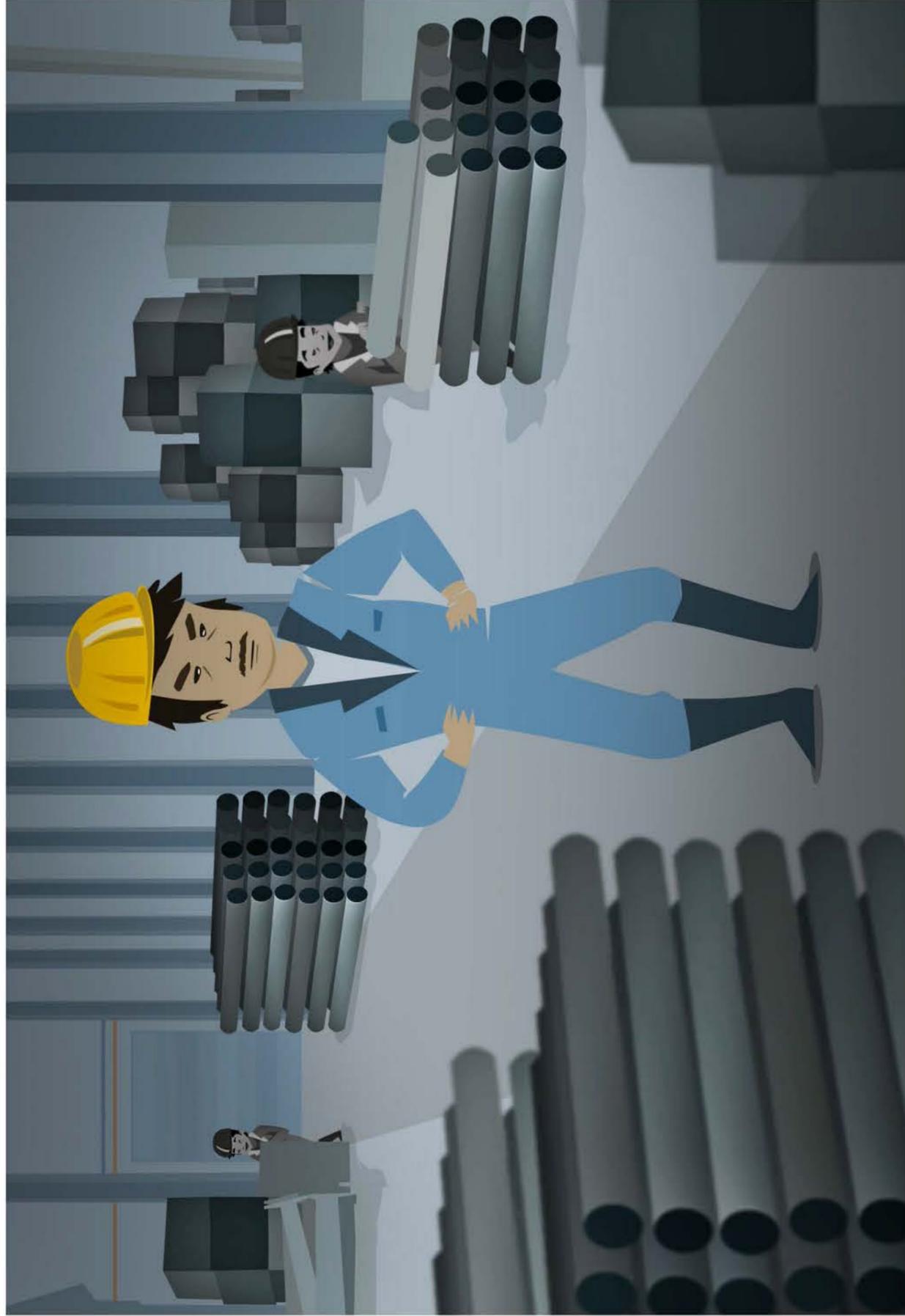
ແຕ່ລະສະຖານທີ່ໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນດຽວ ຊຽນເປັນຕົວໜັງສືໃຫຍ່

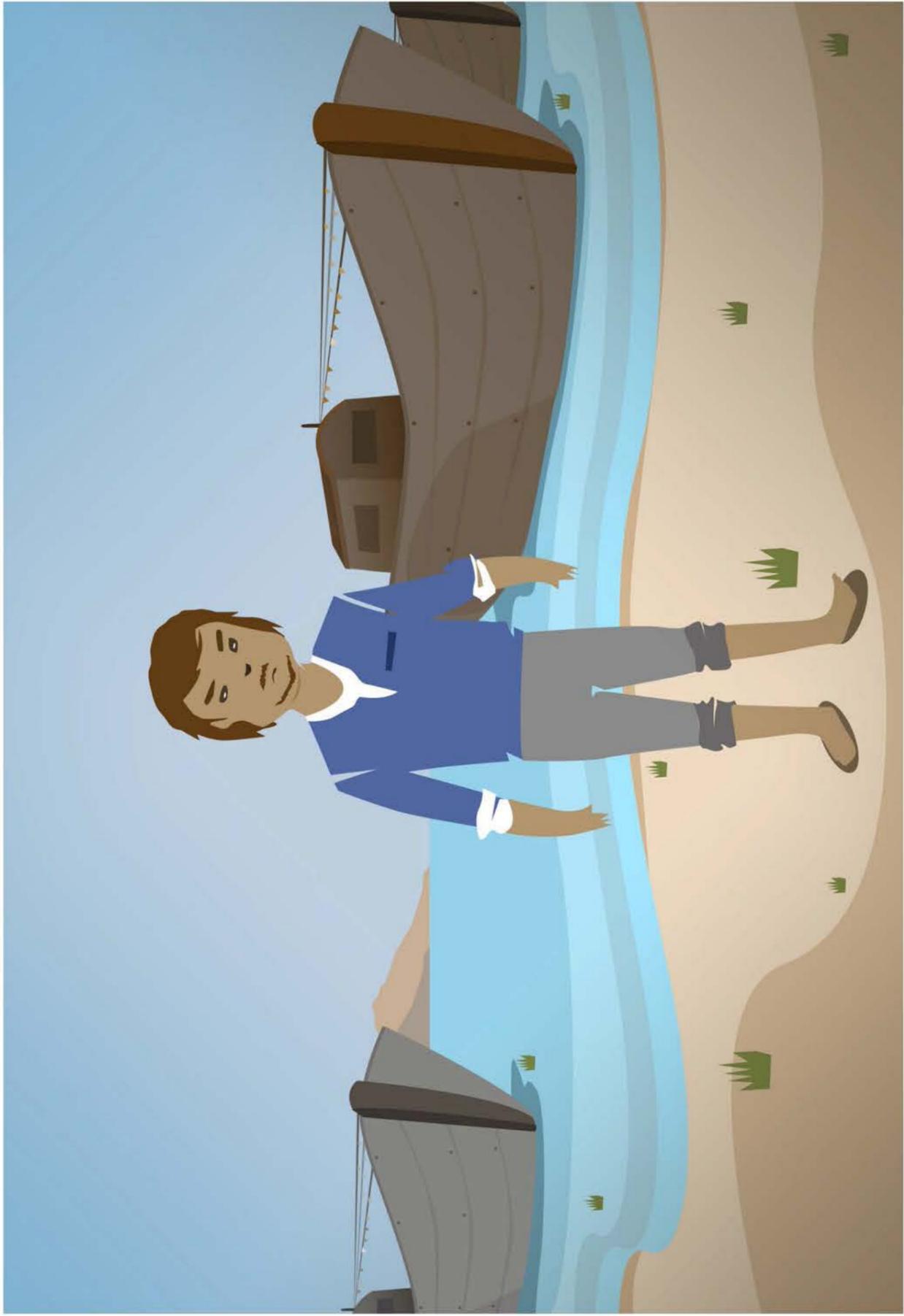
ເອກະສານອ້າງອິງ 4 ຄ: ໂສມໜ້າຜູ້ຄ້າມະນຸດ

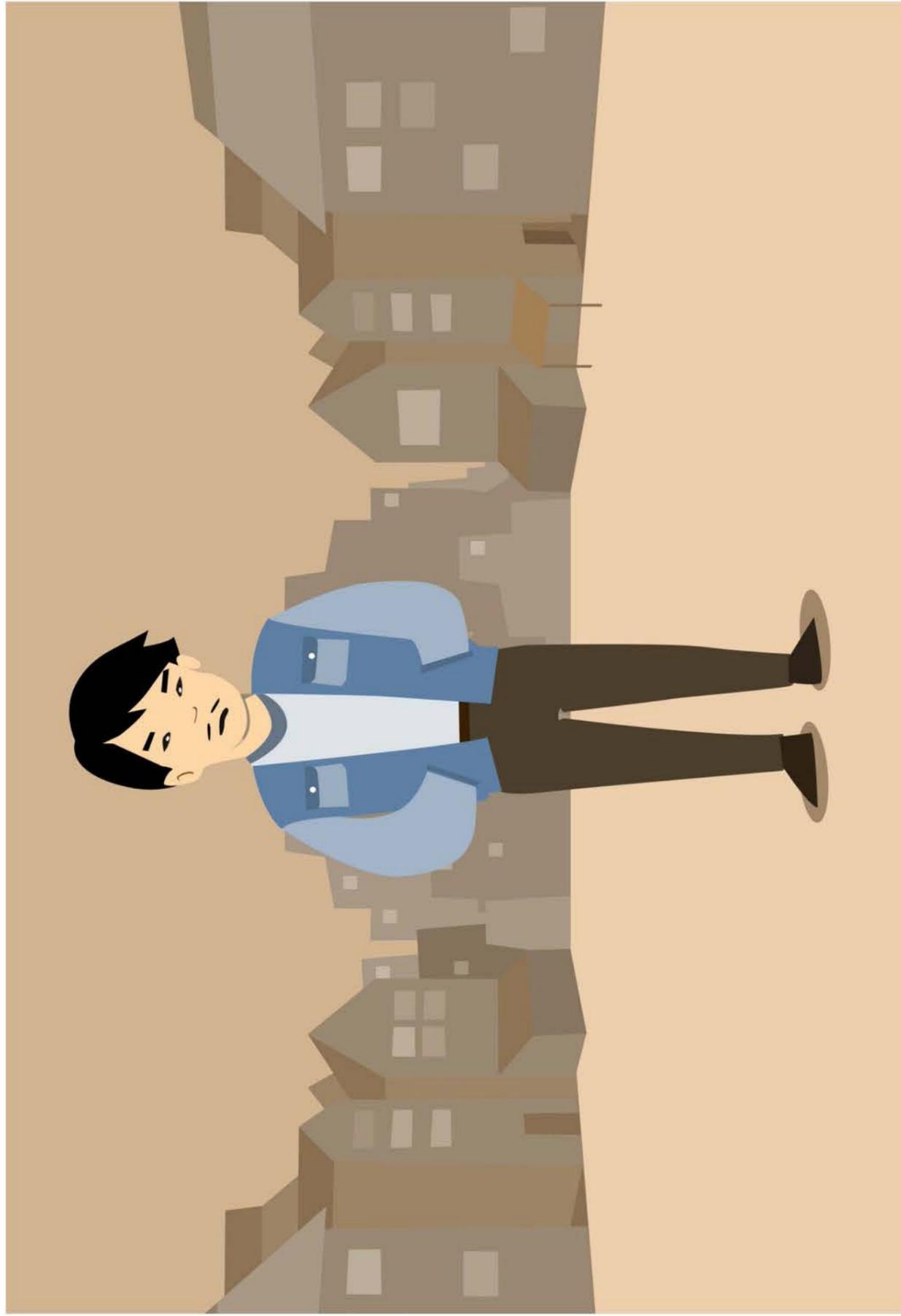
1. ເພື່ອນຍິງຄົນໜຶ່ງ (ທີ່ເປັນຍິງຫຸ່ມ)

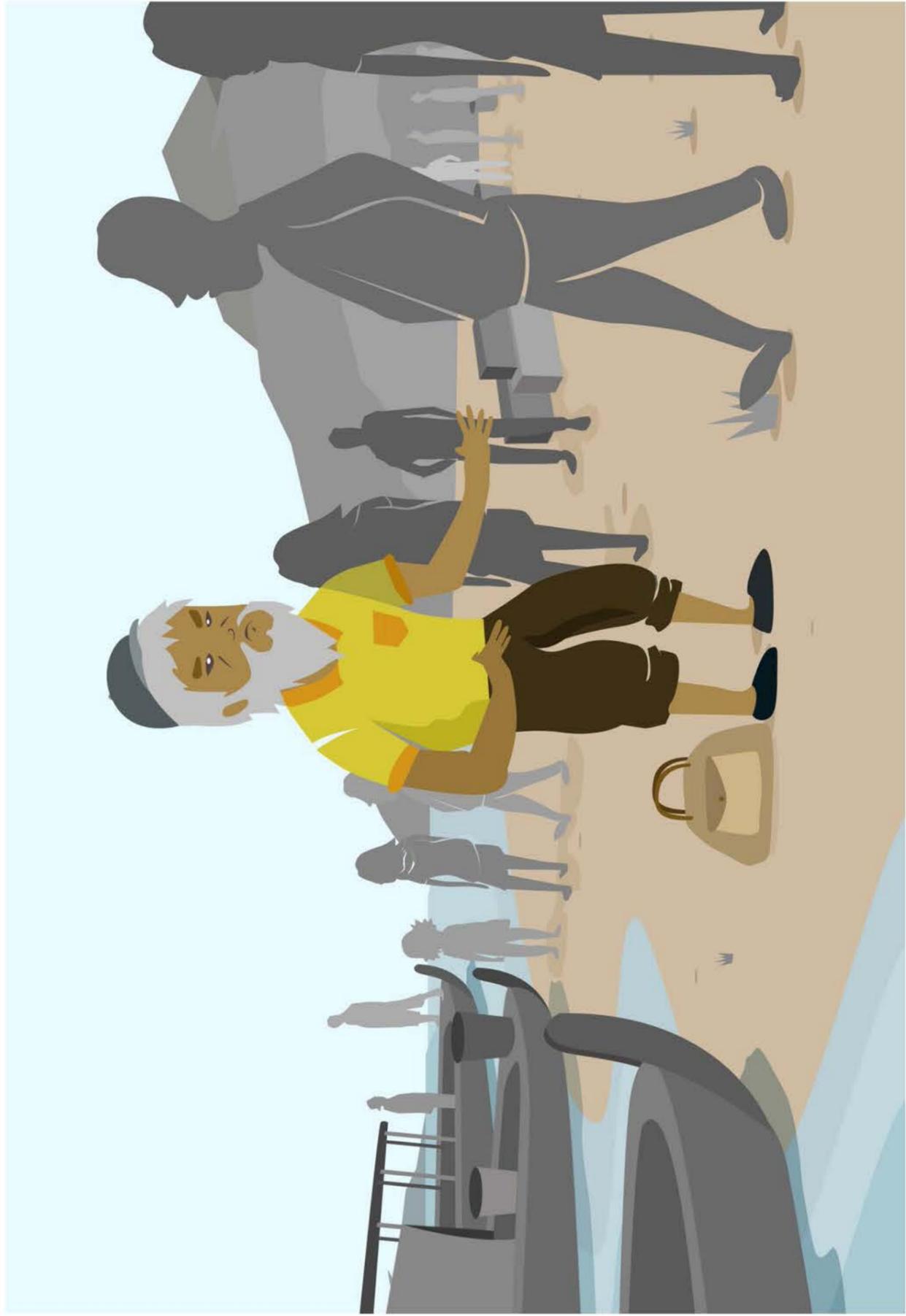
2. ເຈົ້າຂອງໂຮງງານຄົນໜຶ່ງ (ເປັນຜູ້ຊາຍ)

3. ជើងប៉ាណតែង

4. ជើងខ្មៅ

5. ເຈົ້າຂອງເຂືອ (ທີ່ປັນຜູ້ເຖົ້າ)

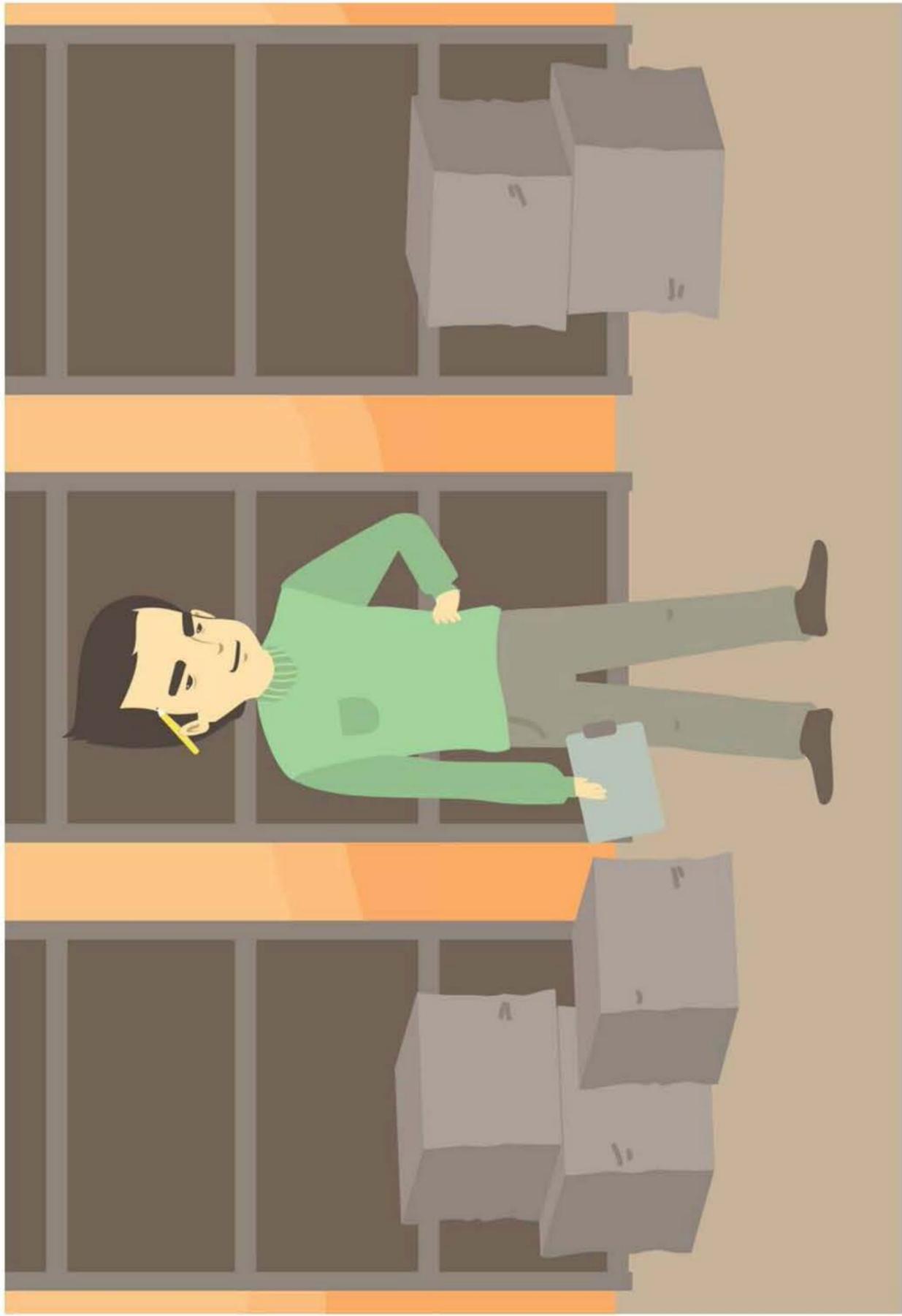
6. ຜູ້ຍິງທີ່ຢູ່ສະຖານີລົດເມ

7. ເຈົ້າຂອງອ້າງບໍລິການ (ທີ່ເປັນຜູ້ຍິງ)

8. ເພື່ອນພົບກັນທີ່ລົດເມ (ທີ່ເປັນຄົນໜຸ່ມ)

9. ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ (ທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ)

10. ຄົນສັງນິ (ທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ)

5 ບົດທີ 5: ການຈຳແນກໃນສັງຄົມບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ ເດັກ ແລະ ຈຸດໝວມ ຜູ້ຍິງອາດຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມສຽງຂອງການຄ້າມະນຸດ

ຈຸດປະສົງ: ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຈະຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າໃຈເຖິງຜົນກະທົບ, ຜົນຄາດຫວັງຈາກສັງຄົມ ແລະ ຈະພິຈາລະນາເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ພົວພັນກັບການຄ້າມະນຸດ.

ເວລາ:
75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ເອກະສານອ້າງອີງ 5 ກ: ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ, ຊາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄູຝຶກນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ:
- ❖ ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່
- ❖ ບົກແດງ ແລະ ບົກຟ້າ.

ການກະກຽມ

ອົງການສຸພະນິມິດຈະບໍ່ມີການຈຳແນກເພດ. ເຮົາອາດຈະໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມຂອງເຮົາ, ຍົກເຈ້ຍຂໍ້ຄວາມທີ່ສະແດງເຖິງການຈຳແນກ (ຕົວຢ່າງ): ການສຶກສາຂອງເດັກຊາຍຈຳເປັນກວ່າການສຶກສາຂອງເດັກຍິງ) ຫຼື (ຜູ້ຊາຍແມ່ນມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ຊາຍເປັນຄົນທີ່ສະຫຼາດກວ່າ). ໃນນາມທີ່ເປັນຄູຝຶກຄົນໜຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງແກ້ໄຂໃນມູມມອງຕ່າງໆ ໃຫ້ອະທິບາຍຈຸດຍືນຂອງອົງການສຸພະນິມິດ. (ຕົວຢ່າງ: ໃນມູມມອງຂອງອົງການສຸພະນິມິດພວກເຮົາຄິດວ່າ: ການສຶກສາຂອງເດັກຍິງກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັບເດັກຊາຍ ຫຼື ອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າໃນມູມມອງຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຍິງກໍ່ມີຄວາມສະຫຼຽວສະຫຼາດເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຊາຍ) ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ເຄົາລົບວັດທະນາທຳຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນນະທີ່ນີ້

ການແນະນຳ:

ຍິນດີຕ້ອນຮັບ:
ຍິນດີຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນໂດຍການຮ້ອງຊື່ ແລະ ຍື່ນໃບລົງທະບຽນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຊັ່ນ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:
ຄູຝຶກນຳໃຊ້ເກມທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍການ.

ທວນຄືນບົດຮຽນ:
ການຄ້າມະນຸດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກໆບ່ອນບໍ່? (ແມ່ນແລ້ວ)

ມີສະຖານທີ່ໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໂອ້ລົມກັນກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບົດຮຽນກ່ອນ?

ການສົນທະນາ

ອະທິບາຍບົດຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ, ຊາຍ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 5 - 6 ຄົນ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຄິດຫາຕົວຢ່າງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດຫາໄດ້, ຊຽນລົງໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ຖາມພວກເຂົາ, ວຽກທີ່ພວກເຂົາເຮັດທຸກໆມື້,

- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ, ຊາຍ ໃນການນຸ່ງຖືແນວໃດ?
- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການເຮັດວຽກເຮືອນຂອງຍິງ ແລະ ຊາຍແມ່ນແນວໃດ?
- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການວ່າຈ້າງງານລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍເປັນແນວໃດ?
- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມມ່ວນຊື່ນຂອງ ຍິງ ແລະ ຊາຍເປັນແນວໃດ?
- ໃຜສາມາດເດີນທາງຄົນດຽວໄດ້?

ບັດນີ້ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເບິ່ງກິດຈະກຳລະຫວ່າງຍິງຊາຍຢູ່ທີ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ນັ້ນ. ໃຫ້ກຸ່ມຂີດກ້ອງສີແດງໃສ່ກິດຈະກຳທີ່ສະແດງເຖິງກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ຂີດກ້ອງສີຟ້າທີ່ເວົ້າເຖິງສັງຄົມ.

(ຕົວຢ່າງ: ບັນດາຜູ້ຍິງມີລູກນ້ອຍແມ່ນເປັນຜົນທີ່ສະແດງເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່, ຜູ້ຊາຍທີ່ຈົ່ງຜົມສິ້ນແມ່ນໝາຍເຖິງຜົນສະທ້ອນທາງສັງຄົມ.)

ຄູຝຶກຄວນໄປເບິ່ງເອກະສານຂໍ້ມູນ 5 ກ: ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ, ຊາຍ ເພື່ອກວດເບິ່ງຄຳຕອບດັ່ງກ່າວ.

ອະທິບາຍວ່າ: ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງຊາຍແມ່ນຜົນມາຈາກສັງຄົມ ຫຼື ວັດທະນາທຳ (ໃຫ້ຂີດກ້ອງບົກຟ້າໃສ່). ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ອາດມີການປ່ຽນແປງຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຫາກຕ້ອງການໃຫ້ປ່ຽນ.

ການສົນທະນາ

ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດແບ່ງເປັນກຸ່ມ 4 - 6 ຄົນແຍກຍິງ, ແຍກຊາຍ, ກຸ່ມຊາຍກໍ່ໃຫ້ເປັນຊາຍໜົດ, ກຸ່ມຍິງກໍ່ໃຫ້ເປັນຍິງໜົດ. ແລະ ແລ້ວກໍ່ໃຫ້ຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ມາສົນທະນາກັນ.

- ໃນວັດທະນາທຳຂອງເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດຫາເງິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍ?
- ໃຜເປັນຜູ້ອະນາໄມເຮືອນ, ເບິ່ງແຍງລູກຫຼາຍກວ່າກັນ: ເດັກຍິງ ຫຼື ເດັກຊາຍ?
- ແມ່ນໃຜໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າໂຮງຮຽນຫຼາຍກວ່າ: ເດັກຍິງ ຫຼື ເດັກຊາຍ ?
- ໃຜເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈໃນການໃຊ້ຈ່າຍເງິນໃນການຊື້ເຄື່ອງເປັນຈຳນວນເງິນຫຼວງຫຼາຍ ຕົວຢ່າງ: ຊື້ລົດຈັກ ຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍ?
- ຖ້າພໍ່ແມ່ເສຍຊີວິດແມ່ນຜູ້ໃດຮັບຜິດຊອບມໍລະດົກທີ່ດິນ ລູກສາວ ຫຼື ລູກຊາຍ ຫຼື ທັງສອງ ?
- ເຈົ້າຄິດວ່າວັດທະນາທຳຂອງພວກເຮົາຍຸຕິທຳກັບຜູ້ຍິງ ຫຼື ເດັກຍິງແລ້ວບໍ່?

ເມື່ອພວກເຂົາສົນທະນາກັນສຳເລັດແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມຄິດຢູ່ໃນກຸ່ມ. ບັນດາເດັກຜູ້ຍິງອາດມີຄຳຕອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນກັບຜູ້ຊາຍ, ຖ້າເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຖາມກັນວ່າເປັນຫຍັງ? ຈຶ່ງມີແນວຄວາມຄິດແຕກຕ່າງ?.

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າການຄ້າມະນຸດອາດເກີດຂຶ້ນກັບທັງສອງບໍ່ວ່າຍິງ ແລະ ຊາຍ. ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ໄດ້ປະເມີນວ່າຈຳນວນຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ ຜູ້ທີ່ຖືກຂາຍເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານມີຈຳນວນເກືອບ

ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ພວກເຂົາຍັງປະເມີນອີກວ່າມີ 98% ຂອງແມ່ຍິງທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອການຄ້າມະນຸດທາງເພດ. ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ເຊັ່ນກັນທີ່ຜູ້ຊາຍຖືກເອົາໄປຂາຍເພື່ອຈຸດປະສົງທາງເພດເຊັ່ນກັນ ແຕ່ກໍ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງ, ສັງຄົມຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ດ້ອຍໂອກາດນັ້ນຖືກຂາຍເພື່ອບໍລິການທາງເພດ?

ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຄຳຕອບເໝົ່ານັ້ນແລ້ວ, ກໍ່ໃຫ້ນຳເອົາຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ກຸ່ມຟັງນຳ:

- ບັນດາເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງອອກໂຮງຮຽນໄວກວ່າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫາວຽກທີ່ດີໄດ້.
- ມີວຽກງານໃດວຽກໜຶ່ງວຽກໜຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາທີ່ໃຫ້ເດັກຍິງເຮັດຫຼາຍກວ່າເດັກຊາຍ.
- ຜູ້ຊາຍອາດຈະໄປທີ່ຮ້ານຂາຍບໍລິການທາງເພດເພື່ອມີເພດສຳພັນກັບຜູ້ຍິງ.
- ຖ້າຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຫາກບໍ່ສາມາດສືບມໍລະດົກຈາກພໍ່, ເມື່ອພໍ່ລາວເສຍຊີວິດ, ລາວກໍ່ຈະບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອເລີຍ.
- ບັນດາຜູ້ຍິງທີ່ເຮັດວຽກເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານ ອາດເກີດມີຄວາມສ່ຽງໃນການຖືກຂົ່ມທາງເພດຈາກນາຍຈ້າງ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດທາງວິທີທາງ ເຊິ່ງວ່າເດັກຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ສາມາດປົກປ້ອງເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ? ຄຽງຄູ່ກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວ: ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດທາງວິທີທາງ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບແມ່ຍິງເພື່ອປ້ອງກັນຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ, ເດັກຍິງຄົນອື່ນໆໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ເມື່ອພວກເຂົາມີຄຳຕອບແລ້ວ, ກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົານຳຄຳຕອບເຫຼົ່ານັ້ນມາເລົ່າສູ່ກຸ່ມຟັງ:

- ໃຫ້ໂອກາດແກ່ບັນດາຜູ້ຍິງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານຫຼາຍກວ່າຜູ້ຊາຍ.
- (ມີຜູ້ຍິງຫຼາຍເທົ່າໃດຍິ່ງພິຈາະນາເທົ່ານັ້ນ)

ສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 8 - 12 ຄົນ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກຽມການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ, ເປັນຜູ້ຊັກຊວນ (ຖ້າມີຫຼາຍກວ່າສອງກຸ່ມໃຫ້ເຮົາໃຊ້ເລື່ອງໜຶ່ງສະແດງເປັນສອງຄັ້ງ).

ກຸ່ມທີ 1: ຕົວລະຄອນຫຼັກແມ່ນຍິງຄົນໜຶ່ງມີອາຍຸ 15 ປີ ເຊິ່ງວ່າແມ່ຂອງລາວໄດ້ບອກໃຫ້ລາວອອກໂຮງຮຽນເພື່ອໄປຫາເງິນມາສະໜັບສະໜູນໃຫ້ນ້ອງຊາຍຫຼ້າເຂົ້າໂຮງຮຽນໃຫ້ກຸ່ມນັ້ນຊ່ວຍລາວຄິດທາງວິທີທາງເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ແມ່ຂອງລາວໃຫ້ລາວຢູ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.

ກຸ່ມທີ 2: ຕົວລະຄອນຫຼັກແມ່ນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຢາກຂາຍຍິງສາວຄົນນັ້ນໃຫ້ກັບຄົນຈີນເພື່ອໄປແຕ່ງງານ. ໃຫ້ກຸ່ມນັ້ນຊ່ວຍລາວຄິດທາງທາງ, ຊັກຊວນໃຫ້ຄອບຄົວຂອງລາວໂນມ້າວໃຫ້ລາວຢູ່ເຮືອນບໍ່ໃຫ້ລາວໄປ.

ໃຫ້ບັນດາກຸ່ມນັ້ນກຽມບົດບາດສົມມຸດປະມານ 10 ນາທີ, ແລ້ວສະແດງໃຫ້ໝູ່ເບິ່ງ.

ອົງການແຮງງານສາກົນ, ການປະເມີນການຂຸດຄົ້ນແຮງງານໃນທົ່ວໂລກຄັ້ງທີສອງໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກພະແນກການຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາປີ 2012 ທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດຂອງວໍຊິງຕັນດີຊີ

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງຊີວິດບາງຢ່າງລະຫວ່າງຍິງ, ຊາຍທີ່ບໍ່ອາດປ່ຽນແປງໄດ້.
- ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງວັດທະນະທຳບາງຢ່າງລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້.
- ມີບາງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງວັດທະນະທຳທີ່ບໍ່ຢຸດຕິທຳກັບບັນດາແມ່ຍິງ.
- ວັດທະນະທຳບາງຢ່າງທີ່ພາໃຫ້ຜູ້ຍິງ ແລະ ທຸ່ມສາວຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງການຄ້າທາງເພດຫຼາຍກວ່າຜູ້ຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ.
- ມີບັນດາຜູ້ຍິງຫຼາຍຄົນທີ່ຖືກຄ້າທາງເພດຫຼາຍກວ່າຜູ້ຊາຍ

ປິດຫ້າຍບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອບແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈນຳທຸກໆຄົນທີ່ມາຮ່ວມໃນມື້ນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັນໃນກອງປະຊຸມໃນຄັ້ງໜ້າ, ມື້ນີ້ທຸກໆຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນໄດ້ດາວຄົນລະ 1 ດາວ.

ໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກໃນກຸ່ມນຶກພາບຄົນໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຕອບຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງໄດ້ຖືກລ້ຽງດູທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນຊຸມຊົນນັ້ນແນວໃດ?
- ບັນດາຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກລ້ຽງດູແຕກຕ່າງກັນໃນຊຸມຊົນແນວໃດ?

ບັນດາຄູຝຶກສາມາດບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ໃສ່ເຈ້ຍແລ້ວຖືເມື່ອເຮືອນເພື່ອເຕືອນຄວາມຈຳ.

5 ເອກະສານອ້າງອີງ 5 ກ: ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ

ສໍາລັບຄູຝຶກທີ່ໃຊ້ເປັນຂໍ້ອ້າງອີງຢ່າງດຽວ. ບໍ່ແຈກຍາຍສໍາເນົານີ້ໃຫ້ໃຜ.

ບັນດາຄໍາຕອບຕ່າງກ່ຽວກັບກິດຈະກຳບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ທາງຊີວະວິທະຍາ	ທາງສັງຄົມ
ຜູ້ຍິງຖືພາ	ຜູ້ຊາຍຫຼິ້ນກິລາ
ຜູ້ຍິງລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ	ຜູ້ຊາຍຈົ່ງຜົມສິ້ນ
ຜູ້ຊາຍຈົ່ງໜວດ, ຜູ້ຍິງມີເຕົ້ານົມ	ຜູ້ຍິງຈົ່ງຜົມຍາວ
	ຜູ້ຍິງນຸ່ງສິ້ນ
	ຜູ້ຊາຍດື່ມເບຍ
	ຜູ້ຍິງເບິ່ງແຍງລູກ
	ຜູ້ຍິງອານາໄມເຮືອນ
	ຜູ້ຊາຍເຮັດວຽກການກໍ່ສ້າງ
	ຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈໃນຄອບຄົວ
	ຜູ້ຊາຍສືບທອດມໍລະດົກ
	ຜູ້ຍິງບໍ່ຄວນເດີນທາງໄປຄົນດຽວ

ບົດທີ 6: ຜົນຮ້າຍຂອງຢາເສບຕິດ ແລະ ເຫຼົ້າທີ່ພົວພັນກັບການຄ້າມະນຸດ

ຈຸດປະສົງ: ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງນິຍາມຂອງຢາເສບຕິດຕ່າງໆ ແລະ ລັກສະນະຂອງມັນ. ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈຢາເສບຕິດ ແລະ ເຫຼົ້າແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ຄ້າມະນຸດເອົາມາກໍາໃຊ້, ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາຄວນລະວັງໃນການປົກປ້ອງຕົວຂອງເຮົາເອງ.

ເວລາ:

75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ຖືງ 1 ອັນ
- ❖ ພາບຕ່າງໆ ແລະ ຮູບພາບຢາຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ພ້ອມທັງອະທິບາຍສັບພະຄຸນຂອງຢາຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈ້ຍ, ທີ່ເອົາມາຈາກ ເອກະສານອ້າງອີງ 6 ກ: ຢາເສບຕິດຕ່າງໆ.
- ❖ ອັດສໍາເນົາອ້າງອີງ 6 ຂ: ຢາຕ່າງໆ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ພໍ 4 - 5 ຄົນແລ້ວ, ແຕ່ລະກຸ່ມຄວນໃຫ້ມີສໍາເນົາກຸ່ມລະ 1 ອັນ.
- ❖ ສໍາເນົາເອກະສານອ້າງອີງ 6 ຄ: ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດ, ຕັດເປັນແຕ່ລະຄໍາຖາມ.

ການແນະນຳບົດຮຽນ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຍິນໃບລົງທະບຽນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຊັ່ນ

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:

ຄູຝຶກນຳໃຊ້ເກມທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍການ.

ທວນຄືນບົດຮຽນ:

ໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ສັງເກດບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ພວກເຂົາສັງເກດເຫັນຫຍັງແນ່ທີ່ວ່າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ອນທີ່ພວກເຂົາສົນທະນາບົດຮຽນ? ມີບົດບາດອັນໃດແດ່ທີ່ຄວນມີການປ່ຽນແປງ.

ການສົນທະນາ

ຢາເສບຕິດແມ່ນຫຍັງ?

ໃຫ້ກຸ່ມໃດໜຶ່ງເວົ້າສູ່ໜຶ່ງວ່າຢາເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍເປັນແນວໃດ, ໃຫ້ພວກເຂົາອະທິບາຍຢາເສບຕິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງພວກມັນ.

ອະທິບາຍຢາດັ່ງກ່າວທີ່ເປັນລັກສະນະເປັນເມັດ, ຜົງ, ພືດທີ່ປູກ ຫຼື ເປັນນ້ຳ. ຊະນິດທີ່ໃຊ້ສູບ, ສັກ, ສູດດົມ ຫຼື ກິນກິ

ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງຢາດັ່ງກ່າວທີ່ເຈົ້າເຄີຍເຫັນ, ລົດຊາດຂອງພວກຢາເສບຕິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດກັບມັນ.

ຍິນຖືງຕ່າງກັນໄປພ້ອມກັບຮູບພາບຂອງຢາຕ່າງໆ ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ເອົາຮູບຢາດັ່ງກ່າວອອກມາ, ແລ້ວ ອ່ານຂໍ້ຄວາມຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງຢາດັ່ງກ່າວ.

ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທາກມີຄວາມແປກໃຈທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ: ເຫຼົ່າກໍ່ເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ, ຖາມພວກເຂົາວ່າ ເຫຼົ່າໄດ້ປ່ຽນຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ການກະທຳ ຂອງຄົນແນວໃດເມື່ອໄດ້ດື່ມມັນລົງໄປ :

ເມື່ອຂໍ້ຄວາມຂອງຢາດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກອ່ານໝົດແລ້ວ ແລະ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນ ໂອ້ລົມກັນຕື່ມກ່ຽວ ກັບ ຢາຊະນິດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຍິນມາ. ຕົວຢ່າງ: ແມັດຖຳເພັດຕາມິນ ຍັງຮຽກອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າຢາບ້າ , ຢາມາ. ຢາກະຕຸ້ນ ແລະ ຢາໄອ່ສ ໃນຫຼາຍປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຕໍ່ໄປໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກຕົວຢ່າງວ່າພວກເຂົາຮູ້ທັງແດງກ່ຽວກັບຢາດັ່ງກ່າວ, ຍົກຕົວຢ່າງບາງຄົນອາດເວົ້າວ່າ ຢາໄອ່ສ ສາມາດລົດນ້ຳໜັກໄດ້ ຫຼື (ຢາບ້າສາມາດປິ່ນປົວພະຍາດໄດ້.)

ເຈົ້າອາດຈະຕອບວ່າ(ຢາໄອ່ສ/ຢາບ້າ ແມ່ນມີຊື່ແຕກຕ່າງກັນແຕ່ເປັນຢາຊະນິດດຽວກັນ:ແມັດຖຳເພັດຕາມິນ. ເປັນສາເຫດໃຫ້ນ້ຳໜັກຫຼຸດແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜິວງາມ. ມັນສາມາດສົ່ງຜົນຮ້າຍແຮງຕໍ່ຫົວໃຈ, ປະສາດ, ແຂ້ວ ແລະ ເປັນສາເຫດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີພາບຫລອນ ແລະ ລະແວງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ໃຫ້ກຸ່ມອະທິບາຍວ່າການຕິດຢາເປັນແນວໃດ

ການຕິດຢາແມ່ນ: ເມື່ອຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈທົ່ວຢາ ເມື່ອປະລິມານຢາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າທາກຫຼຸດ ລົງ,ຖ້າແມ່ນຜູ້ຕິດຢາແລ້ວ ເມື່ອພວກເຂົາທາກບໍ່ມີຢາກິນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາກໍ່ຕ້ອງການຢາດັ່ງກ່າວ ອີກ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍ່ຕົກເປັນທາດຂອງຢາເສບຕິດ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ກິນຢາຮ່າງກາຍກໍ່ຈະບໍ່ທ່ຳງານເປັນປົກ ກະຕິ,ບາງຄັ້ງການຕິດຢາກໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ເຮັດໃຫ້ຕີນມີສັ່ນ ຫຼື ເຫືອອອກ, ເຈັບຫົວ, ໂສກເສົ້າ ຫ່ວມເຫງົາ ຈົນກະທັ້ງໄດ້ກິນຢາຈຶ່ງພາໃຫ້ຮ່າງກາຍສົດຊື່ນ.

ຢາເສບຕິດ ແລະ ເຫຼົ່າສາມາດທຳຮ້າຍຄົນໃນວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

- ຢາເສບຕິດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍໄລຍະຍາວ, ກະທົບຫົວໃຈ, ປອດ, ຕັບ ແລະ ໝາກໄຂ່ຫຼັງ.
- ຄົນເຮົາສາມາດເສບຢາເກີນຂະໜາດໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການ ແລະ ອາດສົ່ງຜົນກະທົບເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້. ດັ່ງທີ່ເຄີຍຮູ້ຜ່ານມາ.
- ຄົນເຮົາສາມາດຕິດພະຍາດເອດສ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆເມື່ອພວກເຂົາທາກໃຊ້ເຂັມຊິດຢາຮ່ວມກັນ.
- ຢາເສບຕິດດັ່ງກ່າວສາມາດປ່ຽນຄວາມຄິດຂອງສະໝອງ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມລະແວງຫຼືມີພາບຫລອນ ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.
- ຢາເສບຕິດແມ່ນສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສູງເຊັ່ນວ່າ: ມີເພດສຳພັນໂດຍບໍ່ໃຊ້ຖົງຢາງ ອານາໄມ, ເມົາແລ້ວຂັບລົດ, ຕີກັນ ຫຼື ມີເພດສຳພັນກັບຄົນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ.

ຢາເສບຕິດສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດ

ອະທິບາຍວ່າຄົນຜູ້ທີ່ເສບຢາ ຫຼືດື່ມເຫຼົ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ມັກຈະ ເຮັດໃນສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ສ່ຽງໄພ.

ອະທິບາຍເມື່ອເຈົ້າຄິດບໍ່ຖືກວນນັ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມັກເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ, ສິ່ງເລົ່ານີ້ເປັນສາ ເຫດທີ່ພາໃຫ້ເຈົ້າຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ.

ບອກບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕື່ມອີກວ່າມີກໍລະນີນີ້ແລ້ວເກີດຂຶ້ນຈິງ ເຊິ່ງວ່າຄົນເຮົາມັກດື່ມເຫຼົ່າຫຼາຍ ແລະ ກໍ່ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກນອນ, ເມື່ອຕື່ນຂຶ້ນມາກໍ່ຖືກຫລອກໄປຢູ່ໃນເຮືອຫາປາ.

ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 4-6 ຄົນ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ມາຈາກເອກະສານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 6 ຂ : ຢາເສບຕິດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ. ຖ້າວ່າການເດີນທາງທີ່ປອດໄພທີ່ເປັນຫຼັກສູດນຳໃຊ້ໃນສະໂມ ສອນເດັກ (SNCC) ທາກເປັນຄູຝຶກເດັກກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົານຳພາໃນການສົນທະນາເລີຍ. ໃຫ້ກຸ່ມນັ້ນສືບຕໍ່ໃນ ເລື່ອງດັ່ງກ່າວ ອະທິບາຍວ່າຢາເສບຕິດ ແລະ ເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ຄົນເຮົາຕົກ ເປັນເຫຍື່ອຂອງ ການຄ້າມະນຸດ. ຫຼັງຈາກ 10 ນາທີຜ່ານໄປກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມາໂອ້ລົມກ່ຽວກັບຄຳຕອບຂອງພວກເຂົາ.

ຢາເສບຕິດ ແລະ ການໃຊ້ແຮງງານ

ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນໃດໜຶ່ງທາກວ່າເຂົາເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບນາຍຈ້າງເອົາຢາເສບຕິດໃຫ້ລູກຈ້າງກິນ. ອະນຸ ຍາດໃຫ້ເຂົາຍົກຕົວຢ່າງພ້ອມທັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບນາຍຈ້າງທີ່ບໍ່ດີ, ທີ່ເອົາຢາໃຫ້ລູກຈ້າງກິນເພື່ອເຮັດໃຫ້ ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມລູກຈ້າງໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງພວກເຂົາ.

ໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອາສາສະໝັກອ່ານບົດເລື່ອງທີ່ເອົາມາຈາກເລື່ອງຈິງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

“ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ເຮືອຫາກຸ້ງແຫ່ງໜຶ່ງ, ພວກເຮົາອອກສູ່ທະເລເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ, ເຈົ້າຂອງເຮືອ ໄດ້ເອົາຢາເມັດໃຫ້ພວກເຮົາກິນທຸກໆເຊົ້າ, ຢາເມັດດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກແຮງແຮງເຮັດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂະຫຍັນ, ແຕ່ວ່າໃນຕອນເຊົ້ານັ້ນພວກເຮົາທັງໝົດກໍ່ມີອາການເຈັບຫົວຢ່າງຮຸນແຮງ”

(ຢາເມັດທີ່ວ່ານັ້ນແມ່ນຢາມ້າ.)

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ເໝືອງແຫ່ງໜຶ່ງ, ວຽກດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ ເວລາໝົດມື້ເຮັດວຽກຢູ່ພື້ນດິນ. ຜູ້ຊາຍເຮັດວຽກຢູ່ແຫ່ງນັ້ນໝົດທຸກຄົນກໍ່ກາຍເປັນຄົນຕິດເຮໂລອິນ. ບັນດາ ຫົວໜ້າເໝືອງແຫ່ງນັ້ນກໍ່ມັກທີ່ທຸກຄົນເປັນເຊັ່ນນີ້, ບາງຄັ້ງພວກເຂົາກໍ່ເອົາເຮໂລອິນໃຫ້ ເພາະວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກເຮົາລາອອກຈາກງານ ເພາະພວກເຂົາຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນຕິດຢາ. ພວກເຮົາ ເມື່ອຍຫຼາຍທີ່ຈະປະທ້ວງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກທີ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ຄົນງານທັງໝົດຢູ່ທີ່ນັ້ນບອກກັບຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຈະ ສະບາຍຖ້າຂ້ອຍກິນຢາມ້າທຸກໆມື້, ເຮັດວຽກໜັກກໍ່ໄດ້, ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂ້ອຍກໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກແຮງແຮງ ແຕ່ ວ່າເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍ, ຂ້ອຍກໍ່ມີອາການເຫືອໄຫຼ ແລະ ມີອາການສັ່ນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.”

ອ່ານບົດຄວາມສຸດທ້າຍດັ່ງກ່າວດ້ວຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ:

“ຂ້ອຍໄດ້ຖືກຂາຍໃຫ້ຮ້ານຂາຍບໍລິການຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍອາຍຸໄດ້ 15 ປີ . ໃນແຕ່ລະວັນຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກ ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄິດຢາກຈະຂ້າຕົວຕາຍ, ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍບໍລິການກໍ່ເອົາຢາມາໃຫ້ພ້ອມທັງບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍ ກິນ,ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ກິນຢານັ້ນແລ້ວ.ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ. ຂ້ອຍບໍ່ສົນວ່າ, ຂ້ອຍຊິຢູ່ ຫຼື ຊິຕາຍ. ຕໍ່ມາເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຖືກຊ່ວຍເຫຼືອອອກຈາກຮ້ານຂາຍບໍລິການດັ່ງກ່າວ, ຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍ ແລະ ກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນຄົນຕິດຢາແລ້ວ.”

ຕໍ່ໄປໃຫ້ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໂອ້ລົມກັນກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດຕ່າງໆ ວ່າຢາເຫຼົ່ານັ້ນພາໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ. ພວກເຮົາກໍຍັງຈະໄດ້ໂອ້ລົມເຖິງຜົນເສຍຂອງມັນນຳອີກວ່າ ຄົນເຮົາກາຍມາເປັນຄົນຕິດຢາໄດ້ແນວໃດ? ບ່ວຍແນວໃດ ? ຫຼື ມັກກະທຳຄວາມສ່ຽງແນວໃດພາຍຫຼັງເສບຢາ ແລະ ພວກເຮົາຍັງຈະໄດ້ໂອ້ລົມກັນອີກວ່າຢາເສບຕິດເປັນສາເຫດໃຫ້ຄົນເຮົາຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ.

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງເສບຢາເສບຕິດ?

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດນັ້ນສະແດງເຫດຜົນຂອງຕົນເອງແລ້ວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຕົວຢ່າງ: ໂຕທີ່ຍັງບໍ່ມີຢູ່ໃນລາຍການດັ່ງກ່າວຕື່ມໃສ່ອີກ:

- ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໂດຍນາຍຈ້າງ.
- ເພາະວ່າເພື່ອນຂອງພວກເຂົານັ້ນເສບຢາ.
- ເພາະວ່າຢາເສບຕິດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຍິ່ງໃຫຍ່.
- ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກສັບສົນ ແລະ ຢາເສບຕິດກໍ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາລືມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວ, ມັນກໍ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ. ຖ້າເສບຢາເປັນເວລາຍາວນານມັນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ດີ, ຮ້າຍແຮງໄປຕື່ມ.

ແລ້ວຍັງຈະໄດ້ອະທິບາຍໃນຕອນທ້າຍອີກວ່າ, ມັນກໍ່ຂຶ້ນກັບຕົວຂອງເຈົ້າເອງທີ່ຈະຕັດສິນໃຈໃນການເສບຢາ. ເຈົ້າກໍ່ຮູ້ດີວ່າມັນທຳລາຍເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍອະນາຄົດຂອງເຈົ້າແຕ່ວ່າເຈົ້າກໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະປະຕິເສດວ່າບໍ່ເສບຢາ, ດ້ວຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ.

ຢ່າງອ້ອມເປັນວົງມົນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດວິທີທາງປະຕິເສດວ່າບໍ່ເສບຢາໃນເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກບັງຄັບ.

ໃຫ້ກຸ່ມນັ້ນຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຈະຊັກຊວນໃນທາງທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິເສດວ່າບໍ່ເສບຢາ?

 ຂຽນບັນທຶກລາຍອັນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຂຽນບັນທຶກລາຍອັນຂອງພວກເຂົາ 15 ນາທີ. ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາມີຕໍ່ຢາເສບຕິດ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- ຢາເສບຕິດພາໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກເຫັນ ແລະ ຄິດຢ່າງແຕກຕ່າງ.
- ຢາເສບຕິດທຳລາຍສຸຂະພາບກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງ.
- ເມື່ອຄົນເຮົາຫາກຕິດຢາແລ້ວ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຈະສິ້ນເມື່ອບໍ່ໄດ້ເສບຢາ.
- ການເສບຢາເສບຕິດນີ້ພາໃຫ້ເຈົ້າຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກະທຳໃນສິ່ງທີ່ສ່ຽງໄພໂດຍການຄິດທີ່ບໍ່ຖືກວນ.
- ນາຍຈ້າງ ແລະ ຜູ້ຄ້າມະນຸດບັງຄັບໃຫ້ລູກຈ້າງເສບຢາເພື່ອເປັນການງ່າຍໃນການຄວບຄຸມລູກຈ້າງ.

ປິດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສ່ອງແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈທຸກໆຄົນທີ່ມາຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງນີ້. ບອກກັບທຸກຄົນວ່າ, ທຸກໆຄົນມາຮ່ວມໄດ້ດາວຜູ້ລະ 1 ດາວ, ພົບກັນໃນອາທິດໜ້າ.

ໃຫ້ສະມາຊິກກຸ່ມຕອບຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ອະທິບາຍໄດ້ບໍ່ວ່າຕອນທີ່ເຈົ້າເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ໂດຍການບັງຄັບຈາກເພື່ອນຂອງເຈົ້ານັ້ນວ່າເປັນແນວໃດ?
- ບັນດາຄູຝຶກສາມາດບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ໃສ່ເຈ້ຍ ແລ້ວຖືກັບບ້ານ.

ເສດ

ຜູ້ຕ່າງໆແມ່ນເປັນສານກະຕຸ້ນຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ໃນການດື່ມ. ບັນດາຜູ້ທີ່ດື່ມຜູ້ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ມີປະຕິກິຍາໂຕເຕັມທີ່ຊັກຊ້າ. ການເດີນຈາບໍ່ຊັດເຈນ, ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຮັດວ່າມີກະຕຸ້ນໃນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສູງໆໄປອ້ອມຮອບເຊັ່ນວ່າ: ການມີໂຕໝາຍເປັນໂຕໜຶ່ງ ຫຼື ການມີໂຕໜຶ່ງເປັນໂຕໜຶ່ງ.

ໂຄເນ

ໂຄເນ Cocaine (Coke, Crack or Snow) ເປັນຢາກະຕຸ້ນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເປັນຜູ້ສູບດື່ມເອົາ ຜູ້ໃຊ້ຢາຕ່າງໆກໍມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນແຮງ, ເພີ່ມຄວາມສູງ, ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຢາກອາຫານ, ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຍືດຍາວອອກມາເວລາ. Cocaine ກໍເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ.

ເຮໂລອິນ

ເຮໂລອິນ Heroin ເປັນສານກະຕຸ້ນຊະນິດໜຶ່ງ ເຊິ່ງວ່າໃຊ້ສູດດື່ມ ຫຼື ສັກເອົາໄດ້ຜູ້ໃຊ້ຢາຕ່າງໆກໍຢາກໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ມີການສຳພັດ ກັບຄວາມບາບື້ມ ຍິນດີເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການຄິດ ແລະ ຄ້າຍຄືກັບວ່າພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ທັງທີ່ຕື່ນຢູ່, ໃນບາງກໍລະນີພົບເຫັນຈຳພວກນີ້ຢູ່ໃນງານເພື່ອ ຫຼື ຮ້ານຂາຍບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານວ່າມີການເອົາຢາເຮໂລອິນ Heroin ໃຫ້ຄົນງານກິນ ເພື່ອຈ່າຍໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ມີຫ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ພວກເຂົາຈະລາອອກຈາກງານ. ນີ້ກໍເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ.

ເອກະສານອ້າງອີງ 6 ກ: ຢາເສບຕິດຕ່າງໆ

ສານລະເຫີຍ (Glue) ເປັນຢາກະຕຸ້ນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການສູດດື່ມ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ສານດັ່ງກ່າວມັກຈະມີອາການວິນຫົວ, ມືນງຶງ ແລະ ເມົາ. ໃນບາງກໍລະນີເດີນຜູ້ທີ່ກັບໄປຂໍທານຕາມຖະໜົນ, ໂດຍວົງຈອນຂອງການຄ້າມະນຸດ ກໍມີການລາຍງານວ່າ ໃຊ້ສານດັ່ງກ່າວກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາຫຼຸດພັນອອກຈາກຄວາມເປັນຈິງ ສານລະເຫີຍກໍແມ່ນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ

ສານລະເຫີຍ

ຢາເຄຕາມິນ (K) ເປັນຢາລະບັບຊະນິດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ກິນເອົາຄືກັນກັບຢາເມັດຊະນິດອື່ນ. ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຫາກໃຊ້ຢາດັ່ງກ່າວມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກອອນ. ຢາເຄຕາມິນກໍເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ.

ເຄຕາມິນ

ກັນຊາ ຫຼື ພືດຊະນິດໜຶ່ງ (Marijuana) ເປັນຢາກະຕຸ້ນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການສູບ ຫຼື ກິນເອົາຄືກັນກັບອາຫານພັນເມືອງ. ຜູ້ໃຊ້ຢາດັ່ງກ່າວມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກອອນຫຼືເປັນຄ້າຍຄືກັບວ່າຄົນໂງ່, ກັນຊາກໍເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ..

ກັນຊາ

ເອກະສານອ້າງອີງ 6 ກ: ຢາເສບຕິດຕ່າງໆ

6 ເອກະສານອ້າງອີງ 6 ຂ: ຢາເສບຕິດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ

ເລື່ອງທີ 1

ນ. ເອັກ ເປັນສາວເສີບຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານແຫ່ງໜຶ່ງ. ມີບັນດາຜູ້ຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາທີ່ຮ້ານອາຫານແຫ່ງນັ້ນ ເພື່ອຊອກຫາສາວບໍລິການແຕ່ວ່າ ນ ເອັກ ເປັນພຽງແຕ່ເດັກເສີບເທົ່ານັ້ນ ມີລູກຄ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກໃຫ້ ນ ເອັກ ນັ່ງ ແລະ ດື່ມກັບພວກເຂົາ ແລະ ນ ເອັກ ກໍຕົກລົງ...

ໃນການເລົ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ຈົບນີ້ໃຫ້ອະທິບາຍເຖິງວ່າ: ເຫຼົ່າຈະພາໃຫ້ນາງເອັກຕົກຢູ່ໃນຄວາມສູງງ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດແນວໃດ?

ເລື່ອງທີ 2

ທ. ເອັດສ ເຮັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດດັ່ງກ່າວໄດ້ເອົາຢາມ້າໃຫ້ບັນດາຄົນງານກິນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ໄດ້ຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ເມື່ອ ທ ເອັດໄດ້ລາອອກຈາກວຽກດັ່ງກ່າວລາວກໍ່ກາຍເປັນຄົນຕິດຢາ.

ເພື່ອສືບຕໍ່ເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ຈົບ, ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ: ການຕິດຢານີ້ພາໃຫ້ ທ ເອັດ ຕິດຢູ່ໃນຄວາມສູງງ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດແນວໃດ.

ເລື່ອງທີ 3

ທ. ແອວ ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ ທ້າຍອາທິດຂອງວັນໜຶ່ງລາວໄດ້ອອກໄປຫຼິ້ນກັບເພື່ອນຂອງລາວຄົນໜຶ່ງ ແອວໄດ້ພົບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກມາກ່ອນ. ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍ່ແນະນຳໃຫ້ ແອວ ເສບຢາເຊິ່ງລາວບອກວ່າ ແອວຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວິເສດທີ່ສຸດ. ແອວກໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຢາຫຍັງ?. ເມື່ອແອວເຫັນເພື່ອນຂອງລາວເສບ ແອວກໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກເສບຄືກັນ.

ເພື່ອເລົ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ມັນຈົບຈົ່ງອະທິບາຍວ່າຢາເສບຕິດຈະພາໃຫ້ ແອວ ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສູງງ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດແນວໃດ?

ເລື່ອງທີ 4

ນ. ເຄ ແມ່ນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍຄົນໜຶ່ງ. ຜູ້ເຊິ່ງເຮັດວຽກໃນໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງໃນຕົວເມືອງ. ລາວມີແຟນຄົນໜຶ່ງທີ່ຫາກໍ່ຮູ້ຈັກກັນປະມານໜຶ່ງເດືອນ. ເບິ່ງຄືວ່າແຟນຂອງລາວເປັນຄົນຮັ່ງມີ. ເຄກໍ່ໄດ້ຫຼົງຮັກກັບຊາຍຄົນນັ້ນ, ໃນຕອນແລງຂອງຄືນໜຶ່ງ, ແຟນຂອງລາວກໍ່ໄດ້ເອົາຢາໃຫ້ລາວກິນ, ລາວກໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະກິນ ຫຼື ບໍ່ແຕ່ວ່າແຟນຂອງລາວເວົ້າວ່າ ຖ້າລາວກິນຢາດັ່ງກ່າວຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາແໜ້ນແຟ້ນຂຶ້ນ.

ເພື່ອເລົ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ມັນຈົບຈົ່ງອະທິບາຍວ່າຢາເສບຕິດຈະພາໃຫ້ ເຄ ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສູງງ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດແນວໃດ?

ເອກະສານ 6 ຄ: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດ 6

ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ເຮືອຫາກຸ້ງແຫ່ງໜຶ່ງ. ພວກເຮົາໄດ້ອອກທະເລຄັ້ງໜຶ່ງເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ. ເຈົ້າຂອງເຮືອເອົາຢາໃຫ້ພວກເຮົາກິນທຸກໆເຊົ້າ. ຢາເມັດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກແຂງແຮງ ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ເຮັດວຽກໜັກ, ແຕ່ວ່າຕື່ນເຊົ້າມາພວກເຮົາກໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບຫົວຢ່າງແຮງ (ຢານັ້ນເປັນຢາມ້າ)

ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ເໝືອງແຫ່ງໜຶ່ງ. ເຊິ່ງເປັນວຽກງານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ພວກເຮົາເຮັດວຽກຢູ່ພື້ນດິນໝົດມື້. ດັ່ງນັ້ນມີຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນັ້ນຕິດເຮໂຣອິນ. ເພາະວ່າມີເຈົ້າຂອງເໝືອງຫຼາຍຄົນທີ່ມັກແບບນີ້, ແລະ ບາງຄັ້ງເຂົາກໍ່ເອົາຢາໃຫ້, ນີ້ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຄົນງານລາອອກການເພາະວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຕິດຢາ. ເພາະວ່າພວກເຮົາເມື່ອຍທີ່ຈະຮຽກຮ້ອງຍ້ອນຢາເສບຕິດ.

ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ຄົນງານຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍ່ໄດ້ບອກກັບຂ້ອຍວ່າມັນເປັນການງ່າຍທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ກິນຢາມ້າທຸກວັນ, ແລະສາມາດເຮັດໜັກກໍ່ໄດ້. ເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກແຂງແຮງ, ຕໍ່ມາກໍ່ເລີ່ມຮູ້ສຶກເຈັບປ່ວຍ, ເຫື່ອອອກ ແລະ ສິ້ນຕະຫຼອດເວລາ.

ຂ້ອຍຖືກຂາຍໃຫ້ຮ້ານບໍລິການຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍອາຍຸ 15ປີ. ຂ້ອຍມີຄວາມໂສກເສົ້າທຸກໆມື້ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ຕ້ອງການຢາກຂ້າຕົວຕາຍ. ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການເອົາຢາມາບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍກິນ. ເມື່ອຂ້ອຍກິນຢາໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກກັບວ່າຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ບໍ່ສົນເລີຍວ່າຈະຢູ່ ຫຼື ຈະຕາຍ. ຕໍ່ມາ ຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ຖືກຊ່ວຍເຫຼືອອອກມາຈາກຮ້ານດັ່ງກ່າວ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ລື່ມປ່ວຍເພາະລິດຂອງຢາເສບຕິດ.

7 ບົດທີ 7: ການຄ້າເດັກ ແລະ ການຄ້າຂຸດຮີດ ແຮງງານເດັກ

ຈຸດປະສົງ: ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີຄວາມສາມາດໃນການອະທິບາຍກ່ຽວກັບແຮງງານເດັກ ແລະ ໃຫ້ສິນທະນາກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງເດັກໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນແນວໃດ ແລະ ກໍ່ຍັງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອະທິບາຍເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຄ້າເດັກ ແລະ ການຂຸດຮີດແຮງງານຂອງພວກເຂົາ.

ເວລາ:
75 ນາທີ
ການກະກຽມ

ອຸປະກອນ
❖ ສຳເນົາເອົາພາບຈາກ IS7ກ: ພາບຕ່າງໆທີ່ບົ່ງບອກເຖິງການຂຸດຮີດແຮງງານເດັກ (ສຳເນົາໃຫ້ພຽງພໍທີ່ຈະແບ່ງປັນໃຫ້ຄູສົນທະນາເບິ່ງນຳ)

ຫຼັງຈາກບົດຮຽນໃນອາທິດນີ້, ບົດຮຽນໃນອາທິດຕໍ່ໄປແມ່ນຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງການຂຸດຮີດທາງເພດເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.
ຖ້າເຮົາຄິດວ່າມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຫ້ອງ, ທີ່ເຄີຍຕົກເປັນກໍລະນີດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຮົາຊອກຫາເວລາ ຫຼື ບອກພວກເຂົາວ່າອາທິດຕໍ່ໄປແມ່ນຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການມາບໍ່ເຂົ້າມາຮ່ວມກະໄດ້. ຖ້າຕ້ອງການຟັງກໍ່ມາບໍ່ເປັນຫຍັງ.

ການແນະນຳບົດຮຽນ:

- ຍິນດີຕ້ອນຮັບ:**
ຍິນດີຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍການຮ້ອງຊື່
- ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:**
ໃຫ້ເລືອກເກມຈາກລາຍການ.
- ທວນຄືນບົດຮຽນ:**
ມີໃຜສາມາດຈະອະທິບາຍໄດ້ວ່າຜູ້ຄ້າມະນຸດໄດ້ໃຊ້ຢາເສບຕິດເພື່ອຄວບຄຸມຄົນງານດັ່ງກ່າວແນວໃດ?

ການໃຊ້ແຮງງານເດັກ

ໃຫ້ຖາມຄົນໃດໜຶ່ງຜູ້ທີ່ຈື່ໄດ້ວ່າ ມີໃຜແດ່ທີ່ຍັງຈື່ສາມອົງປະກອບຂອງການຄ້າມະນຸດມີຫຍັງແດ່? ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອີງໃສ່ຂໍ້ຄວາມຈາກປື້ມນ້ອຍ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ. ຕໍ່ໄປແມ່ນໃຫ້ຄົນໃດໜຶ່ງອະທິບາຍເຖິງນິຍາມຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຄ້າເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
ອະທິບາຍເຖິງການຂຸດຮີດແຮງງານເດັກ, ຂຸດຮີດທາງເພດ ຫຼື ຂຸດຮີດທາງຮ່າງກາຍ, ກໍລະນີດັ່ງນີ້ແມ່ນການຄ້າມະນຸດ. ເພື່ອໃຫ້ເດັກຮູ້ເຖິງການຄ້າມະນຸດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພິສູດວ່າພວກເຂົານັ້ນຖືກຫລອກ, ຖືກບັງຄັບ, ຖືກຄຸມຕິວ. ການກະທຳຂອງຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ສະແດງເຖິງກໍລະນີດັ່ງກ່າວກໍ່ພຽງພໍແລ້ວວ່າເດັກຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການຂຸດຮີດ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ, ໃຫ້ເດັກນ້ອຍມີສະຕິກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວເພາະມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບເດັກນ້ອຍທີ່ຍົກເອົາເລື່ອງດັ່ງກ່າວມາໂອ້ລົມກັນໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາ, ເລື່ອງດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ເດັກນ້ອຍໄດ້ຖືກຈ້າງໃຫ້ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນ. ເລື່ອງດັ່ງກ່າວພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ: ການໃຊ້ແຮງງານເດັກ. ການໃຊ້ແຮງງານເດັກສາມາດເຮັດໃຫ້ເດັກມີຄວາມອັນຕະລາຍໂດຍສະເພາະກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເດັກ.
- ເຮັດໃຫ້ເດັກບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນ.
- ເຮັດໃຫ້ເດັກບໍ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.
- ເຮັດໃຫ້ເດັກບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກບ້ານຂອງໂຮງຮຽນໄດ້.
- ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງເດັກມີຄວາມອິດເມື່ອຍເມື່ອພວກເຂົາໄປໂຮງຮຽນ.
- ກະທົບຕໍ່ອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວການໃຊ້ແຮງງານເດັກສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເດັກນ້ອຍ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍ່ບໍ່ໄດ້ຈຳເປັນວ່າການໃຊ້ແຮງງານເດັກຈະແມ່ນການຄ້າມະນຸດ. (ຈະໄດ້ສົນທະນາເພີ່ມເຕີມໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ).

ກິດຈະກຳ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນ 2 ກຸ່ມ. ຢາຍຮູບພາບກ່ຽວກັບການໃຊ້ແຮງງານເດັກຈາກ IS 7 ກ : ຮູບພາບຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຽນໃສ່ 4 ກັບໃຫ້ມີການອະທິບາຍເຖິງວ່າເດັກຢູ່ໃນຮູບພາບນັ້ນມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນ, ເມື່ອໄດ້ຟັງ ແລະ ເມື່ອໄດ້ດົມກິ່ນ, ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເວົ້າອອກມາກ່ຽວກັບພາບດັ່ງກ່າວເພາະເວລາມີບໍ່ພຽງພໍ.

ຈັດກຸ່ມ

ເມື່ອພວກເຂົາຈັດກຸ່ມສຳເລັດແລ້ວໃຫ້ອ່ານຊື່ໜ້າວຽກຕ່າງໆທີ່ເດັກໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ໃຫ້ຍົກຕົວຢ່າງທັງໝົດໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່. ຈົ່ງຫວ່າງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຈ້ຍໄວ້, ໃສ່ IS 7 ຂ : ຕົວຢ່າງການໃຊ້ແຮງງານເດັກຢູ່ໃນເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່.

ບາດນີ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ້ມ 4 ຖັນໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ແຕ່ລະຖັນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດເພື່ອໃຫ້ກວດເບິ່ງເຄື່ອງໝາຍຢູ່ໃນຖັນນັ້ນວ່າມັນເໝາະກັບໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫຼື ບໍ່?

- ໜ້າວຽກທີ່ກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງເດັກ.
- ໜ້າວຽກທີ່ກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເດັກ.

- ໜ້າວຽກທີ່ກະທົບຕໍ່ການສຶກສາຂອງເດັກ.
- ໜ້າວຽກທີ່ກະທົບຕໍ່ອະນາຄົດຂອງເດັກ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຂຸດຄົ້ນແຮງງານເດັກ ແລະ ການຄ້າເດັກ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນແຮງງານເດັກຈະກະທົບຕໍ່ເດັກແນວໃດ, ເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເປັນຮູບແບບການຄ້າມະນຸດ. ການໃຊ້ແຮງງານເດັກແມ່ນເປັນການຄ້າມະນຸດຖ້າຫາກວ່າເດັກໄດ້ຖືກຂຸດຄົ້ນແຮງງານ, ໃຊ້ແຮງງານເດັກຄືກັບຂ້າທາດ, ບັງຄັບໃຫ້ເປັນໂສເພນີ, ຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ, ການກະທຳທີ່ສື່ຖືງການລາມີກອນາຈານ, ບັງຄັບໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮ່ວມສູ້ຮົບໃນສົງຄາມ, ບັງຄັບໃຫ້ພົວພັນກັບສານເສບຕິດ, ບັງຄັບໃຫ້ເປັນເດັກຂໍ້ທານ ຫຼື ບັງຄັບຕັດເອົາອະໄວຍະວະຮ່າງກາຍ.

ຕົວຢ່າງ: ວຽກງານຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນອະທິບາຍເຖິງການຄ້າມະນຸດ.

- ໃຫ້ເດັກເປັນຂ້າທາດ.
- ໃຫ້ເດັກເຮັດວຽກໃນຮ້ານບໍລິການເພື່ອຂາຍບໍລິການທາງເພດ.
- ໃຫ້ເດັກເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານໂດຍບໍ່ຈ່າຍເງິນເດືອນ.

ວຽກດັ່ງກ່າວນີ້ທີ່ພົວພັນເຖິງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເປັນການຄ້າມະນຸດ:

- ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຮ້າຍຂາຍເຄື່ອງ, ທີ່ມີສິດລາອອກ ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນປະຈຳ.
- ເດັກຮັບຈ້າງກ່ຽວເຂົ້າ ແລະ ອາໄສຢູ່ເຮືອນ.

ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນແຮງງານ

ອະທິບາຍເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນແຮງງານເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ວ່າຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ຖືກຄ້າມະນຸດຄືກັນ. ໃນລະຫວ່າງການຝຶກອົບຮົມນີ້ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນຫຼາຍກ່ຽວກັບຜູ້ໃຫຍ່ຖືກຄ້າມະນຸດທີ່ຢູ່ໃນວຽກງານທີ່ອັນຕະລາຍ. ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບຜູ້ໃຫຍ່ຖືກຄ້າໄດ້ບໍ່?

ໃຫ້ຂຽນຕົວຢ່າງ: ວຽກງານດັ່ງກ່າວໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ເພີ່ມຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ວຽກງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ກັບຄົນງານ
- ວຽກງານທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນງານບໍ່ສາມາດລາອອກຈາກງານໄດ້. (ຕົວຢ່າງ: ວຽກງານຮັບໃຊ້ໃນເຮືອນ, ເປັນຄົນຫາປາຜູ້ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດອອກແຕ່ເຮືອ.)
- ວຽກງານທີ່ນາຍໜ້າເອົາເອກະສານເດີນທາງໄວ້, ເຊັ່ນ: ໜັງສືເດີນທາງ ຫຼື ເອກະສານອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ, (ຕົວຢ່າງ : ເຈົ້າຂອງໂຮງງານໄດ້ຮັກສາເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້).
- ວຽກງານທີ່ນາຍໜ້າທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນງານນັ້ນລາອອກຈາກງານ. (ຕົວຢ່າງ: ມີຊາວນາຄົນໜຶ່ງຜູ້ເຊິ່ງຕີຄົນຍາມເມື່ອລາວຢາກອອກຈາກວຽກ.)
- ວຽກງານໜຶ່ງເຊິ່ງວ່າຄົນງານຕິດໜີ້ເຈົ້າຂອງໂຮງງານບໍ່ສາມາດລາອອກຈາກງານໄດ້ (ຕົວຢ່າງ : ຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ຟາມແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອໄປເຖິງທີ່ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຖືກລາຍງານວ່າ,

ພວກເຂົາໄດ້ຕິດໜີ້ເຈົ້າຂອງໂຮງງານຄ່າທີ່ພັກອາໄສ, ຄ່າອາຫານ, ຄ່າເດີນທາງ, ແລະ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກໃຊ້ໜີ້ເປັນເວລາຫຼາຍປີ.)

- ເປັນວຽກງານໜຶ່ງເຊິ່ງຄົນງານໄດ້ຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ (ຕົວຢ່າງ: ວຽກຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານ, ເຊິ່ງຄົນງານໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີເພດສຳພັນກັບນາຍຈ້າງ ແລະ ບໍ່ສາມາດລັກໜີໄດ້.)
- ວຽກງານອັນໜຶ່ງເຊິ່ງວ່າຄົນງານໄດ້ຖືກຂົ່ມຂູ່ຖ້າເຂົາລັກໜີຈະຈັບເຂົ້າຄຸກ (ຕົວຢ່າງ: ເຈົ້າຂອງຂອງໂຮງງານຖ້າໃຜລັກໜີຈະໂທຫາຕ່າງໜວດມາຈັບເຂົ້າຄຸກ.)

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດວ່າວຽກດັ່ງກ່າວພຽງແຕ່ເປັນວຽກບໍ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ຄວາມຈິງແລ້ວມັນເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຄ້າມະນຸດຢ່າງໜຶ່ງ ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ເຄີຍຮູ້ໃນວຽກງານທີ່ຜິດກົດໝາຍທົ່ວໄປ. ໃນບົດຮຽນຕໍ່ໄປຂອງປີ້ມດັ່ງກ່າວນີ້ຈະໄດ້ມີການເວົ້າເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

• ການໃຊ້ແຮງງານເດັກຈະກະທົບຕໍ່ເດັກເມື່ອພວກເຂົາເຮັດວຽກເຊັ່ນ :

- ວຽກງານທີ່ກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍ.
- ວຽກງານທີ່ກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈ.
- ວຽກງານທີ່ກະທົບຕໍ່ການສຶກສາ.
- ວຽກງານທີ່ກະທົບຕໍ່ອະນາຄົດ.

• ການຄ້າເດັກ ອະທິບາຍເຖິງກໍ່ຕໍ່ເມື່ອເດັກໄດ້ຖືກຂຸດຄົ້ນແຮງງານ, ຂຸດຄົ້ນທາງເພດ ແລະ ຂຸດຄົ້ນຮ່າງກາຍ ຕົວຢ່າງ: ເດັກຜູ້ທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຈະໃຫ້ພວກເຂົາບອກວ່າພວກເຂົາຖືກບັງຄັບ ຫຼື ຖືກຄຸມຕົວ.

• ຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ຖືກຂາຍເພື່ອຂຸດຄົ້ນແຮງງານເຊັ່ນກັນ. ພວກເຂົາຖືກຂາຍກໍ່ຕໍ່ເມື່ອເປັນວຽກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- o ເຮັດວຽກບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ.
- o ລູກຈ້າງຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ
- o ລູກຈ້າງບໍ່ສາມາດລາອອກຈາກງານໄດ້.
- o ລູກຈ້າງໄດ້ຖືກຂົ່ມຂູ່ໂດຍການບັງຄັບຖ້າພວກເຂົາຄິດຈະໜີ
- o ລູກຈ້າງຖືກຂົ່ມຂູ່ກັກຕົວຖ້າໃຜຄິດຈະລາອອກ.
- o ລູກຈ້າງທີ່ຕິດໜີນາຍຈ້າງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດລາອອກໄດ້.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອບແສງກັບສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈທຸກໆຄົນທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມ, ພົບກັນໃນເທື່ອໜ້າ, ທຸກຄົນທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບດາວຄົນລະໜຶ່ງດວງ.

ໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງເລື່ອງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄຳຕອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

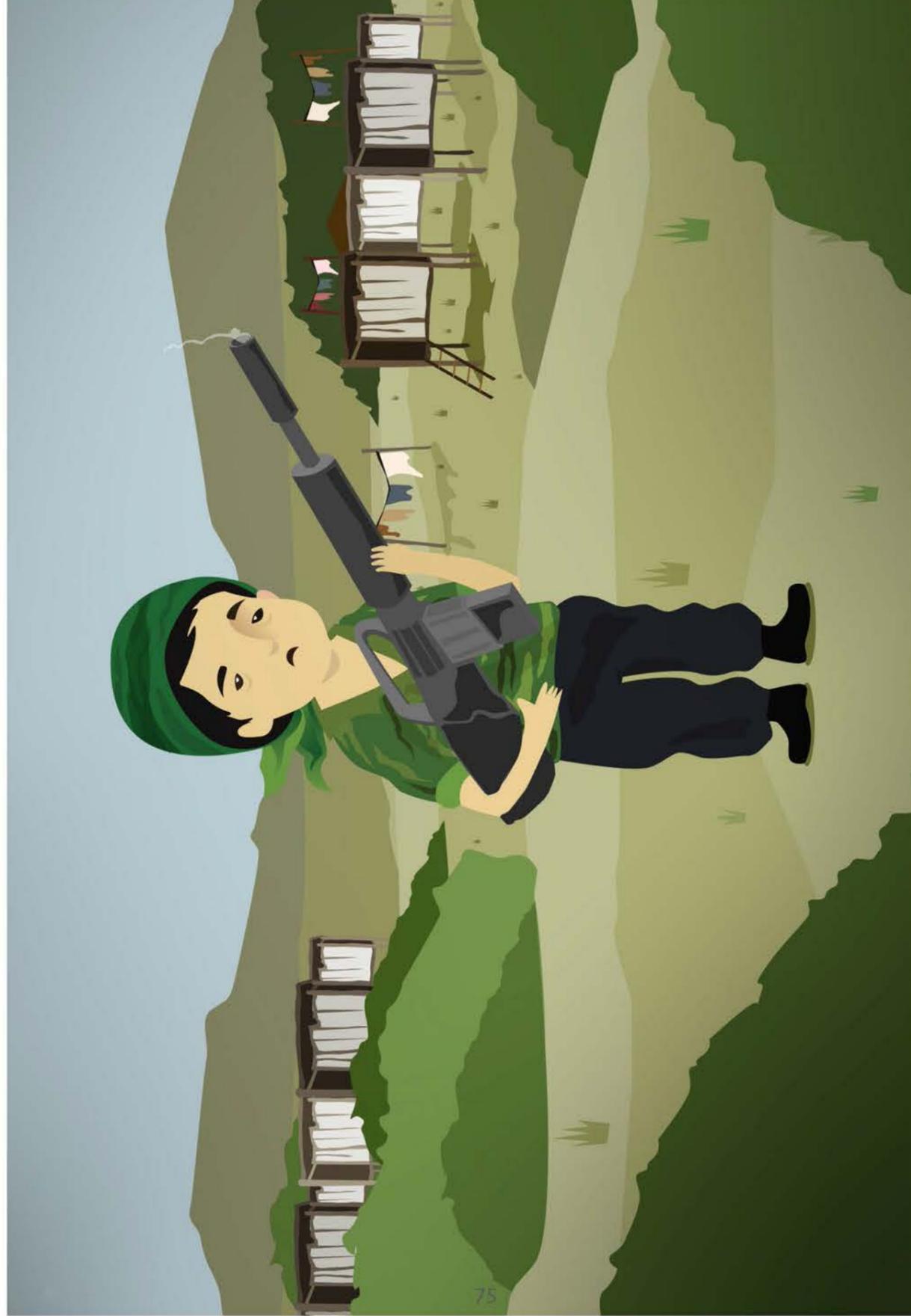
- ວຽກທຍັງທີ່ເດັກນ້ອຍໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຈົ້າເຮັດ?
- ວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເດັກນ້ອຍບໍ່? ຖ້າເປັນ, ເປັນແນວໃດ?

ບັນດາຄູຝຶກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄຳຖາມດັ່ງກ່າວແລ້ວຖືເມື່ອເຮືອນເພື່ອທວນຄວາມຈຳ.

ເອກະສານອ້າງອິງ 7 ກ: ພາບການໃຊ້ແຮງງານເດັກ

1. ເດັກທີ່ເຮັດວຽກໃນໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ

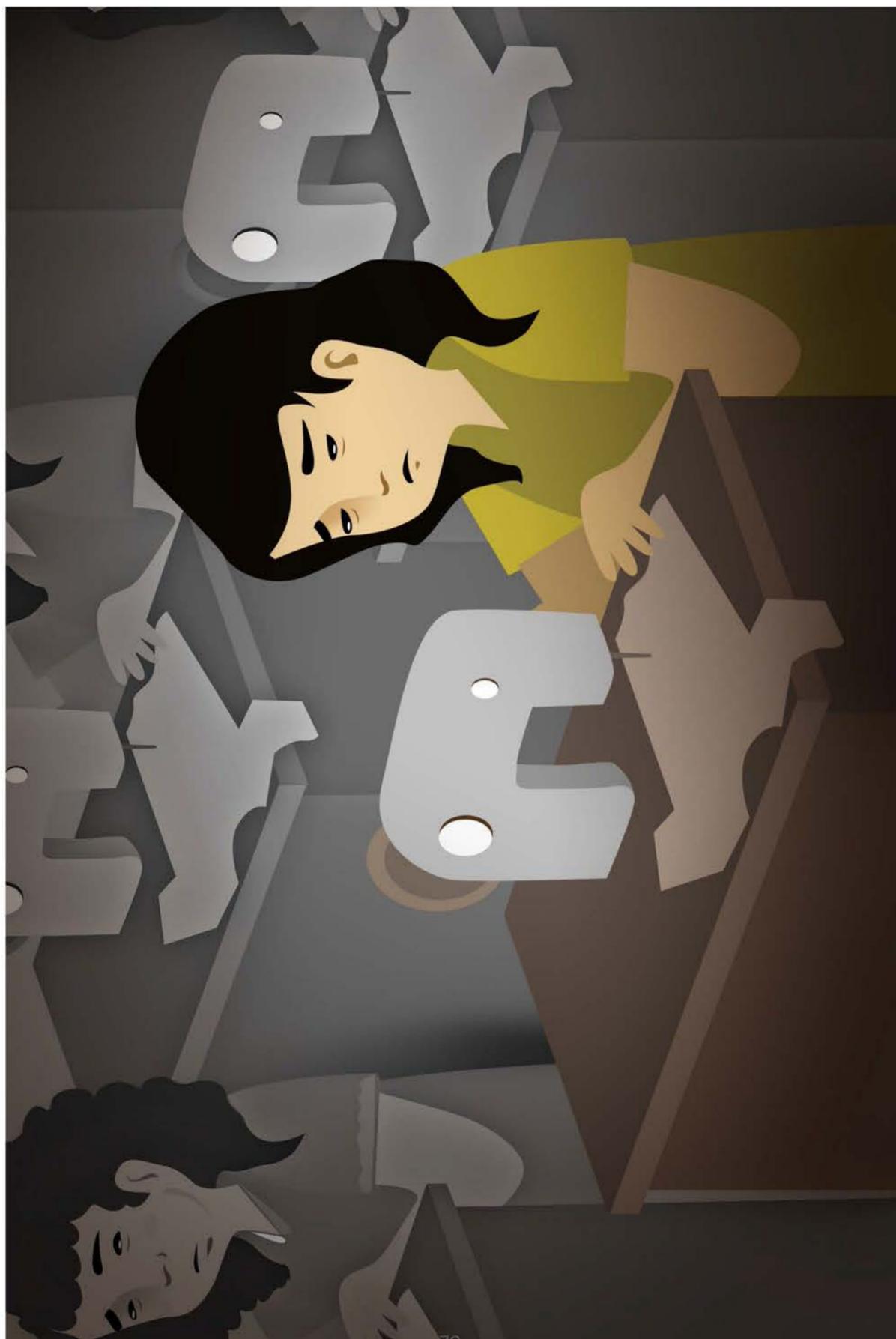
2. ເອົາເດັກໄປເປັນທະຫານ

3. ເດັກທີ່ເຮັດວຽກໜັກຢູ່ທີ່ຝາມແຫ່ງໜຶ່ງ

4. ເດັກທີ່ເຮັດວຽກອະນາໄມຂ້ອງນີ້

5. ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໂຮງງານຕັດຫຍິບແຫ່ງໜຶ່ງ

ເອກະສານອ້າງອິງ 7 ຂ: ຕົວຢ່າງຂອງການ ໃຊ້ແຮງງານເດັກ 7

ຮ່າງກາຍ	ຈິດໃຈ	ການສຶກສາ	ອະນາຄົດ	ສະຖານທີ່
✓	✓	✓	✓	ຮ້ານອາຫານ
✓	✓	✓	✓	ໂຮງງານຕັດຫຍິບ
✓	✓	✓	✓	ໂຮງງານດິນຈີ່
✓	✓	✓	✓	ໂຮງງານເຂົ້າໜົມ
✓	✓	✓	✓	ຂາຍດອກໄມ້ຂ້າງທາງ
✓	✓	✓	✓	ເຮືອຫາປາ
✓	✓	✓	✓	ເດັກຖືຄັນຢູ່
✓	✓	✓	✓	ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ
✓	✓	✓	✓	ຊາວນາ
✓	✓	✓	✓	ໂສເພນີ
✓	✓	✓	✓	ໂຮງງານໄມ້ຫີນ
✓	✓	✓	✓	ບໍ່ແຮ່

8 ບົດທີ 8: ການຄ້າເດັກເພື່ອການທຳຊຳເລົາ

ຈຸດປະສົງ: ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ພັດທະນາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຄ້າເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອຫາລຸນ ທາງເພດ (CSEC) ແລະ ພື້ນຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອດັ່ງກ່າວ.

ເວລາ: 75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ສຳເນົາ 4-5 ຊຸດຂອງ IS 8 ກ: ກ່ຽວກັບກຳລະນິສິກສາ ການຄ້າທາງເພດຂອງເດັກນ້ອຍ (ໜຶ່ງສຳເນົາໃຫ້ໃຫ້ກຸ່ມ 4-5 ຄົນ).
- ❖ ສຳເນົາ IS 8 ຂ: ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ? (ສຳລັບ ຄູ່ຝຶກພຽງຢ່າງດຽວ).

ການກະກຽມ

ໃນຊຸມຊົນບາງແຫ່ງເຊັ່ນວ່າ: (ໂຮງຮຽນກິນນອນທີ່ປະເທດຈີນ) ນັກຮຽນບໍ່ຮູ້ວ່າເພດສຳພັນແມ່ນຫຍັງ. ຖ້າ ມີກຳລະນິແບບນີ້ກໍ່ໃຫ້ຊອກຫາອົງການທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ແລະ ໂຄງການທີ່ເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ທາງເພດສຳພັນ ແລະ ພະຍາດເອດສ. ໃຫ້ພວກເຂົາຊອກຄູ່ຝຶກທີ່ມີປະ ສິບການ ເພື່ອນຳພາໃນການສອນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວກ່ຽວກັບການສິດສອນການມີເພດສຳພັນໃຫ້ເໝາະກັບ ເດັກ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າທ່ານໄດ້ຖືກຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກກ່ອນທີ່ຈະສອນບົດຮຽນດັ່ງ ກ່າວ.

ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ບອກພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກກ່ອນໜ້າສະໂມສອນເດັກຈະເລີ່ມຝຶກ ຈະມີຫົວ ຂໍ້ກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນທາງເພດເດັກ. ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຜູ້ໃດທີ່ເຄີຍຖືກຂົ່ມຂືນໃນອາດິດບອກໃຫ້ນັກຮຽນວ່າຈະ ມີຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວທີ່ຈະສອນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ໃນນາມສ່ວນຕົວຂອງພວກເຂົາອາດຈະມາ ຫຼື ບໍ່ມາກໍ່ໄດ້. ກ່ອນຈະ ເລີ່ມສອນບົດຮຽນ, ແຈ້ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບົດຮຽນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືຫົວຂໍ້ທີ່ສະເຫື່ອນໃຈ. ເພາະສະ ນັ້ນກໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຢຸດ. ກໍ່ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງອອກຢ່າງງຽບງຽບຖ້າບໍ່ສະບາຍໃຈ.

ການແນະນຳບົດຮຽນ:

- ຍິນດີຕ້ອນຮັບ:** ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍການເອີ້ນຊື່, ຍິນໃບລົງທະບຽນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຊັ່ນ.
- ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:** ໃຫ້ຄູ່ຝຶກເດັກເລືອກເອົາເກມອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍໃນລາຍການ,
- ຫວນຄືນບົດຮຽນ:** ວຽກງານອັນໃດແດ່ທີ່ເຫັນເດັກນ້ອຍເຮັດໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ ? ວຽກງານດັ່ງກ່າວເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເດັກບໍ່? ຖ້າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?

ການສົນທະນາ

ອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນດັ່ງກ່າວແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ຍາກທີ່ຈະເວົ້າ. ບາງເທື່ອເມື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເວົ້າກ່ຽວ ກັບຫົວຂໍ້ນີ້ອາດເຮັດໃຫ້ອາລົມບໍ່ດີ. ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເສີຍຢູ່ກໍ່ໄດ້ ຫຼື ຖ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ບໍ່ຢາກເຂົ້າຮ່ວມບົດຮຽນດັ່ງກ່າວກໍ່ໄດ້. ຖ້າພວກເຂົາອາລົມບໍ່ດີ ແລະ ຕ້ອງການຢາກຈະເວົ້າໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄູ່ ຝຶກກໍ່ຈະຍ້າຍບົດຮຽນດັ່ງກ່າວໄປໂອລົມກັນໃນມື້ໜ້າ.

ອະທິບາຍວ່າຜົນຂອງການຖືກຄ້າມະນຸດ, ຄົນເຮົາອາດຈະຈົບລົງໃນການເຮັດວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ການຄ້າມະນຸດເພື່ອຂຸດຮິດແຮງງານຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາມາສົນທະນາກັນເຊິ່ງວ່າເມື່ອຜູ້ໃດຖືກຄ້າມະນຸດ ຫຼື ເຮັດວຽກທີ່ເປັນການໃຊ້ແຮງງານ (ຕົວຢ່າງ: ເຮັດວຽກໃນໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ, ເຮັດວຽກໃນເຮືອຫາກຸ້ງ, ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ໃນບ້ານ). ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມຄົນເຮົາຍັງສາມາດຖືກຄ້າມະນຸດເພື່ອຂາຍບໍລິການທາງເພດ.

ການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮິດທາງເພດຂອງເດັກ: CSEC

ອະທິບາຍວ່າ: (Commercial Sexual Exploitation of Children) CSEC (ການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮິດ ທາງເພດຂອງເດັກ) ອະທິບາຍເຖິງຄົນໃດໜຶ່ງ (ຕາມປົກກະຕິແມ່ນຜູ້ໃຫຍ່ ແຕ່ບາງຄັ້ງກໍ່ມີເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກ ຂົ່ມຂືນທາງເພດ ຫຼື ຈ່າຍເງິນເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ.)

ອະທິບາຍວ່າ: ບາງຄັ້ງຜູ້ໃຫຍ່ອາດຈ້າງເງິນ ຫຼື ບາງກໍລະນີອາດເປັນການລ້ຽງອາຫານ ຫຼື ຊື່ຂອງຂັວນໃຫ້. ມີຫຼາຍຄັ້ງທີ່ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປໂດຍຜູ້ໃຫຍ່, ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການ ຫຼື ພື້ນ້ອງ.

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າ: ການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮິດທາງເພດຂອງເດັກສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ທັງກັບເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງກັນອາດມີຍາມຄຳວ່າເດັກກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ວ່າໃນເອກະສານ ດັ່ງກ່າວນີ້ຄຳວ່າເດັກແມ່ນມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ .

ການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮິດທາງເພດຂອງເດັກມີຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ:

- ເມື່ອເດັກນ້ອຍເປັນໂສເພນີ (ການບໍລິການທາງເພດແບບເຄື່ອນຍ້າຍ)
- ເມື່ອເດັກໄປພົວພັນກັບສື່ລາມິກ

ອະທິບາຍວ່າ **ສາກົນນິຍາມການເປັນໂສເພນີແມ່ນເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຫາກຮັບເງິນ ເພື່ອມີເພດສຳພັນກັບ ຄົນອື່ນ.** ເດັກນ້ອຍຖືກບັງຄັບໃຫ້ກາຍເປັນໂສເພນີ, ຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ເຊິ່ງຄວບຄຸມເດັກຕາມປົກກະຕິໄດ້ຮັບເງິນ ຈາກ ຕົວເດັກ.

ສື່ລາມິກໝາຍຄວາມວ່າ ເລື່ອງພາບຕ່າງໆ ແລະ ຮູບເງົາທີ່ກ່ຽວກັບເພດສຳພັນ. ບາງຄັ້ງຄົນເຮົາອາດເບິ່ງ ສື່ລາມິກຈາກອິນເຕີເນັດ ຫຼື ຈາກໂທລະສັບມືຖື ບັນດາສື່ດັ່ງກ່າວອາດເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍເກີດມີອາລົມທາງ ເພດສຳພັນ.

ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າເມື່ອເດັກນ້ອຍຫາກຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮິດທາງເພດ ບັນດາຜູ້ ໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມເດັກຈະພະຍາຍາມທຳຮ້າຍເດັກ. ກຳລະນີກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂົ່ມຂືນ, ທຸບຕີ, ບໍ່ໃຫ້ອາຫານ, ບັງຄັບໃຫ້ເສບຢາ, ບັງຄັບໃຫ້ເດັກປະຕິບັດຕາມຜູ້ໃຫຍ່ເວົ້າ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ຍິ້ມແຍມແຈ່ມໃສກັບລູກຄ້າ.

ອະທິບາຍ ການຄ້າເພື່ອການຂຸດຮີດທາງເພດແມ່ນຮູບແບບຂອງການຄ້າມະນຸດເພາະວ່າເດັກຖືກຂຸດຮີດ ເພື່ອແລກກັບການຈ່າຍເງິນ.

ກໍລະນີສຶກສາ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 4-5 ຄົນ. ຢາຍກໍລະນີສຶກສາຈາກ IS 8 ກ: CSEC ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ແລະ ໃຫ້ ພວກເຂົາຕອບຄໍາຖາມເປັນກຸ່ມ:

ການແນະນຳກ່ຽວກັບຮ້ານຂາຍບໍລິການ

ອະທິບາຍວ່າຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຍາກອີກຫົວຂໍ້ໜຶ່ງ. ຮ້ານຂາຍບໍລິການເປັນສະຖານທີ່ທີ່ຜູ້ຊາຍ ໄປຈ່າຍເງິນເພື່ອມີເພດສຳພັນກັບຜູ້ຍິງ (ບາງກໍລະນີກໍມີການຂາຍເພດສຳພັນຕາມທ້ອງຖະໜົນ, ຕາມຮ້ານ ອາຫານ, ຕາມຮ້ານຄາລາໂອເກະ ຫຼື ໃນເຮືອນ). ຮ້ານຂາຍບໍລິການດັ່ງກ່າວມັກພົບເຫັນຢູ່ທີ່ຊຸມຊົນຕ່າງໆ, ຫຼາຍຄົນກໍຮັບຮູ້ວ່າຮ້ານດັ່ງກ່າວມີຢູ່ບ່ອນໃດແດ່ ແລະ ພວກເຂົາກໍຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາເຮັດຫຍັງຢູ່ຂ້າງໃນນັ້ນ, ບາງບ່ອນກໍເປັນບ່ອນລັບລີ້ ແຕ່ວ່າບາງຄົນກໍໄປຊອກຫາເພື່ອໄປໃຊ້ບໍລິການ.

ບັນດາຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍກໍສາມາດຖືກຫລອກເຂົ້າໄປຂາຍທີ່ຮ້ານບໍລິການເພື່ອຂາຍບໍລິການທາງເພດ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ.

ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອີກວ່າຮ້ານຂາຍບໍລິການທາງເພດເປັນຊ່ອງທາງໃຫ້ຄົນເຮົາຖືກຄ້າມະນຸດ. ເມື່ອມີຜູ້ຊາຍມາ ທີ່ຮ້ານບໍລິການກໍມີໂອກາດວ່າໂສເພນີຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ບໍລິການນັ້ນອາດເປັນເດັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກຫລອກມາ. ມີການຄາດຄະເນວ່າ 10-35% ຂອງຜູ້ທີ່ຂາຍບໍລິການທາງເພດທັງໝົດຈາກປະເທດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ (ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ) ແມ່ນມີອາຍຸໃນລະຫວ່າງ 12-17 ປີ. ຈຳນວນດັ່ງກ່າວນັ້ນອາດມີຄືກັນ ຈາກປະເທດພະມ້າ, ຈີນ ແລະ ລາວເພາະວ່າຍັງບໍ່ມີການລາຍງານຈາກປະເທດດັ່ງກ່າວ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຖ້າຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍທີ່ມີເພດສຳພັນໂດຍບໍ່ແມ່ນເດັກກໍຕາມກໍລະນີດັ່ງກ່າວກໍເປັນໂອກາດໃຫ້ ພວກເຂົາຖືກຂາຍເຂົ້າຮ້ານບໍລິການ ແລະ ກໍເປັນການຍາກທີ່ຈະສາມາດອອກຈາກວຽກດັ່ງກ່າວ.

ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຂາຍບໍລິການເລືອກຢູ່ທີ່ຮ້ານບໍລິການກໍຕາມຊີວິດຂອງພວກເຂົາອາດພົວ ພັນກັບການຖືກຂົ່ມເຫັງທາງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ.

ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ?

ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຕ້ອງອ່ານເລື່ອງດັ່ງກ່າວເຊິ່ງວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອາດຈະງຽບ. ນີ້ກໍແມ່ນສັນຍານທຳມະດາ.

ການປະນາມ

ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຖ້າໃຜເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຂາຍບໍລິການເປັນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ລາວເປັນລູກສາວທີ່ດີແຕ່ເປັນ ຍິງຊົ່ວ).

ເມື່ອມີຄົນເວົ້າແບບນີ້ພວກເຂົາກໍາລັງຕໍານິຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ໄປຂາຍບໍລິການເພື່ອຊ່ວຍຄອບຄົວຂອງເຂົາ.

ເຊັ່ນນີ້ກໍແມ່ນຄວາມເຈັບຊ້າອັນທົ່ວໄປ. ອັນທີ່ໜຶ່ງແມ່ນພວກເຂົາຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຕໍ່ມາກໍເປັນຄວາມເຈັບຊ້າອີກຄັ້ງທີ່ສອງກໍຄືການຈຳແນກຈາກຊຸມຊົນ.

ການປົກປ້ອງເດັກ: ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການຂຸດຮີດທາງເພດ <http://www.unicef.org/>

ໃຫ້ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າຖ້າຜູ້ໃດທາກຖືກຂຸດຮີດທາງເພດ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຂົາ, ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຍອມຮັບຈາກສັງຄົມໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

ໃຫ້ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອີກວ່າຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຕໍານິຕິຕຽນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຕ່າງໆຄວນຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ຍອມຮັບກັບຄືນສູ່ສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ.

ການຂຽນບັນທຶກລາຍດັ່ງ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ແລະ ແຕ້ມເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຍິນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- CSEC (ການຄ້າເດັກເພື່ອຂຸດຮີດທາງເພດ) ເກີດຂຶ້ນກໍຕໍ່ເມື່ອບຸກຄົນໜຶ່ງປົກກະຕິແມ່ນຜູ້ໃຫຍ່ (ບາງ ຄັ້ງກໍເປັນເດັກ) ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດທາງເພດກັບເດັກ ຫຼື ຈ່າຍເງິນໃຫ້ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຂາຍບໍລິການທາງເພດ.
- ຮ້ານຂາຍບໍລິການຕ່າງໆກໍໃຫ້ເກີດມີການຄ້າມະນຸດເພື່ອຂຸດຮີດທາງເພດ.
- ຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດບໍ່ຄວນຖືກປະນາມ.
- ຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດທັງໝົດນັ້ນຄວນໄດ້ຮັບການຮັກສາ, ຍອມຮັບພວກເຂົາກັບຄືນ ສູ່ສັງຄົມ.

ບົດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອບແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູ່ຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງ ບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈທຸກໆທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມ, ພົບກັນໃນເທື່ອໜ້າ, ທຸກຄົນທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບດາວຄົນລະ 1 ດາວ.

ໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງເລື່ອງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄຳຕອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ການໂອ້ລົມກ່ຽວກັບການຄ້າ CESC ແລະ ຮ້ານບໍລິການນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບໍ່ສະບາຍໃຈ ແລະ ເຈົ້າສາມາດນັ່ງຢູ່ຫຼັງສຸດຂອງຫ້ອງປະມານ 10 ນາທີ. ໃນກໍລະນີບາງຄັ້ງອາດມີຜູ້ຕ້ອງການຢາກຈະເວົ້າ ເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

8 ເອກະສານອ້າງອີງ 8 ກ: ກໍລະນີສຶກສາການຄ້າ ເດັກ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງເພດ

ບັນດາກໍລະນີສຶກສາດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຄັດຈ້ອນມາຈາກເລື່ອງຈິງ

ເລື່ອງທີ 1

ທ ອາ ໄສຢູ່ບ້ານນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ເມືອງ. ທີ່ເປັນທາດຊາຍຂອງແຫຼ່ງນ້ຳທ່ອງທ່ຽວ, ທ.ອາມີອາຍຸ 10 ປີ ລາວມີເອື້ອຍອ້າຍນ້ອງຫຼາຍຄົນ ແລະ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຈາກພວກເຂົາໄດ້ຫຼາຍປີແລ້ວ. ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວຄົນໜຶ່ງໄດ້ພາລາວໄປຢູ່ທີ່ເມືອງທ່ອງທ່ຽວດັ່ງກ່າວ, ເພື່ອນບ້ານຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ບອກກັບລາວວ່າລາວຈະຫາເງິນໄດ້ຫຼາຍໂດຍການໄປຂໍທານຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນທີ່ຮັ່ງມີ. ເມື່ອ ທ. ອາ ໄປເຖິງທີ່ນັ້ນລາວກໍໄດ້ພົບກັບເພື່ອນບ້ານທີ່ໂຫດຫັກມຕໍ່ລາວຫຼາຍ ລາວໄດ້ນອນຢູ່ຕາມຊາຍຫາດ ແລະ ອອກຂໍທານໃນເວລາກາງເວັນ, ແຕ່ຫາກມີໃດລາວຂໍເງິນບໍ່ໄດ້ຫຼາຍເພື່ອນບ້ານຂອງລາວກໍຈະຕີລາວໃນເວລາກາງຄືນ.

ບາງຄັ້ງກໍມີນັກທ່ອງທ່ຽວມາສະເໜີເງິນໃຫ້ລາວເພື່ອມີເພດສໍາພັນ ລາວກໍບໍ່ຕ້ອງການ ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ມີເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຊື້ເຂົ້າກິນ ຫຼື ບໍ່ມີເງິນທີ່ຈະຈ່າຍໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວເພາະສະນັ້ນບາງຄັ້ງລາວຈຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງຍອມ.

ມື້ໜຶ່ງ ທ. ອາ ໄດ້ພົບກັບພະນັກງານໂຄງການຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງລາວ ພະນັກງານໂຄງການໄດ້ຊ່ວຍລາວອອກຈາກເມືອງແຫ່ງນັ້ນ ແລະ ສົ່ງລາວກັບບ້ານ ຫຼັງຈາກນັ້ນພະນັກງານໂຄງການກໍຕິດຕໍ່ກັບຕໍາຫຼວດເພື່ອລາຍງານກ່ຽວກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ. ທ້າວ ອາ ກໍໄດ້ກັບຄືນເມື່ອບ້ານຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະ ໂຄງການກໍໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນລາວ.

- ອັນໃດເຮັດໃຫ້ ທ ອາ ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຂຸດຮີດ?
- ໃຜເປັນຜູ້ຫລອກຂາຍ ທ . ອາ ?
- ການຄ້າມະນຸດນີ້ເປັນຄວາມຜິດຂອງ ອາ ບໍ່?
- ການຊ່ວຍເຫຼືອແບບໃດທີ່ຊາວບ້ານຊ່ວຍລາວເພື່ອໃຫ້ລາວມີຊີວິດໃໝ່?

ເລື່ອງທີ 2

ນ.ເອັດ ອາຍຸ 15 ປີ ເຊິ່ງເປັນຄົນມາຈາກຊົນເຜົ່າແຫ່ງໜຶ່ງ, ລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນເລີຍ ມີມື້ໜຶ່ງລາວກັບມາແຕ່ນາກໍພົບວ່າພໍ່ຂອງລາວນັ້ນປ່ວຍ, ລາວໄດ້ພາພໍ່ຂອງລາວໄປທີ່ສູກສາລາປະຈໍາບ້ານເພື່ອປິ່ນປົວ, ແຕ່ວ່າລາວຈໍາຕ້ອງໄດ້ຍື່ມເງິນເພື່ອປິ່ນປົວພໍ່ຂອງລາວ, ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍວັນເພື່ອພັກພື້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້. ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າໜີ້ມາຢ້ຽມເຮືອນຂອງລາວເພື່ອຖາມໜີ້ ແຕ່ລາວບໍ່ມີເງິນຈ່າຍໃຫ້ເຈົ້າໜີ້.

ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າໜີ້ມາສະເໜີເອົານ. ເອັດ ເພື່ອແລກກັບໜີ້, ຄອບຄົວລາວກໍໄດ້ຕົກລົງ ແລະ ນ. ເອັດກໍໄດ້ຕົກຂາຍໃຫ້ຮ້ານບໍລິການເພື່ອເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນ.ເອັດ ໄດ້ຕົກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສອງປີ, ລາວໄດ້ຮັບແຂກຫຼາຍຄົນຕໍ່ວັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຈັກເທື່ອ, ລາວເສຍໃຈຫຼາຍ ແລະ ຕ້ອງການຢາກຂ້າຕົວຕາຍ.

ພາຍຫຼັງສອງປີຜ່ານໄປຮ້ານຂາຍບໍລິການດັ່ງກ່າວກໍໄດ້ຖືກກວດລ້າງ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ນ ເອັດກໍໄດ້ກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວຂອງລາວ.

- ອັນໃດເປັນສາຍເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ ນ ເອັດ ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ?
- ໃຜເປັນຜູ້ຫລອກຂາຍ ນ ເອັດ?
- ເປັນຄວາມຜິດຂອງ ນ ເອັດ ບໍ່ທີ່ລາວຖືກຄ້າມະນຸດ?
- ການຊ່ວຍເຫຼືອແບບໃດທີ່ ນ ເອັດຕ້ອງການຢາກໃຫ້ພື້ນຟູຊີວິດຂອງລາວ?

ເອກະສານອ້າງອີງ 8 ຂ: ໃຜເປັນຜູ້ຮັບ 8

ໃຊ້ເປັນຂໍ້ອ້າງອີງສໍາລັບຄູເກີເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ຕ້ອງສໍາເນົາຂໍ້ຄວາມດັ່ງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ມີຮ້ານຂາຍບໍລິການແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ໃຈກາງເມືອງ. ທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນນີ້ກໍຮູ້ດີວ່າ. ມີທັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ຮ້ານບໍລິການດັ່ງກ່າວ. ພວກເຂົາກໍເຫັນຍິງສາວໜຸ່ມນ້ອຍນຶ່ງຢູ່ໃຕ້ແສງໄຟ ເມື່ອເວລາພວກເຂົາຂີ່ລົດກາຍໃນຍາມກາງຄືນ, ບາງຄັ້ງກໍເບິ່ງຄືວ່າມີແຕ່ຜູ້ນ້ອຍໆ. ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງດັ່ງກ່າວກໍເຫັນບັນດາຜູ້ຊາຍຈາກຊຸມຊົນມາຕື່ມກັບຜູ້ຍິງຢູ່ທີ່ຮ້ານ, ທຸກໆຄົນກໍຍັງສາມາດຄາດຄະເນອີກວ່າພວກເຂົາເຫັນບັນດາຜູ້ຊາຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຢູ່ຊັ້ນເທິງ. ມີຂ່າວລືຢູ່ໃນເມືອງກ່ຽວກັບຮ້ານດັ່ງກ່າວ, ມີຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າຮ້ານຂາຍບໍລິການນີ້ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄົວຜູ້ທີ່ທຸກຍາກໃຊ້ທີ່ໂດຍການສົ່ງລູກສາວຂອງພວກເຂົາມາທີ່ຮ້ານດັ່ງກ່າວ ແລະ ກໍມີຫຼາຍໆຄົນກໍຍັງເວົ້າອີກວ່າພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນເດັກນ້ອຍຕໍ່ກ່າວ 18 ປີ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ຖ້າເຈົ້າຫາກມີເງິນພຽງພໍເຈົ້າກໍສາມາດມີເພດສໍາພັນກັບສາວບໍລິສຸດໄດ້.

ໃນຄໍາຄືນຂອງວັນໜຶ່ງ ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍເຄື່ອງທີ່ຢູ່ກິງກັນຂ້າມກັບຮ້ານບໍລິການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຫັນຜູ້ສາວທີ່ມາໃໝ່, ເບິ່ງຄືປະມານ 16 ປີນຶ່ງຢູ່ທີ່ໂຕະ, ສາວດັ່ງກ່າວເບິ່ງຄືລາວມີລັກສະນະຍ້ານກົວ, ຫງວມເຫງົາ.

ເດັກເສີບເບຍຜູ້ຊາຍ ຜູ້ທີ່ມາເສີບເບຍໃນຄືນນັ້ນກໍໄດ້ເຫັນຜູ້ສາວນ້ອຍດັ່ງກ່າວ, ລາວກໍຄິດເປັນຫ່ວງເພາະວ່າຜູ້ສາວຄົນນັ້ນຍັງນ້ອຍຫຼາຍ. ແນວໂຮມບ້ານຄົນໜຶ່ງກໍຄິດເຊັ່ນດຽວກັນວ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມຊົນຂອງລາວ, ແຕ່ລາວກໍຄິດຄົນດຽວວ່າ: ຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດ, ຍ້ອນສະພາບບ້ານເຮົາເປັນແບບນີ້. ໃນຄືນນັ້ນມີນັກຮຽນກຸ່ມໜຶ່ງມາທີ່ຮ້ານບໍລິການດັ່ງກ່າວພວກເຂົາກໍຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈເມື່ອເຫັນຍິງຄົນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄປຫຼິ້ນນໍາຜູ້ຍິງທີ່ມີອາຍຸແກ່ກ່ວາ.

ໃນຄືນນັ້ນ, ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການເພື່ອແລກກັບຄວາມບໍລິສຸດຂອງຍິງສາວດັ່ງກ່າວ. ລາວໄດ້ພານາງເຂົ້າຫ້ອງແຕ່ວ່ານາງຄົນນັ້ນກໍຕົກໃຈຍ້ານກົວຫຼາຍ. ລາວຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ຄືນໃນຂະນະທີ່ພະຍາຍາມກຸມກັນຢູ່ນັ້ນຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຍູນາງໃສ່ກໍາແພງລາວກໍເລີຍເສຍຊີວິດ.

ຕໍາຫຼວດກໍເຂົ້າມາ ແລະ ກໍພົບວ່ານາງສາວຄົນນັ້ນອາຍຸພຽງ 15 ປີ ແລະ ລາວໄດ້ຖືກຂາຍຍ້ອນວ່າ ຄອບຄົວຍາກຈົນ. ທຸກໆຄົນກໍໄດ້ເວົ້າເລື່ອງດັ່ງກ່າວດັ່ງໄປທົ່ວເມືອງ.

“ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍເຄື່ອງໄດ້ເວົ້າວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ” “ມັນບໍ່ແມ່ນວຽກຂອງຂ້ອຍ”.

“ເດັກເສີບເບຍຜູ້ຊາຍກໍໄດ້ເວົ້າວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ” “ມັນບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຂ້ອຍຈະສາມາດເຮັດໄດ້”.

“ນາຍບ້ານກໍເວົ້າວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ມີອໍານາດທີ່ຈະຍົກເລີກຮ້ານດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້”

“ບັນດານັກຮຽນກໍເວົ້າວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ” “ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮ່ວມເພດກັບລາວ”.

ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການເວົ້າວ່າ: “ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ຄິດເລີຍວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຂ້າລາວ”.

ແຕ່ວ່າໃນຄືນນັ້ນບໍ່ມີໃຜນອນຫລັບເລີຍ, ເມື່ອພວກເຂົາລົ້ມນອນລົງເທື່ອໃດ, ກໍເຫັນແຕ່ພາບນາງມາຫລອກຫຼອນມີລົມພັດແຮງ ແລະ ພວກເຂົາກໍຝັນໄດ້ຍິນສຽງຂອງນາງທີ່ຮ້ອງສຽງດັງກ້ອງໄປຕາມສາຍລົມວ່າ: “ພວກເຈົ້າເຫັນຂ້ອຍແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ຊ່ວຍຂ້ອຍ”.

ໃນເຊົ້າຕໍ່ມາພວກເຂົາກໍຕື່ນນອນດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງພວກເຂົາສໍານຶກໃນໃຈວ່າ, ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍລາວ.

“ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍເຄື່ອງບອກວ່າມັນແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂທຫາໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາຊ່ວຍ” “ບັນດາເດັກເສີບຜູ້ຊາຍກໍເວົ້າວ່າມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂທຫາຕໍາຫຼວດ”.

“ນາຍບ້ານເວົ້າວ່າ: ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂັດຄ້ານສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ”.

ບັນດານັກຮຽນເວົ້າວ່າ: “ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າຮ້ານດັ່ງກ່າວຂົ່ມເຫງສາວບໍລິການ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມາໃຊ້ບໍລິການເລີຍ”.

ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍລິການເວົ້າວ່າ: “ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ຄວນເຫັນແຕ່ແກ່ເງິນເລີຍ”.

ຄົນທັງເມືອງກໍເວົ້າວ່າ: “ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາທັງໆທີ່ພວກເຮົາກໍຮູ້ແຕ່ກໍຍັງປ່ອຍໃຫ້ຮ້ານບໍລິການດັ່ງກ່າວດໍາເນີນຢູ່”.

ຄໍາຖາມທີ່ໃຊ້ສົນທະນາ

- ເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້? ມັນເກີດຂຶ້ນຈິງບໍ່ ?
- ເຈົ້າຄິດວ່າໃຜຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການເສຍຊີວິດຂອງຍິງຄົນນີ້?
- ເຈົ້າຄິດວ່າຮ້ານບໍລິການຈະເປັນສາເຫດທີ່ນໍາໄປສູ່ການຄ້າມະນຸດບໍ່?

9 ບົດທີ 9: ວິທີການຫຼອກລວງຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ

ຈຸດປະສົງ: ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບລະກິດຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດທີ່ຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ກັບແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາສາມາດປົກປ້ອງຕົວຂອງພວກເຂົາຈາກການຄ້າມະນຸດໃນເມື່ອພວກເຂົາປະເຊີນກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ເວລາ:
75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ອັດສຳເນົາເອກະສານອ້າງອີງ 9 ກ: ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດໃຫ້ພຽງພໍກັບແຕ່ລະກຸ່ມ.
- ❖ ຢາຍເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ໃຫ້ພ້ອມທັງບິກ.
- ❖ ສຳເນົາ 4ກ: ຂໍ້ມູນການເດີນທາງ (ບົດຮຽນທີ 4)
- ❖ ເຈ້ຍສີນ້ອຍ
- ❖ ປຶ້ມຄູ່ມືຜູ້ນຳທີ່ສະຫຼາດ

ການແນະນຳບົດຮຽນ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບ:

ໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:

ນຳໃຊ້ເກມຕ່າງໆຈາກລາຍການ.

ຫວນຄືນບົດຮຽນ:

ມີໃຜສາມາດໃຫ້ນິຍາມໄດ້ວ່າການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ? (SNB ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງເອກະສານປຶ້ມຄູ່ມືນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພຖ້າຍັງສັບສົນຢູ່).

ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວແມ່ນອີງໃສ່ເກມ (ຈິ່ງລະວັງຜູ້ທີ່ເອົາຄືນໄປຂາຍເພື່ອໄປເປັນທາດຮັບໃຊ້) ຈາກຫຼັກສູດການເປັນຂ້າທາດ ແລະ ສິດທິມະນຸດ, ພາກທີ 3 ໜ້າທີ 6, ສາມາດເບິ່ງເພີ່ມຕື່ມທີ່

ສົນທະນາບົດຮຽນ

ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນກຸ່ມ 4-5 ຄົນ. ຢາຍເອກະສານຂໍ້ມູນການເດີນທາງໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມທີ່ເອົາມາຈາກບົດຮຽນໃນຄັ້ງກ່ອນ, ດັ່ງນັ້ນແຕ່ລະກຸ່ມກໍຈະມີຢູ່ 5 ເລື່ອງ. ໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານເລື່ອງດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນລິງກ່ຽວກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ຫລອກລວງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ. ຕົວຢ່າງ: “ການມາຕິສະນິດເພື່ອເປັນເພື່ອນກັບເຮົາ” ເມື່ອພວກເຂົາຂຽນໝົດແລ້ວກໍໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານລາຍການດັ່ງກ່າວສູງໜ້າ ແລະ ເຈົ້າກໍສາມາດຂຽນໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ກໍໄດ້.

ຈິ່ງຕື່ມຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວນີ້ໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ເລື່ອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກ່າວເຖິງ:

- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມາຕິສະນິດເພື່ອເປັນເພື່ອນ ຫຼື ມາໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດມາສະເໜີເງິນເດືອນສູງໆໃຫ້, ປົກກະຕິມັກຈະເວົ້າເງິນເດືອນສູງໆກ່ວາທີ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດຈ່າຍເງິນຄ່າເດີນທາງໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງ ຫຼື ໃຫ້ຢືມເງິນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານເຮັດວຽກ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຕິດໜີຕົນເອງ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຈະຖືເອກະສານຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄວ້.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຈະຕົວະຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປທີ່ໂຮງງານ.

ຍັງມີເລື່ອງເດັ່ນຫຼາຍເລື່ອງທີ່ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຍັງບໍ່ໄດ້ກຽມຕົວ. ເມື່ອຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຕົກຢູ່ໃນຄວາມລຳບາກແລ້ວ ທ້າວ/ນາງ ບໍ່ມີເງິນຈັກກີບ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ຈະກັບບ້ານ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄູ່ມືສະບັບນີ້ ຈະມີບົດຮຽນທີ່ເວົ້າເຖິງການກຽມຕົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານມີຄວາມປອດໄພ, ດັ່ງນັ້ນບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ແຕ່ພຽງເລື່ອງດຽວ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນວິທີທາງດຽວທີ່ຜູ້ຄ້າມະນຸດໃຊ້ຫລອກຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຮູ້ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຫາກກະທຳສິ່ງໃດໜຶ່ງໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້, ພວກເຂົາກໍຈະເປັນຄົນທີ່ຖືກຫລອກໄດ້.

ເກມກ່ຽວກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມລະ 10 ຄົນ, ໃຫ້ຄົນໃດໜຶ່ງໃນກຸ່ມນັ້ນເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ, ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສ້າງເລື່ອງເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດຈາກເອກະສານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 9 ກ: ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຢາຍເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງມີ 1 ໃບ.

ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຕ້ອງມີຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ໄວ້ອ່ານ ແລະ ຜູ້ຄ້າມະນຸດພະຍາຍາມຈະຈັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫາກຖືກຈັບ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດກໍຈະຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ:

- ເຈົ້າສາມາດລອດບໍ່?

ແຕ່ລະໃບມີເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາສາມາດເອົາຕົວລອດຈາກ

ຜູ້ທີ່ມີສະຕິກເກີຕິດຢູ່ໃນໃບເຈ້ຍຂອງເຂົາແມ່ນໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອ່ານກ່ອນ, ໃນໃບກ່ຽວກັບ (ຜູ້ຄ້າມະນຸດ), ຜູ້ທີ່ຕິດໃສ່ສະຕິກເກີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ທີ່ມີເຈ້ຍສະຕິກເກີຕິດຢູ່ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຢ່າງໜີ.

ເມື່ອບ່ອນໝາຍ.....ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍສະຕິກເກີ, ສະແດງວ່າຜູ້ນັ້ນຖືກຄ້າມະນຸດແລ້ວ ແລະ ໃຫ້ເຂົາໄປນຶ່ງກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄົນອື່ນລໍຖ້າຈົນກວ່າເກມຈະຈົບລົງ.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດທີ່ສົມບູນ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 2

ເຈົ້າເປັນຊາຍໜຸ່ມຜູ້ທີ່ທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດອ່ານໜັງສືໄດ້. ມີຜູ້ຄ້າມະນຸດຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າຜູ້ເຊິ່ງຕ້ອງການສະເໜີວຽກມາໃຫ້ເຈົ້າ, ທີ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງທີ່ປະເທດໄທ.

- ຂ້ອຍສາມາດເອົາຕົວລອດໄດ້ເພາະວ່າລາວສະເໜີເງິນເດືອນສູງໂພດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສົງໃສ.
- ຂ້ອຍຖືກຈັບກໍ່ເພາະວ່າລາວເອົາເງິນໃຫ້ຍື່ມ, ເພື່ອໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ 3.000 ບາດ ແລະ ແລ້ວລາວກໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດວຽກປະມານສອງປີໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ລາວໄດ້ຕົວະຂ້ອຍວ່າມັນເປັນກິດໝາຍ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຮູ້.

ການສົນທະນາ

ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຶ່ງເປັນວົງມົນ ແລະ ຖາມຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່ໄດ້ຫຼິ້ນເກມດັ່ງກ່າວ?
- ອັນໃດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເອົາຕົວລອດໄດ້? (ຄໍາຕອບດັ່ງກ່າວລວມມີ, ການສຶກສາ, ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ, ຮູ້ກິດໝາຍ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເອົາເອກະສານໃຫ້ຄົນຜູ້ຄ້າມະນຸດ, ປະຕິເສດທີ່ຈະຂຶ້ນລົດໄປນໍາຄົນອື່ນ.)
- ອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມັກຖືກຈັບໄດ້ງ່າຍ? (ຄໍາຕອບລວມມີເປັນຄົນອ່ານໜັງສືບໍ່ໄດ້, ຫຼືເຊື່ອຄົນແປກໜ້າ, ເອົາເອກະສານໃຫ້ຄົນອື່ນ, ຍື່ມເງິນ, ລໍຖ້າໃຊ້ໜີ້, ເຮັດວຽກລໍຖ້າໃຊ້ໜີ້, ມັກຢູ່ຄົນດຽວ, ເປັນເດັກນ້ອຍ, ເປັນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ).
- ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນອໍານາດການຫຼອກລວງຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດແຕ່ເຈົ້າຍັງຕົກຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ, ໃຜຈະເປັນຜູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍເຈົ້າ?
- ເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນແນວໃດຖ້າຕົກຢູ່ໃນກໍລະນີນັ້ນ?

ສະແດງບົດບາດສົມບູນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 8 - 12 ຄົນ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກະກຽມການຫຼິ້ນບົດບາດສົມບູນເປັນຜູ້ຊັກຊວນ. (ຖ້າມີຫຼາຍກວ່າສອງກຸ່ມ, ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເລື່ອງຂ້າງລຸ່ມນີ້ຫຼິ້ນສອງເທື່ອ.)

ກຸ່ມທີ 1. ຕົວລະຄອນຫຼັກຍິງສາວອາຍຸ 15 ປີ ຜູ້ເຊິ່ງມາສະໝັກງານ. ເຈົ້າຂອງໂຮງງານຕ້ອງການຖືເອກະສານຂອງລາວໄວ້. ລາວຈະຫຼີກລ້ຽງແນວໃດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຖືກຫລອກ.

ກຸ່ມທີ 2. ເປັນຕົວລະຄອນຫຼັກ, ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງລູງຂອງລາວບອກກັບລາວວ່າຈະຫາວຽກໃຫ້ລາວທີ່ມີເງິນເດືອນສູງຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຄອບຄົວຂອງລາວກໍ່ຕື່ນເຕັ້ນກ່ຽວກັບເງິນເດືອນດັ່ງກ່າວ, ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ເກີດຄວາມສົງໃສ, ລາວຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຮູ້ວ່າເລື່ອງນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຫລອກລວງ?

ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກະກຽມການສະແດງບົດບາດສົມບູນ 5 ນາທີ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ສະແດງໃຫ້ກັນເບິ່ງ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດທັງຫຼາຍມັກໃຊ້ເລ່ມດັ່ງລຸ່ມນີ້ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການດັກຈັບຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ.

- ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຈະມາຕີສະນິດເປັນເພື່ອນ ແລະ ສະເໜີການຊ່ວຍເຫຼືອ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກສະເໜີເງິນເດືອນສູງໆ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຈະໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍຍື່ມເງິນ.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກເອົາເອກະສານໄວ້.
- ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກຕົວະຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປທີ່ໂຮງງານ

ປິດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສ່ອງແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈນໍາທຸກໆຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນມື້ນີ້ ພົບກັນໃນອາທິດໜ້າ, ທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບດາວຄົນລະ 1 ດາວໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ສໍາມະຊິກກຸ່ມຖາມພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາວ່າ:

- ພໍ່ແມ່ເອີຍເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າມີຄົນຖືກຄ້າມະນຸດ?
- ຄໍາຫລອກລວງແບບໃດທີ່ຜູ້ຄ້າມະນຸດມັກເຄີຍໃຊ້ໃນການຫລອກລວງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ?

ບັນດາຄູຝຶກກໍ່ສາມາດບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວຖືເມື່ອເຮືອນ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 1

ເຈົ້າເປັນ ບີ ມາຈາກປະເທດຈີນນາຍໜ້າຜູ້ໜຶ່ງມາສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອໄປແຕ່ງງານກັບຄົນໂຕ້ຫວັນ.

ນາຍໜ້າເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດຄົນໜຶ່ງ, ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະຂາຍເຈົ້າເພື່ອເອົາເງິນຄ່າສິນສອດ.

- ຂ້ອຍລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໄປຫຼິ້ນນໍາຄອບຄົວອື່ນໆຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງລູກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກັບຊາຍດັ່ງກ່າວ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່ານາງບໍ່ໄດ້ໂທລະສັບ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ສົ່ງເງິນມາໃຫ້ຄອບຄົວເປັນປີແລ້ວດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄປ.
- ຂ້ອຍລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າ, ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນຖາມເອກະສານນໍາຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍ່ເລີຍປະຕິເສດທີ່ຈະເອົາໃຫ້ເຂົາ.
- ຂ້ອຍຖືກຈັບ ຂ້ອຍຕົກລົງໄປເພາະວ່າຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍກົດດັນໃຫ້ຂ້ອຍໄປແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງປະເທດ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 2

ເຈົ້າເປັນຊາຍໜຸ່ມຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ອ່ານໜັງສືກໍ່ບໍ່ເປັນ, ມີນາຍໜ້າຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ. ຜູ້ເຊິ່ງມາສະເໜີວຽກໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອໄປເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງທີ່ປະເທດໄທ.

- ຂ້ອຍລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າ: ເງິນເດືອນທີ່ລາວສະເໜີນັ້ນສູງໂພດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສົງໃສ.
- ຂ້ອຍຖືກຈັບກໍ່ເພາະວ່າລາວເອົາເງິນໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍຍືມ 10.000 ບາດ ແລະ ແລ້ວນາຍໜ້າກໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດວຽກສອງປີໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ. ລາວຕົວະຂ້ອຍ ແລະ ເວົ້າວ່ານີ້ແມ່ນກົດໝາຍ, ລາວອ່ານບໍ່ໄດ້ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ຮູ້.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 3

ບີເປັນຍິງສາວຄົນໜຶ່ງ, ທີ່ອາໄສຢູ່ແຂວງໜຶ່ງ, ນາຍໜ້າຜູ້ໜຶ່ງມາສະເໜີທີ່ຈະຊ່ວຍລາວຫາວຽກຄີ: ເປັນສາວຮັບໃຊ້ຢູ່ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ.

- ຂ້ອຍເອົາຕົວລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າຂ້ອຍສາມາດອ່ານໜັງສືໄດ້. ຂ້ອຍຖາມເພື່ອເບິ່ງສັນຍາ, ເມື່ອຂ້ອຍອ່ານເບິ່ງແລ້ວ ຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່າສັນຍາດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂ້ອຍອອກເຮືອນນາຍຈ້າງໄດ້ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ອຍຕ້ອງຖືກຫລອກແນ່ນອນ.
- ຂ້ອຍເອົາຕົວລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄປເບິ່ງທີ່ຢູ່ເຊິ່ງນາຍໜ້າເອົາໃຫ້ຂ້ອຍ, ມັນບໍ່ມີຈິງ, ນີ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເກີດຂໍ້ສົງໃສ.
- ຂ້ອຍຖືກຈັບກໍ່ເພາະວ່າແມ່ຂອງຂ້ອຍປ່ວຍ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ຕັດສິນໃຈສູງເພື່ອລາວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ 9 ກ: ເກມຜູ້ຄຳມະນຸດ

ເກມຜູ້ຄຳມະນຸດ 4

ເຈົ້າເປັນເດັກສາວນ້ອຍຄົນໜຶ່ງທີ່ອ່ານໜັງສືບໍ່ໄດ້ ແລະ ອາໄສຢູ່ຕອນເໜືອຂອງປະເທດໄທ, ເຈົ້າຕັດສິນໃຈໄປຫາເງິນຢູ່ທີ່ກຸງເທບເພື່ອຫາເງິນຊ່ວຍຄອບຄົວ. ເຈົ້າພົບກັບນາຍໜ້າຢູ່ທີ່ລົດເມ.

- ຂ້ອຍລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າຂ້ອຍປະຕິເສດບໍ່ເວົ້າກັບຄົນແປກໜ້າ.
- ຂ້ອຍຖືກຈັບກໍ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄປກຸງເທບ ແລະ ຂ້ອຍຫຼົງຫາງ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ໃຜຈັກຄົນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນທີ່ຈະເດີນທາງກັບບ້ານ.

ເກມຜູ້ຄຳມະນຸດ 5

ເຈົ້າແມ່ນຊາຍໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງມາຈາກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງຂອງປະເທດພະມ້າ. ເຈົ້າຕັດສິນໃຈໄປປະເທດໄທເພື່ອຊອກຫາວຽກເຮັດຢູ່ໂຮງງານປາກະປ່ອງ, ເຈົ້າພົບກັບນາຍໜ້າທີ່ຢູ່ທ່າເຮືອ, ຜູ້ເຊິ່ງເວົ້າວ່າຈະພາເຈົ້າໄປທີ່ໂຮງງານ.

- ເຈົ້າເອົາຕົວລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າເຈົ້າເດີນທາງໄປເປັນກຸ່ມ, ເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະແຍກຕົວອອກຈາກກຸ່ມ.
- ເຈົ້າເອົາຕົວລອດໄດ້ ກໍ່ເພາະວ່າເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະໄປຂຶ້ນລົດສ່ວນຕົວກັບນາຍໜ້າ. ເຈົ້າຖາມທິດທາງໄປໂຮງງານແທນທີ່ຈະໄປກັບລາວ. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດເຫັນໂຮງງານດ້ວຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ.
- ເຈົ້າຕົກລົງທີ່ຈະເຮັດວຽກແຕ່ວ່າເຈົ້າຖືກຫຼອກໄປເຮັດວຽກທີ່ເຮືອຫາປາແທນ

ເກມຜູ້ຄຳມະນຸດ 6

ເຈົ້າມາຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກຄອບຄົວໜຶ່ງ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ດື່ມເຫຼົ້າຫຼາຍ ແລະ ລາວກໍ່ໄດ້ຕິແມ່ຂອງເຈົ້າທຸກໆວັນ. ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງຮຽນຈັກເທື່ອ, ມີຜູ້ຄຳມະນຸດຄົນໜຶ່ງມາເອົາເງິນໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າເພື່ອຂາຍເຈົ້າໃຫ້ຮ້ານບໍລິການ.

- ເຈົ້າບໍ່ສາມາດລອດໄດ້ເພາະເຈົ້າບໍ່ມີເງິນ, ບໍ່ມີອຳນາດ ແລະ ບໍ່ມີການສຶກສາ.

ເກມຜູ້ຄຳມະນຸດ 7

ເຈົ້າເປັນຄົນຮຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງໜຶ່ງ. ມີນາຍໜ້າເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເພື່ອສະເໜີວຽກໃຫ້ເຈົ້າໄປເຮັດວຽກໂຮງງານທີ່ປະເທດມາເລເຊຍ.

- ເຈົ້າເອົາຕົວລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າເຈົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນໂຮງງານຈາກອິນເຕີເນັດ ແລະ ກໍ່ພົບວ່າມັນບໍ່ມີຈິງ.
- ເຈົ້າເອົາຕົວລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຈົ້າຊອກວຽກເຮັດງານທຳ.
- ເຈົ້າຈະເອົາຕົວລອດຢູ່ສະເໝີເພາະວ່າເຈົ້າເກີດຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ມີຖານະ ແລະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຄີຍອອກຈາກຄອບຄົວເພື່ອໄປທ່າງານທີ່ສູງໄພຈັກເທື່ອ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 8

ເຈົ້າເປັນເດັກຊາຍຜູ້ທີ່ທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງຈາກປະເທດພະມ້າ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດຍືມເງິນຈາກເພື່ອນບ້ານເປັນເວລາ 10 ປີ ເພື່ອໄປຈ່າຍຄ່າປົນປົວ, ລາວບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຈ່າຍຄືນເງິນດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດຄົນໜຶ່ງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ເຈົ້າໄປເຮັດວຽກທີ່ໂຮງງານຜະລິດດິນຈີ່. ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫຍັງເລີຍ, ເພື່ອເປັນການໃຊ້ໜີ້ແທນພໍ່ຂອງເຈົ້າ.

- ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາຕົວລອດໄດ້ເພາະເຈົ້າບໍ່ມີເງິນ, ບໍ່ມີອຳນາດ, ບໍ່ມີທາງເລືອກ, ບໍ່ມີການສຶກສາ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 9

ເຈົ້າເປັນເດັກຍິງຄົນໜຶ່ງມີອາຍຸ 16 ປີ ເຊິ່ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າມາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກັບຄອບຄົວທີ່ຮັ່ງມີຄອບຄົວໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມໄດ້. ເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຕົກລົງເຮັດວຽກເປັນການອະນາໄມເຮືອນ ແລະ ເຈົ້າກໍ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເລີຍ, ໃນຄ່າຄືນໜຶ່ງຊາຍເຈົ້າຂອງເຮືອນນັ້ນໄດ້ມາບອກກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງມີເພດສຳພັນກັບຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈຶ່ງຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າຢູ່.

- ເຈົ້າລອດໄດ້ຖ້າເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນແຮງໆ ແລະ ເຈົ້າຂອງເຮືອນກໍ່ຍ້ານເມຍຂອງລາວໄດ້ຍິນ, ລາວຈຶ່ງຢຸດ.
- ເຈົ້າລອດໄດ້ກໍ່ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າຈາກບ້ານໄປໂດຍການຖືເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ້າງລົດກັບບ້ານ ແລະ ກໍ່ຮູ້ທາງເມືອບ້ານ ແລະ ເຈົ້າກໍ່ຍັງຮູ້ເບີຕິດຕໍ່ຂອງເພື່ອນບ້ານ, ຜູ້ທີ່ເຂົາເຄີຍໂທ, ດັ່ງນັ້ນໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ໂທຫາພໍ່ແມ່ ແລະ ກໍ່ກັບເມືອບ້ານ.

ເກມຜູ້ຄ້າມະນຸດ 10

ຫຼິ້ນລະຄອນສ້າງຂຶ້ນເອງ

ບົດທີ 10: ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ 10

ຈຸດປະສົງ: ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈສິດທິຂອງເດັກພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ.

ເວລາ:
75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ 8–10
- ❖ ພ້ອມທັງສໍສິ.

ການແນະນຳ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຊັນລົງທະບຽນ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:

ໃຫ້ຄູຝຶກເດັກເລືອກເອົາເກມຈາກລາຍການ.

ທວນຄືນບົດຮຽນ:

ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ: ມີໃຜໄດ້ຖາມພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາວ່າການຄ້າມະນຸດແມ່ນຫຍັງ?

ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາຮູ້ບໍ່ວ່າກິນອຸບາຍຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດແນວໃດ?

ສິດທິເດັກ:

ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ (CRC).

ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້ຈະໄດ້ກ່າວເຖິງກ່ຽວກັບສິດທິຂອງເດັກນ້ອຍ. ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າພວກເຂົາຮູ້ຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບສິດທິດັ່ງກ່າວ ແລະ ຖ້າພວກເຂົາຮູ້, ກໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເລົ່າສູ່ກຸ່ມຟັງ.

ຕະຫຼອດ 20 ປີທີ່ຜ່ານມາ ສປຊ UN ໄດ້ສ້າງສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ CRC (ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ) ສສດ ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບໜຶ່ງຂອງບັນດາປະເທດຕ່າງໆ. ເຊິ່ງວ່າປະເທດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກັນເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບອັນດຽວກັນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງເດັກທົ່ວໂລກ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຮູ້ເຖິງສິດທິຕ່າງໆຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ນັ້ນຄວນຈະມີສິດທິຍັງແດ່. ມີຫຼາຍປະເທດທີ່ໄດ້ລົງລາຍເຊັນຢູ່ໃນ ສສດ ຫຼາຍກວ່າສິນທິສັນຍາ ສປຊ ອື່ນໆໃນໂລກ. ອະທິບາຍວ່າປະເທດຂອງພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາຄືກັນ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາໄດ້ຕົກລົງ. ບັນດາເດັກນ້ອຍໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາຄວນຈະໄດ້ຮັບສິດທິໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ໃນມາດຕາ 54 ຂອງ ສສດ ໄດ້ກ່າວເຖິງສິດທິທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊິ່ງວ່າເດັກຄວນຈະມີ ເພາະວ່າມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ, ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ນຳເອົາສິດທິດັ່ງກ່າວມາລວມເຂົ້າເປັນ 4 ກຸ່ມ ຫຼື ຮຽກວ່າ (ສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານຂອງເດັກ), ເພື່ອໃຫ້ຈິ່ງ່າຍຂຶ້ນ. ຈົ່ງຂຽນຊື່ຂອງ 4 ສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານໃສ່ 4 ວົງມົນຢູ່ທີ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວປະກອບມີ:

ສິດທິໃນການຢູ່ລອດ.

ສິດທິດັ່ງກ່າວນີ້ປະກອບມີ: ສິດທິໃນການກິນໃຫ້ພຽງພໍ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການດູແລດ້ານສຸຂະພາບ, ສິດທິທີ່ຈະມີທີ່ຢູ່ອັນຖາວອນ, ສິດທິທີ່ຈະມີຊື່ ແລະ ສັນຊາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ສິດດັ່ງກ່າວປະກອບມີ: ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການທາລຸນທາງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການຖືກປະລະ ແລະ ການຖືກຂູດຮີດ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການທາລຸນທາງເພດ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການຂູດຮີດແຮງງານ ແລະ ຢາເສບຕິດ.

ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາ:

ເຊິ່ງປະກອບມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຫຼິ້ນກັບໝູ່ເພື່ອນ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສຶກສາ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນຈາກພໍ່ແມ່.

ສິດທິໃນການປະກອບສ່ວນ:

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ອີກວ່າສິດດັ່ງກ່າວປະກອບມີ: ສິດທິໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ເວົ້າອອກມາ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບຟັງ, ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານອັນຖືກຕ້ອງເຊິ່ງວ່າຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ເປັນຜົນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະ ກໍ່ຍັງມີສິດຕິມອີກວ່າ, ສິດທິໃນການມາຮ່ວມກຸ່ມ (ຄືທີ່ເຮົາໄດ້ມາຮ່ວມສະໂມສອນເດັກ) ແລະ ສິດທິທີ່ຈະມາພົບກັບບັນດາເພື່ອນໆ.

ການແຕ້ມຮູບ

ໃຫ້ແບ່ງກຸ່ມໆລະ 4-5 ຄົນ ເພື່ອແຕ້ມຮູບພາບຂອງຊຸມຊົນພວກເຂົາໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່. ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນການຝຶກທັກສະໃນການແຕ້ມຮູບ. ມັນເປັນພຽງແຕ່ປະກອບຄຳຄິດເຫັນເທົ່ານັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ້ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍໃນຊຸມຊົນ ແລະ ແຕ້ມສະຖານທີ່ຕ່າງໆບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບສິດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທິ ຕົວຢ່າງ: ເດັກນ້ອຍມີສິດໃນການຮັບປະທານອາຫານເຊົ້າກໍ່ແມ່ນສິດທິອັນໜຶ່ງ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຂາດອາຫານ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນການບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາ.

ໃນລະຫວ່າງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງແຕ້ມຮູບ, ໃຫ້ຄູຝຶກຢ່າງສຳຫຼວດເບິ່ງ ແລະ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາແຕ້ມສິ່ງຕ່າງໆທີ່ກະທົບຕໍ່ເດັກນ້ອຍ:

- ກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ
- ຄວາມສາມາດໃນການໄປໂຮງຮຽນ
- ກະທົບຕໍ່ວຽກງານ

- ຄວາມຮຸນແຮງ
- ຄວາມສະໜຸກສະໜານ
- ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າອອກມາ.

ກິດຈະກຳ

ເມື່ອພວກເຂົາແຕ້ມສຳເລັດແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດມາລວມກັນ. ຂີດເສັ້ນເຄິ່ງກາງເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍມີຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ອີກຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນວ່າເດັກນ້ອຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດຂອງພວກເຂົາ, ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກຕົວຢ່າງຈາກຮູບພາບຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາແຕ້ມມັນມາຂຽນໃສ່ທັງສອງຂ້າງ ເມື່ອພວກເຂົາຂຽນສຳເລັດແລ້ວກໍ່ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວ, ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງ.

ເດັກສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດ	ເດັກບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດ
ເດັກນ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ	ເດັກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ
ເດັກນ້ອຍມີສິດໄດ້ຮັບການຮັກສາສຸຂະພາບ	ເດັກບໍ່ໄດ້ຮັບການດູແລຮັກສາສຸຂະພາບ.
ເດັກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ	ເດັກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ.
ເດັກໄດ້ຮັບອາຫານການກິນທີ່ພຽງພໍ.	ເດັກບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານພຽງພໍ.
ເດັກມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຫຼິ້ນກັບໝູ່ເພື່ອນ	ເດັກບໍ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດຫຼິ້ນກັບໝູ່ເພື່ອນ
ເດັກມີໃບຢັ້ງຢືນການເກີດ	ເດັກບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນການເກີດ
ເດັກມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດ	ເດັກບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດ
ເດັກມີສິດເວົ້າພາສາຂອງຕົນເອງ	ເດັກບໍ່ມີສິດເວົ້າພາສາຂອງຕົນເອງ
ເດັກມີສິດເວົ້າພາສາຂອງຕົນເອງ	ເດັກບໍ່ມີສິດເລືອກສາດສະໜາຂອງຕົນເອງ
ເດັກມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານອັນແທ້ຈິງ.	ເດັກບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານອັນແທ້ຈິງ.
ເດັກມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການຊູດຮີດທາງເພດ.	ເດັກເສບຢາ ຫຼື ເດັກຕື່ມເຫຼົ້າຫຼາຍ. ເດັກຖືກທຸບຕີຈາກຄົນອື່ນ. ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ. ເດັກຖືກຊູດຮີດທາງເພດ ເດັກເຮັດວຽກຢູ່ຮ້ານຂາຍບໍລິການ.

ການສົນທະນາ

ບັດນີ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບເດັກຊາຍອາຍຸ 16 ປີ ຜູ້ທີ່ຖືກຂາຍໃຫ້ເຮືອທາປາ. ລາວເຮັດວຽກເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ແລະ ບໍ່ສາມາດໜີອອກຈາກເຮືອດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອ່ານລາຍການຢູ່ທີ່ເບື້ອງຊ້າຍມືທີ່ຂຽນວ່າ: ເດັກນ້ອຍສາມາດມີສິດດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ຂຽນໂຕ (X) **ໃສ່ສິດທີ່ຕ່າງໆທີ່ເດັກຊາຍດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທິນັ້ນ.**

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບເດັກຍິງອາຍຸ 11 ປີ ທີ່ເຮັດວຽກເປັນຄົນໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານ. ລາວບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດເພາະວ່າພໍ່ແມ່ຂອງລາວເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍມາຈາກປະເທດອື່ນ ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດທະບຽນຢັ້ງຢືນການເກີດຕອນເວລາທີ່ລາວເກີດ. ລາວເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງໃຫ້ອ່ານທີ່ລາຍການເດັກໄດ້ຮັບສິດທິຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ໝາຍໂຕ (X) **ໃສ່ສິດທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບ.**

ບັນດາເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຖືກຂາຍນັ້ນ, ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາ. ໃນເວລາດຽວກັນເດັກຜູ້ເຊິ່ງບໍ່ມີສິດເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈະຖືກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການຄ້າມະນຸດຫຼາຍກວ່າ. ໃຫ້ຖາມບັນດາສະມາຊິກໃນກຸ່ມ:

ເດັກຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄປໂຮງຮຽນມີໂອກາດທີ່ຈະຖືກຄ້າມະນຸດບໍ?

ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສະແດງຄຳຕອບຂອງຕົນເອງ ແລ້ວກໍ່ໃຫ້ອະທິບາຍໂຕທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງ: ເຈົ້າແມ່ນແລ້ວ, ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າ :

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ສາມາດຊອກວຽກເຮັດງານທຳໄດ້ດີກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາ.
- ມີຄວາມສາມາດໃນການອ່ານສັນຍາແຮງງານອາດເປັນສິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ເຈົ້າຢຸດຕິການເຊັນສັນຍາທີ່ຫລອກລວງ.
- ຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາສູງຍິ່ງຮູ້ທັນສະພາບການຂອງໂລກ.

ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນສັນຊາດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດບໍ?

ເຈົ້າແມ່ນແລ້ວ, ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າ:

- ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດ ມີຫຼາຍວຽກງານທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດສະໝັກໄດ້ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ມີເອກະສານທີ່ອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.
- ເຈົ້າບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດ, ເຈົ້າອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານທີ່ຈະໄປພົບກັບຕຳຫຼວດໃນເມື່ອທາກເຈົ້າພົບກັບບັນຫາ.

ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກຄ້າມະນຸດບໍ?

ເຈົ້າແມ່ນແລ້ວ, ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າ:

- ເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍເທົ່າໃດຍິ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີວຽກງານທີ່ປອດໄພຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ ແລະ ກິນອຸປະກອນຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍ່ສາມາດປົກປ້ອງຕົວເຈົ້າເອງໄດ້.

ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາທາກຖາມກັນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ມານຶ່ງເປັນກຸ່ມເພື່ອທີ່ຈະພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້. ຖາມມີການໂຕ້ວາທັກັນຢູ່ໃນກຸ່ມກໍ່ຢາກໃຫ້ທຸກຄົນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນ ແລະ ກໍ່ຮັບຟັງຄຳຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນ.

- ການຊ່ວຍເຫຼືອແບບໃດແນ່ທີ່ວ່າເດັກສາມາດຮັບຮູ້ສິດທິຂອງພວກເຂົາ?
- ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບສິດຂອງພວກເຂົາ? ຄວາມທຸກຍາກບໍ? ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາບໍ? ແລະ ການຖືກຈຳແນກບໍ? ທີ່ກະທົບໃສ່ພວກເຂົາ?

- ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ມາຈາກຄອບຄົວຮັ່ງມີສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິກວ່າເດັກຜູ້ທີ່ທຸກຍາກບໍ່? ຍ້ອນຫຍັງ?
- ບັນດາເດັກຜູ້ຊາຍສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິຫຼາຍກວ່າບັນດາເດັກຍິງບໍ່?

CRC ສສດ ແລະ ກົດໝາຍ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນສະບັບນີ້ ໃຫ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງແຕ່ລະປະເທດທີ່ໄດ້ເຊັນກ່ຽວກັບ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ແລະ ການຕົກລົງທີ່ເປັນການຕົກລົງໃນການຍົກສູງສິດທິເດັກນ້ອຍ. ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າມີເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຍັງຖືກປະຕິເສດກ່ຽວກັບສິດທິຕ່າງໆໃນສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ. ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ສົນທະນາເຖິງເລື່ອງນີ້ສະເພາະໃນບົດຮຽນຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຈື່ໄວ້, ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງສາກົນ, ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເປັນການບັງຄັບ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມຕະຫຼອດເວລາ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- CRC ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ກໍ່ແມ່ນເອກະສານສາກົນສະບັບໜຶ່ງທີ່ຂຽນເຖິງກ່ຽວກັບສິດທິຕ່າງໆຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ.
- ມີສີ່ໝວດຂອງສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ກ່າວໃນສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ສິດທິດັ່ງກ່າວແມ່ນ.
 - ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ
 - ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາ
 - ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຢູ່ລອດ
 - ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ເມື່ອເດັກນ້ອຍຫາກຖືກຂາຍແລ້ວພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາ.
- ເມື່ອເດັກນ້ອຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາມີໂອກາດທີ່ຈະຖືກຫລອກ, ຖືກຄ້າມະນຸດ.
- ມີເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ແລະ ຢູ່ໃນໂລກທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທິຂອງພວກເຂົາທີ່ກ່າວໄວ້ໃນ CRC ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ.

ປິດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອນແສງກັບສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ນີ້ບໍ່ມີການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ແລະ ບໍ່ມີການບັນທຶກເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຫຼາຍຢ່າງໃນ CRC ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ..

ຂອບໃຈທຸກຄົນທີ່ມາຮ່ວມພົບກັນໃນອາທິດຕໍ່ໄປ ທຸກຄົນທີ່ມາຮ່ວມແມ່ນໄດ້ຮັບດາວຄົນລະ 1 ດາວ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສັງເກດເບິ່ງສະຖານທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນເອງ ວ່າເດັກນ້ອຍມີຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ວ່າເດັກນ້ອຍຍັງຖືກປະຕິເສດຈາກສິດທິຂອງພວກເຂົາ.

ບັນດາຄູຝຶກສາມາດບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ເພື່ອເຕືອນຄວາມຊຶ່ງຈໍາ ແລະ ຖືເມື່ອເຮືອນ.

11 ບົດທີ 11: ກົດໝາຍສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ ແລະ ສິດທິຂອງເດັກ

ຈຸດປະສົງ: ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸດຕິທໍາພາຍໃຕ້ກອບຂອງກົດໝາຍ.

ເວລາ:
75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ປຶ້ມນ້ອຍຜູ້ນ້ອຍຜູ້ນໍາທີ່ສະຫຼາດ
- ❖ ສໍາເນົາເອກະສານ 11 ຂ: ໃຫ້ພຽງພໍ: ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງການຄ້າມະນຸດສໍາລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ.

ການແນະນໍາ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບ:

ໂດຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:

ໂດຍການນໍາໃຊ້ເກມຈາກລາຍການ.

ຫວນຄືນບົດຮຽນ:

ໃຫ້ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດວ່າ ມີໃຜໄດ້ສັງເກດເຫັນແດ່ວ່າໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົານັ້ນເຊິ່ງວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ເດັກນ້ອຍຖືກປະຕິເສດຈາກສິດທິຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍໄດ້ບໍ່?

ພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າເຖິງສິດທິຂອງພວກເຂົາໄດ້ບໍ່ໃນອານາຄົດ? ຖ້າໄດ້ເຮັດແນວໃດ?

ການສົນທະນາ:

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າ ມີຫຼາຍຊາດທີ່ມີກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ເຊິ່ງນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປົກຄອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຊາດນັ້ນ

ມີຫຼາຍຊາດຍັງໄດ້ເຊັນສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງສາກົນທີ່ມີການນໍາໃຊ້ຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດ. ໃນເມື່ອໄດ້ມີການເຊັນສັນຍາສາກົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າເປັນພາລະກິດອັນໜຶ່ງທີ່ນໍາເອົາມາດຕາຕ່າງໆຈາກຂໍ້ຕົກລົງຂອງສາກົນເຂົ້າມານໍາໃຊ້ໃນປະເທດຂອງຕົນ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງສາກົນສອງຢ່າງ:

- ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ສສດ ຫຼື CRC (ທີ່ໄດ້ລົມກັນໃນບົດຮຽນທີ່ແລ້ວ).
- ສິນທິສັນຍາປາລາໂມ. (ມີຊື່ເຕັມຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້) ແມ່ນສິນທິສັນຍາເພື່ອປ້ອງກັນ, ປາບປາມ, ລົງໂທດຜູ້ຄ້າມະນຸດ

ຢາຍເອກະສານຄູ່ມືທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ. ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວປະກອບມີເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຕ້ອງໃຫ້ມີຄູ່ມືສະບັບນີ້ຄົນລະອັນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຽນຊື່ຂອງພວກເຂົາໃສ່ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວ, ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ອນຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນຢ່າງດີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສູນຫາຍ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດຖືປຶ້ມເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວເມື່ອເຮືອນໄດ້.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປີດປຶ້ມຄູ່ມືໄປໜ້າທີ່ກ່າວເຖິງກິດໝາຍ ແລະ ສິນທິສັນຍາກິດໝາຍກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປຽນກັນອ່ານດັ່ງງ.

ຈົ່ງອະທິບາຍເຖິງສິນທິສັນຍາປາລາໂມ້ ແລະ CRC ສສດ ທີ່ໄດ້ມີການລົງນາມກັນໂດຍຫຼາຍໆປະເທດ, ລວມທັງປະເທດຂອງພວກເຮົາ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນການຫ້າມຄ້າມະນຸດ ແຕ່ວ່າວຽກງານການຄ້າມະນຸດຍັງເປັນບັນຫາໃຫຍ່ຕໍ່ກັບປະເທດດັ່ງກ່າວ.

- ການສຶກສາກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດໄດ້ປະເມີນວ່າມີເດັກນ້ອຍຈຳນວນ 2 ລ້ານກວ່າຄົນທີ່ຖືກຂູດຮີດທາງເພດ ແລະ ຖືກຄຸກຄາມຈາກສິລະນິກຕ່າງໆໃນແຕ່ລະປີ.
- ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສປຊ ໄດ້ມີການສຶກສາເລື່ອງດັ່ງກ່າວ ແລະ ຍັງໄດ້ປະເມີນວ່າມີເດັກນ້ອຍຈຳນວນ 1,2 ລ້ານຄົນທີ່ໄດ້ຖືກຄ້າມະນຸດໃນແຕ່ລະປີ
- ຍັງໄດ້ມີການປະເມີນຕື່ມອີກວ່າ 27 ລ້ານຄົນທີ່ໄດ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ.

ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອີກວ່າການຄ້າມະນຸດຜິດກິດໝາຍບໍ່? ເປັນຫຍັງເລື່ອງດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແຜ່ຫຼາຍໃນທົ່ວໂລກ, ໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເບິ່ງເຫດຜົນດັ່ງກ່າວວ່າເປັນຫຍັງການຄ້າມະນຸດຈຶ່ງນັບມື້ນັບເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ? ຫຼັງຈາກແຕ່ລະກຸ່ມສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດຜົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຖ້າເລື່ອງດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນຍົກມາໂອ້ລົມກັນ:

1. ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດຫາເງິນຈາກເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ລາຄາຂອງການຊື້ຄົນແມ່ນມີລາຄາຖືກຖ້າທຽບໃສ່ກັບການຫາເງິນຂອງຄົນໃຫ້ຜູ້ຄ້າມະນຸດ. ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາເຮືອຜູ້ໜຶ່ງເຊິ່ງເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ ລາວພຽງແຕ່ຈ່າຍເງິນເພື່ອຊື້ເອົາຄົນມາເຮັດວຽກຢູ່ໃນເຮືອແຕ່ລາວບໍ່ຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ພວກເຂົາ.

2. ຂະບວນການຍຸດຕິທຳຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງ

ໝາຍຄວາມວ່າທຸກໆປະເທດກໍ່ມີຂະບວນການຍຸດຕິທຳດັ່ງກ່າວຄືການຈັບຕົວຜູ້ຕ້ອງສົງໄສ ໃນການກໍ່ອາດສະຍາກຳ, ສືບສວນຄະດີອາຍາ ແລະ ສົ່ງຜູ້ຕ້ອງສົງໄສໃຫ້ສານເພື່ອພິຈາລະນາ ຖ້າວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຜິດ ພວກເຂົາກໍ່ຖືກຈຳຄຸກ. ບັນດາຕໍາຫຼວດ, ນັກກົດໝາຍ, ຜູ້ຕັດສິນຄະດີ, ສານຍຸຕິທຳ ຕ້ອງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຕໍ່ກັບການດຳເນີນວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ຂະບວນການນີ້ເອີ້ນວ່າ: ຂະບວນການຍຸດຕິທຳ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ວ່າບັນດາຂະບວນການຕັດສິນຄະດີຕ້ອງມີການລົງໂທດຫຼືການຕັດສິນຜູ້ຄ້າມະນຸດກໍ່ບໍ່ເປັນວຽກທີ່ຍາກເກີນໄປ ບັນດາສານຍຸດຕິທຳ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອາດບໍ່ຮູ້ການລະບຸຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍແນວໃດ ແລະ ອາດລົງໂທດຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດວ່າເປັນຜູ້ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຜິດກິດໝາຍ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ຕື່ມອີກວ່າ: ຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດອາດຖືກຕັດສິນຄະດີຕາມກໍລະນີຂອງແຕ່ລະຄົນເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ: ເມື່ອຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດຖືກບັງຄັບໃຫ້ອະທິບາຍເລື່ອງລາວອັນບໍ່ດີທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າກຸ່ມຄົນທີ່ຢູ່ໃນສານ.

ບາງຄັ້ງບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດພັດເປັນຄົນທີ່ຮຸ່ງມີ ແລະ ມີອຳນາດເຈົ້າໜ້າທີ່ອາດຄິດເກງກົວທີ່ຈະໃສ່ໂທດພວກເຂົາ ຫຼື ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄະດີຂອງພວກເຂົາຈົບລົງ.

ມີຫຼາຍຄັ້ງບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ນັກກົດໝາຍບໍ່ມີເງິນ ຫຼື ບໍ່ມີເຄື່ອງມື ຫຼື ພາຫະນະ ທີ່ຈະສືບສວນຜູ້ຄ້າມະນຸດ.

3. ຜູ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຈາກການຄ້າມະນຸດອາດບໍ່ໄດ້ຕັດສິນຄະດີ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຈາກການຄ້າມະນຸດບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະເອົາເລື່ອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ ເພາະພວກເຂົາຍ້ານ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ເຂົາອາດບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກິດໝາຍ.

ກິດຈະກຳ

ຢາຍເອກະສານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຈາກ 11 ຂ: ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງການຄ້າມະນຸດ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມກຸ່ມລະ 3 ຄົນ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເບິ່ງທີ່ຮູບພາບຕ່າງໆ ແລະ ອ່ານເລື່ອງດັ່ງກ່າວເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງກໍ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາຊຽນຂໍ້ຄວາມໃສ່ວົງມົນທີ່ຂີດອ້ອມໄວ້ວ່າຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ພົວພັນກັບຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາ ຫຼື ພວກເຂົາຖືກປະລະຈາກສິດທິຂອງພວກເຂົາ.

ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 8-12 ຄົນ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກະກຽມການສະແດງບົດບາດສົມມຸດເປັນຜູ້ຊັກຊວນ. (ຖ້າພວກເຂົາຫາກມີຫຼາຍກວ່າ 2 ກຸ່ມ, ເຈົ້າກໍ່ສາມາດເລືອກເອົາເລື່ອງໜຶ່ງຈາກລຸ່ມນີ້ເພື່ອເປັນການຫຼິ້ນໄດ້ 2 ຄັ້ງ.)

ອະທິບາຍຕື່ມອີກວ່າແຕ່ລະກຸ່ມສາມາດສະແດງບົດບາດສົມມຸດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນແບບດຽວກັນດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຂ້າງລຸ່ມນີ້ແຕ່ວ່າໃຫ້ມັນຈົບລົງໃນວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ຜົນອອກມາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເລື່ອງ

ເອ ມີອາຍຸ 17 ປີ ເຊິ່ງເຄີຍເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍມາກ່ອນ, ລາວໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍຜູ້ຈັດທາງໄປທີ່ໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ ເອ ບໍ່ໄດ້ມັກວຽກທີ່ໂຮງງານດັ່ງກ່າວນີ້ເລີຍ ແລະ ລາວເກີດຄວາມສົງໄສເບິ່ງໜ້າວຽກກໍ່ເປັນວຽກທີ່ອັນຕະລາຍ, ຄົນງານເຮັດວຽກທີ່ນັ້ນເບິ່ງຜູ້ໃດກໍ່ເປັນຕາຍ້ານ. ລາວຍັງເກີດມີຂໍ້ສົງໄສຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອໄດ້ຍິນຜູ້ຈັດທາງຄົນນັ້ນໄດ້ເວົ້າອອກມາວ່າ: **ບັນດາຄົນງານຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນີ້ເປັນເວລາ 3 ເດືອນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ.**

ນຳໃຊ້ເອກະສານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 11 ກ: ກິດໝາຍກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ແລະ ສິດທິຕ່າງໆ ເພື່ອຊອກຫາກິດໝາຍມາປົກປ້ອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ແລ້ວໃຫ້ສະແດງບົດບາດສົມມຸດເຊິ່ງວ່າແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ລັກໜີຈາກຜູ້ຈັດທາງໂດຍເປັນກະບອກສຽງໃນການສົ່ງເສີມສິດທິຂອງຄົນງານຕ່າງໆ. ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກກິດໝາຍເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຜູ້ທີ່ລັກໜີດັ່ງກ່າວ.

ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມກະກຽມສະແດງບົດບາດສົມມຸດ 5 ນາທີແລ້ວມາສະແດງໃຫ້ກັນເບິ່ງ.

ຖ້າຄົນເຮົາກຽມທີ່ຈະຫລັກໜີໃນຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງແລ້ວແຕ່ວ່າໜີບໍ່ວິດ ພວກເຂົາກໍ່ຈະຖືກຄ້າມະນຸດອີກ ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ:

- ມີບາງຄົນກໍ່ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການ ຫຼື ທາງພາກລັດ.
- ມີບາງກໍລະນີກໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນທີ່ພັກພາອາໄສຈາກປະເທດດັ່ງກ່າວເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ສົ່ງພວກເຂົາກັບຄືນບ້ານ.
- ບາງກໍລະນີກໍ່ກັບຄືນບ້ານໂດຍບໍ່ໄດ້ລາຍງານຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮູ້ເລື່ອງລາວເລີຍ.
- ມີບາງກໍລະນີທີ່ລັກໜີໄປໄດ້ແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ໄປຊອກຫາວຽກໃໝ່ຢູ່ບ່ອນອື່ນ
- ມີບາງກໍລະນີກໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄືເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ຖ້າລັດຖະບານບໍ່ໄດ້ລະບຸວ່າພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ.

ຖ້າເຈົ້າຄິດທີ່ຈະເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງຮູ້ວ່າ: ການຄ້າມະນຸດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຈົ້າຈະອີງໃສ່ແຕ່ກົດໝາຍເພື່ອເປັນການປົກປ້ອງເຈົ້າໃນຕອນທີ່ເຈົ້າຖືກຄ້າມະນຸດ. ຕາມທີ່ລາຍການດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດຕ່າງໆກໍ່ຖືກລົງໂທດຈາກກົດໝາຍສະເໝີໄປ.

ສະຫຼຸບບົດຮຽນ

- ສິນທິສັນຍາປາລາໂມ້ ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາແມ່ນກ່າວເຖິງການສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ.
- ການຄ້າມະນຸດຍັງບໍ່ຍອມຮັບສິດທິຂອງເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນ CRC ສສດ .
- ເຖິງແມ່ນວ່າການຄ້າມະນຸດເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍສູງເຖິງ 27 ລ້ານຄົນໃນທົ່ວໂລກ.
- ບັນດາຜູ້ຄ້າມະນຸດທັງຫຼາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດສິນຄະດີ ຫຼື ຖືກລົງໂທດເຂົາສະເໝີໄປນີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກວ່າ:
 - ຜູ້ຄ້າມະນຸດດັ່ງກ່າວພັດມີເງິນຫຼາຍ.
 - ຂະບວນການຍຸດຕິທຳທີ່ດໍາເນີນຄະດີຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງ, ບັນດາຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດນັ້ນບໍ່ກ້າເອົາເລື່ອງກັບນາຍໜ້າຜູ້ຄ້າມະນຸດ.
 - ຖ້າເຈົ້າຄິດຈະເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງອີງໃສ່ແຕ່ກົດໝາຍທີ່ຈະປົກປ້ອງເຈົ້າໃນເມື່ອເຈົ້າຫາກພົບກັບບັນຫາ.

ປິດບົດຮຽນ

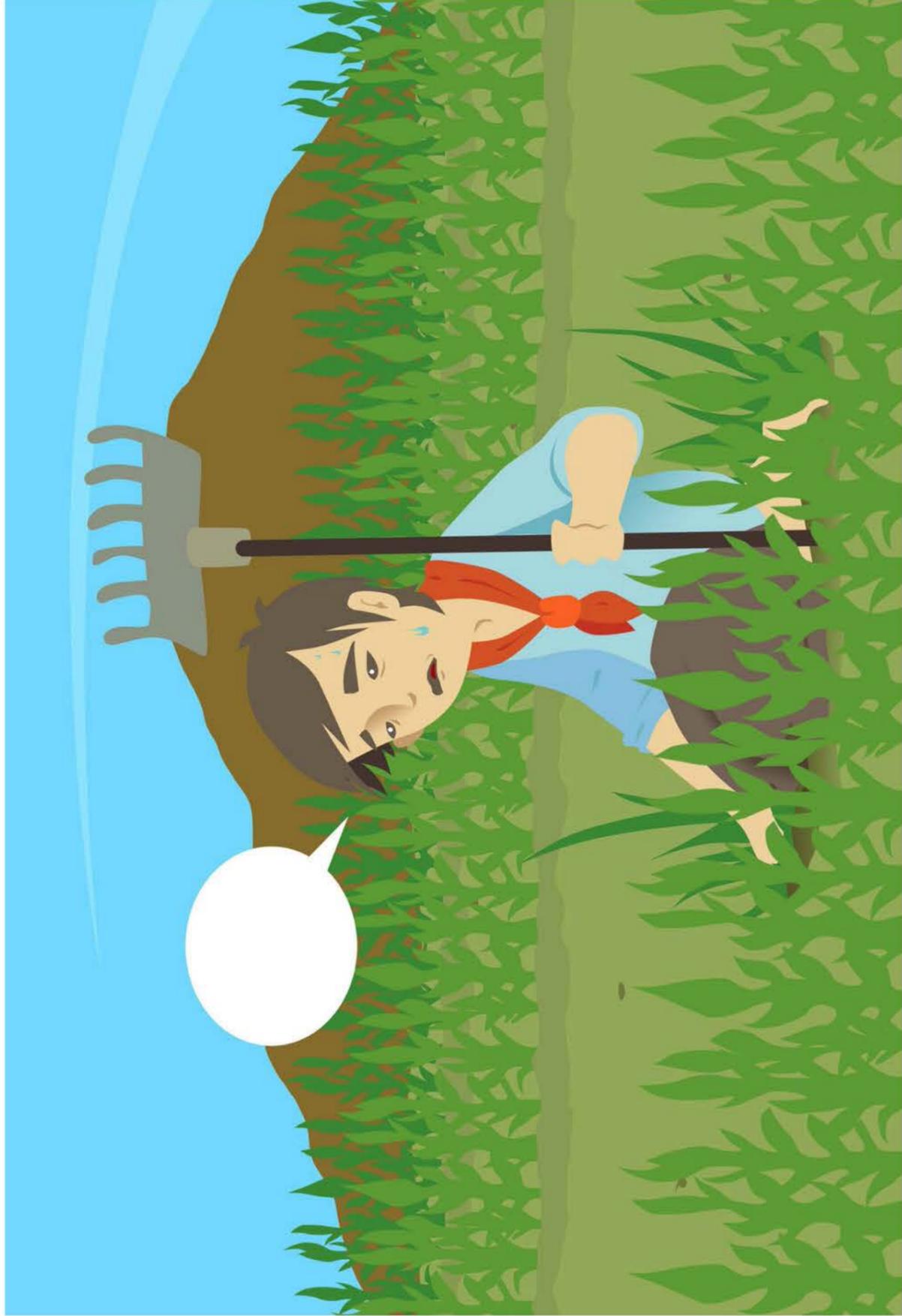
ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສອບແສງກັບສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເມື່ອຖາມພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາວ່າ:

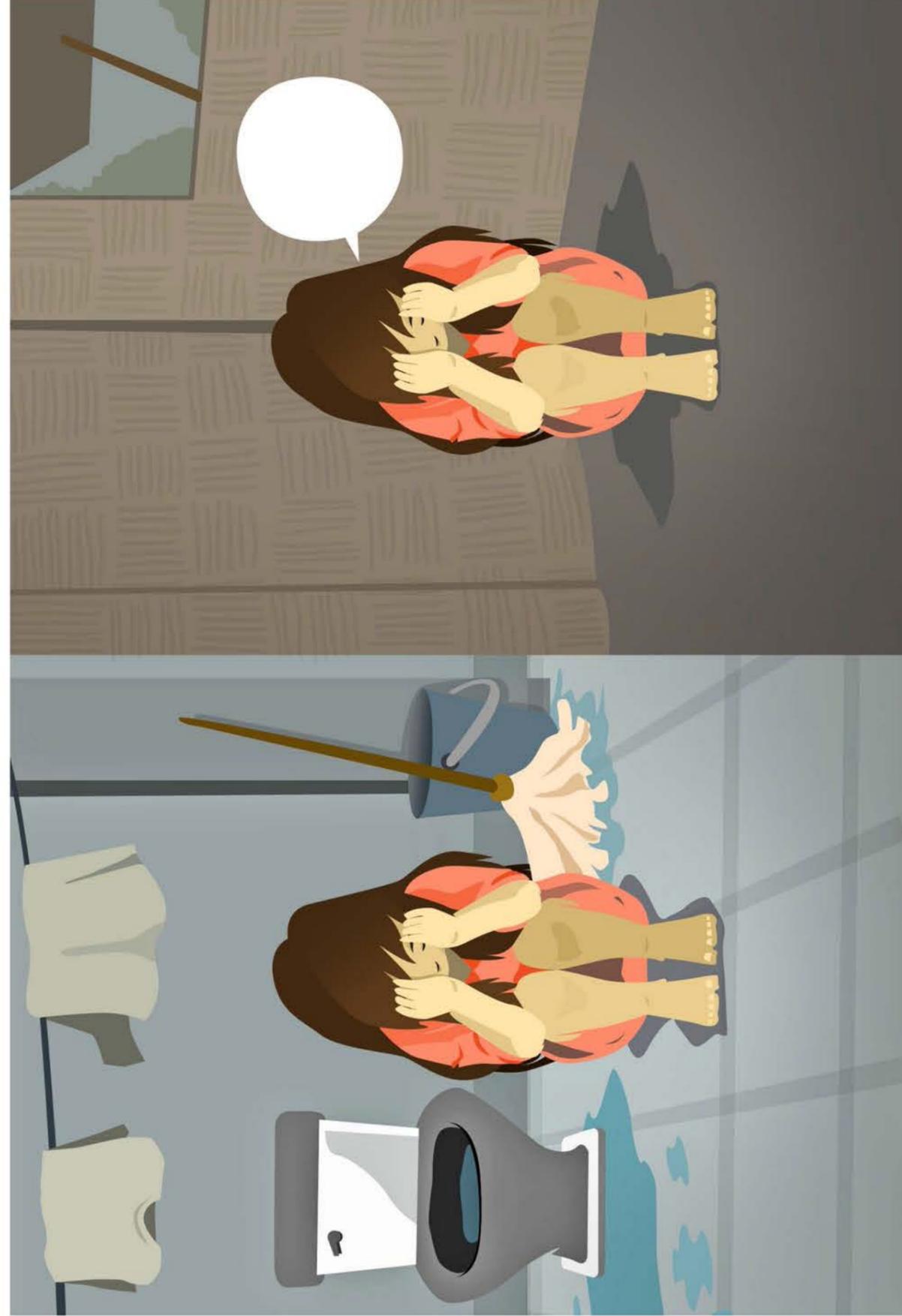
- ພໍ່ແມ່ເອີຍເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຄີຍຖືກຫລອກລວງໄປຂາຍຈາກຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ?
- ຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຈາກການຄ້າມະນຸດເລືອກທີ່ຈະເອົາຄວາມກັບນາຍໜ້າຜູ້ຄ້າມະນຸດບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເອົາຄວາມ? ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອົາຄວາມ?

ຄູຝຶກຄວນບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄໍາຖາມໃສ່ເຈ້ຍແລ້ວເອົາເມື່ອເຮືອນເພື່ອເຕືອນຄວາມຈໍາຂອງພວກເຂົາ.

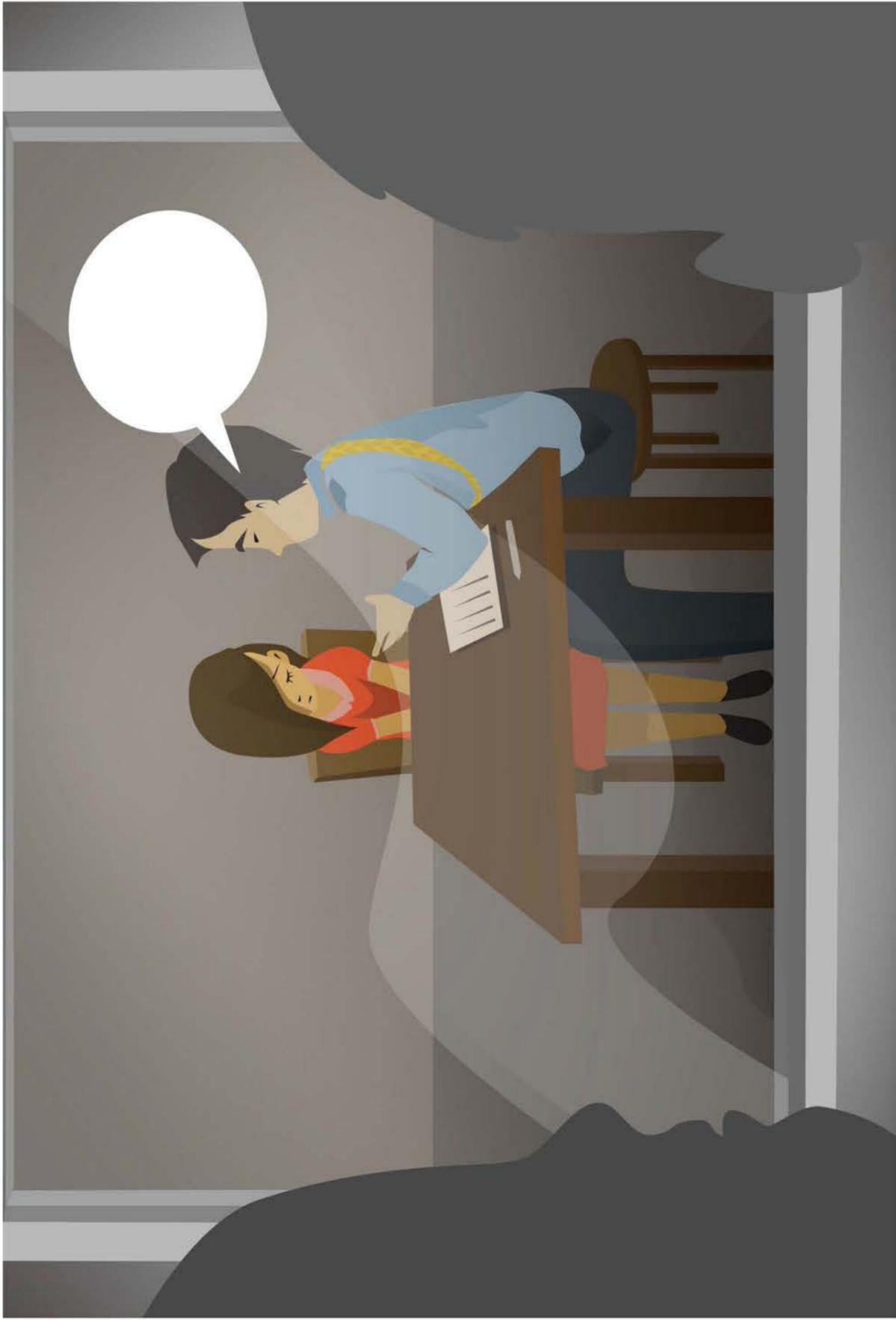
ເອກະສານອ້າງອິງ 11 ກ: ພາບສະແດງຫຼັງຈາກ
ຖືກຄ້າມະນຸດ

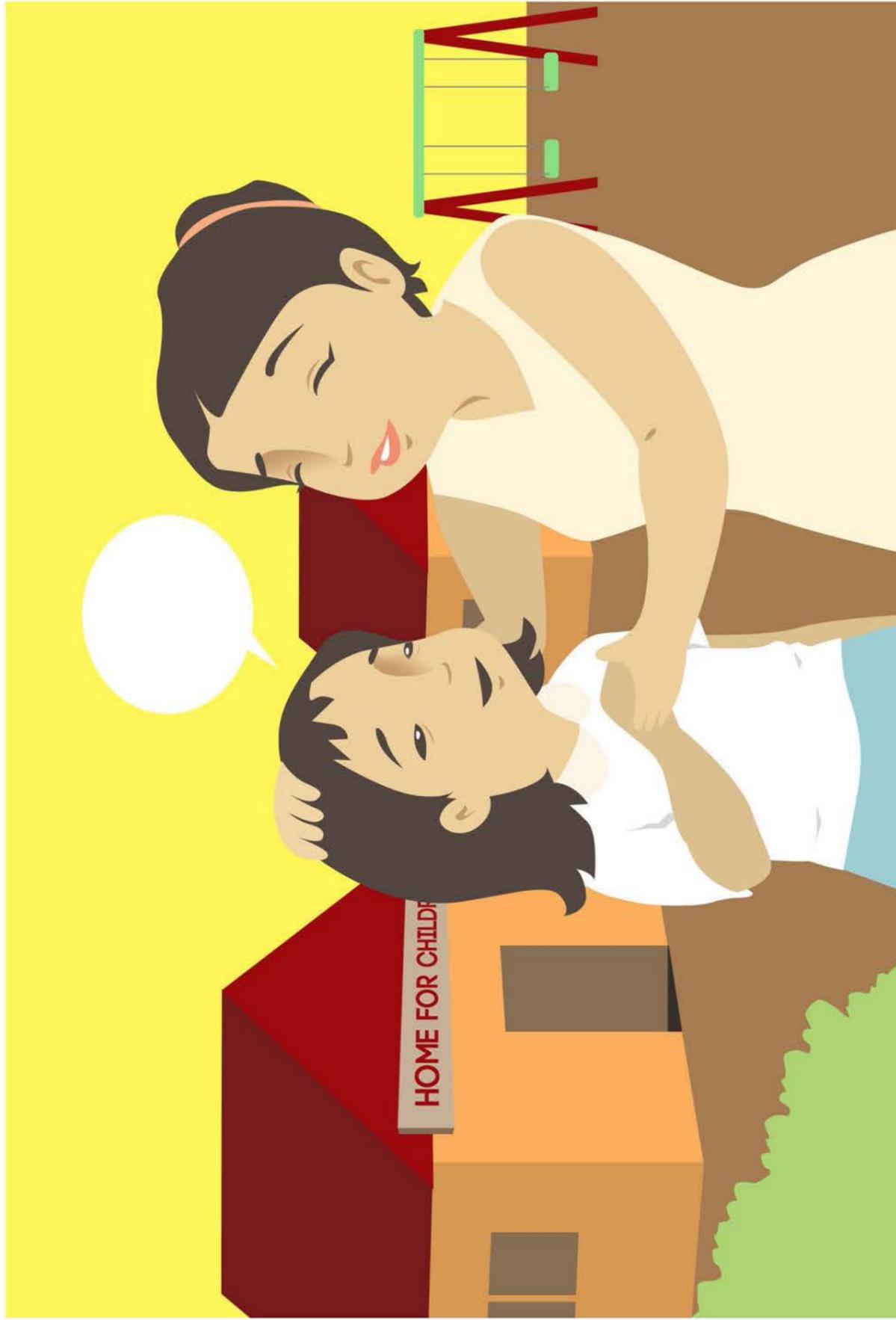
ທ້າວ ທີ່ ໄດ້ຫຼົບໜີຈາກການຄ້າມະນຸດແຕ່ລາວຍັງໄດ້ຕັດສິນໃຈຢູ່ທີ່ປະເທດໄທ. ລາວໄດ້ມີວຽກໄໝ, ແຕ່ລາວກໍຖືກຄ້າມະນຸດອີກ. ທ້າວທີ່ ກໍຫຼົບໜີໄດ້ອີກ, ແຕ່ລາວ ຍ້ານທີ່ຈະລາຍງານຕໍ່ຫຼວດ ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ໃນທີ່ສຸດລາວກໍໄດ້ວຽກໃໝ່ຢູ່ທີ່ຟາມແຫ່ງໜຶ່ງ. ລາວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈເລີຍວ່າລາວຖືກຄ້າມະນຸດ, ລາວພຽງແຕ່ຄິດວ່າ ລາວໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ເປັນວຽກທີ່ບໍ່ດີ.

ນາງ ເອັມ ໄດ້ຫຼອດຕາຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍການເປັນແມ່ບ້ານທີ່ປະເທດ ມາເລເຊຍ. ລາວໄດ້ຖືກຈັບໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ ຄືການລັກລອບເຂົ້າເມືອງຜິດກົດໝາຍ ແລະ ໄດ້ຖືກ ກັກຕົວເປັນເວລາສາມເດືອນກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ກັບບ້ານເກີດທີ່ປະເທດກຳປູເຈຍ. ລາວກໍໄດ້ກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ກໍໄດ້ເວົ້າເລີຍວ່າໜ້າຍັງເກີດຂຶ້ນກັບລາວທີ່ຜ່ານມາ.

ນາງ ເອສ ໄດ້ຖືກຊ່ວຍເຫຼືອຈາກການກວດລ້າງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່. ເຈົ້າໜ້າທີ່ເວົ້າວ່າສີ ໄດ້ຖືກຄ້າມະນຸດ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ລາວເອົາຜິດກັບເຈົ້າຂອງໂຮງງານ. ແຕ່ລາວກໍ່ເສຍໃຈກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ ແລະ ລາວອາຍທີ່ຈະເວົ້າເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈກັບຄອບຄົວຂອງລາວ.

ນາງ ເຄ ໄດ້ລອດຕາຍອອກຈາກໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກແຕ່ບໍ່ໄດ້ເງິນເຕືອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດໜີໄດ້. ລາວກໍ່ໄດ້ພົບກັບສູນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ກໍ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ. ໂຄງການ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກໍ່ໄດ້ສົມທົບກັນເພື່ອຈັບນາຍໜ້າ ແລະ ກໍ່ໄດ້ປິດໂຮງງານ ແລະ ນາງ ເຄກໍ່ໄດ້ເອົາຜູ້ກຖານທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່.

ນາງ ເອວ ໄດ້ລອດຕາຍອອກຈາກຮ່າງຂາຍບໍລິການທີ່ຕ່າງປະເທດ ແລະລາວກໍໄດ້ໂທຫາພໍ່ແມ່ເພື່ອມາຊ່ວຍເຫຼືອ. ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຊ່ວຍແນວໃດ. ລາວກໍໄດ້ໂທຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອບອກໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ພວກເຂົາພຽງແຕ່ຄິດວ່າລາວເປັນໂສເພນີຄົນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຊ່ວຍລາວ. ເຂົາໜ້າທີ່ກໍໄດ້ຮັບສິນບົນຈາກເຈົ້າ ຂອງຮ່າງບໍລິການທຸກໆເດືອນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຟັງຫຍັງໝົດຈາກນາງ ເອວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ 11 ກ: ເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ 11

ພາຍຫຼັງການຄ້າມະນຸດ

ຕົວຢ່າງການຕອບໂຕ້

1. ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີເອກະສານໄປເຮັດວຽກທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ຂ້ອຍບໍ່ມີສິດທີ່ເຮັດວຽກຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຂ້ອຍຕ້ອງການຢາກໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພາະວ່າບາງທີ່ຂ້ອຍອາດພົບບັນຫາຫຼາຍຂຶ້ນ.
2. ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຖືກຈັບທີ່ປະເທດມາເລເຊຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເຮັດວຽກທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການບອກກັບຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ.
3. ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈສິດທິທີ່ຂ້ອຍຈະເອົາຜິດກັບໜາຍໜ້າ. ຂ້ອຍເມື່ອຍກັບປະສົບການທີ່ຄົນຂົນ, ຂ້ອຍຕ້ອງການຢາກກັບບ້ານ ແລະ ຢາກຈະລືມກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
4. ຂ້ອຍຮູ້ສິດຂອງຂ້ອຍໃນການເອົາຄວາມຜິດກັບນາຍໜ້າ, ເພາະວ່າສິ່ງເຮັດກັບຂ້ອຍນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຂ້ອຍມີສິດທີ່ຈະລົງໂທດ ເພາະວ່າມັນຂັດກັບການຊູດຮິດ.
5. ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຫວັງເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ຂັດກັບອຸດົມການຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍກໍໄດ້ບໍລິການລູກຄ້າທຸກໆຄົນ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍມີສິດປົກປ້ອງທີ່ຂັດຕໍ່ການຊູດຮິດ.

12 ບົດທີ 12: ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ

ຈຸດປະສົງ: ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມປອດໄພກວ່າ.

ເວລາ: 75 ນາທີ

ອຸປະກອນ

- ❖ ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່
- ❖ ສໍາເນົາປັດສະບໍ່ ແລະ ເອກະສານອະນຸຍາດເຂົ້າປະເທດ.
- ❖ ສໍາເນົາ 12 ກ: ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຜິດກົດໝາຍສໍາລັບເຮັດກິດຈະກຳ.

ການກະກຽມ

ຊອກຫາຜູ້ທີ່ມີອາຍຸໃນເກນເຮັດວຽກໄດ້ໃນປະເທດຂອງເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດແລກປ່ຽນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໃນບົດຮຽນນີ້

ການແນະນຳບົດຮຽນ:

ຍົນດີຕ້ອນຮັບ:
ດ້ວຍການເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຍິ່ນເຈ້ຍໃບລົງທະບຽນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດເຊັ່ນ.

ອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ:
ໃຫ້ຄູຝຶກເດັກເປັນຜູ້ນຳພາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍການເລືອກເກມຕາມລາຍການ (ບໍ່ຕ້ອງເລືອກເກມທວນຄວາມຊົງຈໍາເພາະວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຫຼິ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

ທວນຄືນບົດຮຽນ:
ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າເຄີຍຖືກຄ້າມະນຸດ ?
ຜູ້ທີ່ຖືກເປັນເຫຍື່ອຈາກການຄ້າມະນຸດດັ່ງກ່າວໄດ້ດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດບໍ່?
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງດຳເນີນຄະດີ? ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ດຳເນີນຄະດີ?

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ

ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຟັງຕື່ມອີກວ່າເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມໄດ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໃນຫຼາຍວິທີທາງແຕກຕ່າງກັນ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານພາຍໃນ: ໝາຍເຖິງເມື່ອຄົນເຮົາມີການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນເອງ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານພາຍໃນແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີເກນອາຍຸທີ່ຜິດກົດໝາຍເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ແຕ່ກໍມີເກນອາຍຸທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກ. ໃຫ້ບັນດາຄູຝຶກບອກກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ ຜູ້ທີ່ມີເກນອາຍຸອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກໄດ້ໃນປະເທດຂອງເຈົ້ານັ້ນແມ່ນມີອາຍຸເທົ່າໃດ. (ເບິ່ງກົດໝາຍແຮງງານ)

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປຕ່າງປະເທດ ເມື່ອຄົນເຮົາຫາກເຄື່ອນຍ້າຍໄປຕ່າງປະເທດ.

ໃນນາມສາກົນແລ້ວ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປເຮັດວຽກຢູ່ຕ່າງປະເທດຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ .

ໃຫ້ບອກກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ ທຸກໆປະເທດມີກົດໝາຍຫຼາຍໆຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານສາມາດເດີນທາງເຂົ້າປະເທດນັ້ນໄດ້. ຍັງມີກົດໝາຍລຸ່ມນີ້ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານເດີນທາງດ້ວຍຄວາມປອດໄພ. ມັນກໍເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈບັນດາເນື້ອໃນກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ (ຍັງເອີ້ນອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າ: ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານແບບປົກກະຕິ)

ເມື່ອຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າປະເທດເພື່ອໄປເຮັດວຽກໃນປະເທດອື່ນໆອັນນີ້ເອີ້ນວ່າເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ, ເພາະວ່າຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄດ້ຮັບເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຊັ່ນ: ໜັງສືເດີນທາງ, ໜັງສືອະນຸຍາດເຮັດວຽກກ່ອນການເດີນທາງ. ມີຫຼາຍປະເທດທີ່ໄດ້ລວມເອົາບັນດາກົດໝາຍ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຂອງລັດຖະບານຂອງແຕ່ລະປະເທດນັ້ນໆເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືມັນມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍເພື່ອພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ເອກະສານດັ່ງກ່າວ:

- ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງການໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ວີຊ້າ ແລະ ບາງເທື່ອກໍອາດຕ້ອງການເອກະສານອື່ນໆນຳອີກ.
- ບໍລິສັດຈັດຫາງານ

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ຕື່ມອີກວ່າ (ປັດສະບໍ່) ແມ່ນເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຊິ່ງອອກໃຫ້ໂດຍປະເທດຂອງພວກເຮົາເອງເຊິ່ງໃຊ້ເພື່ອເຂົ້າປະເທດ ແລະ ອອກປະເທດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຈິ່ງສະແດງ ພັດສະບໍ່ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງ.

ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ຕື່ມອີກວ່າ ວີຊ້ານີ້ແມ່ນເປັນກາຈ້າ ຫຼື ສະຕິກເກີ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍອັນໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຈຳໂສໜັງສືເດີນທາງໂດຍຕົວແທນຂອງກົງສູນປະຈຳປະເທດນັ້ນ. ທີ່ເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າປະເທດເຂົາ. ມີຫຼາຍຊະນິດຂອງວີຊ້າ, ວີຊ້າເຮັດວຽກແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນເຮົາເຮັດວຽກໃນປະເທດນັ້ນໆຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ວີຊ້າທ່ອງທ່ຽວແມ່ນອານຸຍາດໃຫ້ຄົນເຮົາໄປທ່ອງທ່ຽວແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກໃນປະເທດນັ້ນ.

ຈິ່ງສະແດງຮູບພາບຂອງວີຊ້າໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງ.

ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຟັງວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າປະເທດນັ້ນໆໄດ້ຕາມກົດໝາຍ ຖ້າຫາກວ່າເຈົ້າບໍ່ມີ ປັດສະ ບໍ່ ແລະ ວີຊ້າຈາກປະເທດທີ່ເຈົ້າຈະໄປ.

ຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປປະເທດອື່ນໆ ພວກເຂົາຕ້ອງຊອກຫາທາງເລືອກຕ່າງໆ ສໍາ ລັບການປະກອບເອກະສານເພື່ອການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຈາກຄອບຄົວ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງ ຖິ່ນເພື່ອເຂົ້າປະເທດນັ້ນ.

ມີແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີເອກະສານ, ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຊອກຫາວິທີທາງອື່ນເພື່ອເຂົ້າປະເທດ ປາຍທາງ ບາງຄົນກໍລັກລອບເຂົ້າເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິບາຍວ່າ: ການລັກລອບເຂົ້າ ເມືອງໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ມີຫຼາຍໆຄົນເວົ້າວ່າພວກເຂົາເຂົ້າເມືອງຈະພັກຢູ່ປະມານໜຶ່ງວັນ, ແຕ່ຄວາມ ຈິງອາໄສຢູ່ຫຼາຍໆປີ. ນີ້ເອີ້ນວ່າ: ການເຂົ້າເມືອງທີ່ບໍ່ເອກະສານ (ບາງຄັ້ງກໍເອີ້ນວ່າ: ການເຂົ້າເມືອງທີ່ບໍ່ປົກ ກະຕິ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ)

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການດໍາເນີນເອກະສານ, ມັນຍັງຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໃຊ້ເວລາປະກອບຕາມຂະບວນການທີ່ຍາວນານ ໃນການສະໝັກເພື່ອຂໍເອກະສານຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການປະກອບເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເປັນການເຂົ້າເມືອງທີ່ປອດໄພ. ຜູ້ ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ບໍ່ປະກອບເອກະສານແມ່ນການຝ່າຝົນກົດໝາຍ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຫຼີກລ້ຽງເຈົ້າ ໜ້າທີ່ບ່ອນທີ່ປະເທດຂອງຕົນເຮັດວຽກຢູ່. ມັນຈະມີຄວາມປອດໄພຫຼາຍຖ້າມີເອກະສານໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແຮງງານ, ຖ້າມີບັນຫາຫຍັງເກີດຂຶ້ນກໍສາມາດຕິດຕໍ່ອໍານາດການປົກຄອງໄດ້.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບຄົນທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຜູ້ທີ່ຈາກບ້ານເຂົາໄປຢູ່ອີກປະເທດອື່ນ. ພວກເຂົາມີເອກະສານຖືກຕ້ອງບໍ່ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ປະກອບເອກະສານໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ.

ການສົນທະນາ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມ 4 ຫາ 8 ຄົນ. ເອົາເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ, ໃຫ້ພວກເຂົາສົນທະນາ ຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວ ແລະ ຂຽນຄໍາຕອບໃສ່: ຕົວຢ່າງ: ລວມບົດຮຽນຈາກ: ເອກະສານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 12 ກ: ດ້ານ ໜຶ່ງສະແດງເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ ແລະ ດ້ານໜຶ່ງສະແດງເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ທີ່ບໍ່ປອດໄພ:

- ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ມີເອກະສານນັ້ນພວກເຂົາເຮັດແນວໃດ?
- ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ບໍ່ມີເອກະສານນັ້ນພວກເຂົາເຮັດແນວໃດ?
- ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະປະກອບເອກະສານກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ?
- ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເລືອກທີ່ຈະປະກອບເອກະສານກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ?
- ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ຈະໄປມີຫຍັງແດ່?
- ເມື່ອໃດ(ອາຍຸເທົ່າໃດ) ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເໝາະສົມທີ່ຈະໄປທ່າງານໄດ້?

ຄໍາຖາມ

ຫຼິ້ນເກມທວນຄວາມຈໍາ ຈາກເກມອົບອຸ່ນຮ່າງກາຍ ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຄູ່ມືສະບັບນີ້.

ສະຫຼຸດບົດຮຽນ

- ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານພາຍໃນໝາຍຄວາມວ່າ ຄົນທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນ ເອງ.
- ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປຕ່າງປະເທດ ເມື່ອຄົນເຮົາເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຂ້າມປະເທດ
- ການປະກອບເອກະສານກ່ອນການເດີນທາງໝາຍຄວາມວ່າ: ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍປະຕິບັດຕາມກົດ ໝາຍເຊິ່ງປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປເຮັດວຽກໃນປະເທດນັ້ນ.
- ການປະກອບເອກະສານກ່ອນການເດີນທາງຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານມີໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ເອກະສານ ອະນຸຍາດເຮັດວຽກ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆນໍາອີກ.
- ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີເອກະສານໝາຍຄວາມວ່າເມື່ອຄົນເຂົ້າປະເທດອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດ ໝາຍ, ບໍ່ມີໜັງສືເດີນທາງ ແລະ ວີຊ້າ.
- ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ບໍ່ປອດໄພມັນເປັນບັນຫາໃຫຍ່ຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ.
- ການປະກອບເອກະສານກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານເປັນວິທີທີ່ປອດໄພກວ່າ ການທີ່ບໍ່ມີເອກະ ສານຫຍັງເລີຍ.

ປິດບົດຮຽນ

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ຫຼື ຖາມ ຫຼື ສ່ອງແສງກັບ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວໃຫ້ບັນດາຄູ່ຝຶກຕອບໃນສິ່ງທີ່ຍັງ ບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ.

ຂອບໃຈທຸກໆຄົນທີ່ມາຮ່ວມ ພົບກັນໃນຄັ້ງໜ້າ, ມື້ນີ້ທຸກໆຄົນທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມແມ່ນຈະໄດ້ຮັບດາວຄົນລະ 1 ດວງ.

ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເມື່ອຖາມພໍແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າວ່າພວກເຂົາຫາກຮູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ເຄີຍມີການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງ ງານພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ວ່າບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບເອກະສານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ປະກອບເອກະສານໃນ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ.

**ເອກະສານອ້າງອີງ 12 ກ: ຕົວຢ່າງ
ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ
ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ບໍ່ປອດໄພ**

12

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ	ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ຜິດກົດໝາຍ
<ul style="list-style-type: none"> ປຶ້ມເດີນທາງ (3 ວັນຕໍ່ຄົນ) ບັດເຂົ້າເມືອງ (6 ເດືອນ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ) ໜັງສືເດີນທາງ ວີຊາ (ການອະນຸຍາດເຮັດວຽກ) ເອກະສານອະນຸຍາດເຮັດວຽກ (ກະຊວງແຮງງານ) ຕົວແທນຈັດທາງານ 	<ul style="list-style-type: none"> ນາຍໜ້າຈັດທາງານ ບັນດາພີ່ນ້ອງ ຂ້າມຊາຍແດນດ້ວຍຕົນເອງ ບັນດາເພື່ອນໆ ບັນດາຄົນແປກໜ້າ
<p>ເປັນຫຍັງ?:</p> <ul style="list-style-type: none"> ໄດ້ວຽກເຮັດງານທຳທີ່ປອດໄພ ໄດ້ງານທີ່ແນ່ນອນ, ໜັ້ນຄົງ, ໄດ້ງານທີ່ດີ <p>ມີທັກສະຫຼາຍໆຢ່າງ</p>	<p>ເປັນຫຍັງ?:</p> <ul style="list-style-type: none"> ປະຢັດເວລາ ງ່າຍໃນການໄປ ຈ່າຍເງິນໜ້ອຍ ລົບໜີໄດ້ງ່າຍໆ